

การศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

สารนิพนธ์
ของ
จันทร์ธิดา มุลิกากร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2551

การศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

สารนิพนธ์

ของ

จันทร์ธิดา มุลิกการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

บทคัดย่อ

ของ

จันทร์ธิดา มุลิกากร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2551

จันทร์ธิดา มุลิกากร. (2551). *การศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส*.

สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์พรธาดา สุวัธนวนิช

ผลการศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสพบลักษณะเด่น 2 ด้าน คือ องค์ประกอบทางวรรณกรรมและองค์ประกอบทางการผลิต ในด้านองค์ประกอบของวรรณกรรมในส่วนของโครงเรื่องพบว่า มีการสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ ด้วยการสร้างโครงเรื่องด้วยความขัดแย้งระหว่างตัวละคร การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ และการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง ซึ่งนวนิยายทุกเรื่องจบเรื่องด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร ในส่วนของตัวละคร มีการสร้างตัวละครเอกให้มีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดี แสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน มีการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถ ตั้งชื่อตัวละครให้แปลกและเด่น ส่วนการสร้างตัวละครรองสร้างให้ตัวละครรองทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกของตัวละครเอก และมีบทบาทในการห่วงเรื่องส่วนบทสนทนาใช้ภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้ศัพท์สแลง ใช้บทสนทนาที่แสดงบุคลิกลักษณะตัวละครอย่างชัดเจน มีการตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคลที่ 3 ในส่วนของฉาก ส่วนใหญ่เป็นฉากที่พักอาศัย และฉากที่ทำงาน ในด้านกลวิธีการเล่าเรื่อง มีการเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกัน มีการใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง รวมถึงการใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร ในส่วนของการตั้งชื่อ มีการตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละคร การตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องมีการใช้ภาษาต่างประเทศ การเล่นคำที่คล้องจองกัน การใช้ชื่อสัมผัสกันและการใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก และมีการตั้งชื่อบทรวมถึงการตั้งชื่อตอนพิเศษ

ในด้านองค์ประกอบทางการผลิตนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่นในการจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด ภาพของปกหน้าที่เข้ากับเนื้อหาในเรื่อง ส่วนเรื่องย่อในปกหลังเป็นการเล่าเรื่องย่อที่ผู้แต่งยกตอนสำคัญที่สนุกสนานจากในเนื้อเรื่องหรือเขียนคำโปรยเพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านอยากที่จะติดตามอ่านเนื้อเรื่องในเล่ม ขนาดของรูปเล่มมีขนาดที่เหมาะสมมือเหมาะสำหรับ การพกพา อีกทั้งสำนักพิมพ์ยังกำหนดให้ผู้แต่งร่วมกันแต่งนวนิยายบางเรื่อง และมีการสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิมด้วยการเชื่อมโยงและอ้างอิงตัวละครในนวนิยาย รวมถึงมีการจัดทำซีดีเพลงประกอบให้กับนวนิยายบางเรื่องอีกด้วย

THE OUTSTANDING FEATURES OF JAMSAI PUBLISHING HOUSE'S
POPULAR NOVELS

AN ABSTRACT
BY
JANTIMA MOOLEKAKORN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Thai
at Srinakharinwirot University
May 2008

Jantima Moolekakaon. (2008). *The Outstanding Features of Jamsai Publishing House's Popular Novels*. Master's Project. M.Ed. (Thai). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Pornthada Suwathanawanich.

Literary elements and the style of book production are the two major contributing factors to account for the popularity of novels published by Jamsai Publishing Company. In literary terms, the plot can be classified into three major types: conflicts among characters, co-incidences and those with complex stories. All the novels have a happy ending. Regarding characterization, main characters are good-looking, well-educated, capable and obviously good. Their names are very uncommon; by that means, they stand out from the rest. Minor characters, in addition to their role in supporting the main characters, at times, delay the development of the plot. In dialogs, teenage vernacular is employed showing teenagers' spoken language and slang. Another function of the dialog is to present the characters' personalities. In a dialog, a third person can be referred to by an alias. Regarding settings, most of the scenes are set in living and work places. Usually the plot is presented from different characters' perspectives. Music is used to supplement the atmosphere in the story. Symbols are employed to describe the characters' feelings and temperaments.

The titles of the novels can be categorized into two types: titles which represent a character's personality, either by symbol or name, and those reflecting a novel's theme. Foreign languages are also used for some titles. Some titles are written in parallel structures, alliterations or rhymes, while others in uncommon imagery. There are titles for chapters in the novel. In some cases, there are some extra chapters with titles. In terms of the style of book production, the publisher's method is outstanding. The cover illustrations correspond to the plot. The back covers employ two strategies; first, the synopsis on the back cover focuses the most interesting part of the story; and second, there are catch phrases to entice the audience to read the whole story. The book is compact and thus portable. In some cases, writers have been assigned by the publisher to co-author a novel. Some characters in one novel are occasionally referred to in another. Finally, for some novels there are CDs of accompanying music.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์พรธาดา สุวธนวนิช อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งท่านได้ทุ่มเทและได้เสียสละเวลาอันมีค่า คอยตรวจทานแก้ไข ปรับปรุง ให้คำแนะนำ และให้ข้อคิดอันมีคุณค่าอันเป็นประโยชน์ในการทำงาน วิจัยทุกขั้นตอน จนสามารถทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความเมตตากรุณายิ่ง และขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์ และอาจารย์สุภัค มหาวรากร กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ผู้ซึ่งกรุณาให้คำแนะนำ แก้ไข และชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ยิ่ง ต่องานวิจัยนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณพ่อ และแม่ ที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ทุน และสนับสนุนผู้วิจัย ในทุกๆด้านตลอดเวลาที่ได้จัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบคุณ ญาติ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ที่เป็น กำลังใจและคอยห่วงใยเสมอมา ขอขอบคุณนางสาวสุพรรณา แก้วเพชร และนางสาวนิธอร พรอำไพสกุล ที่คอยช่วยเหลือทุกอย่างแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่เมตตากรุณาอบรม สั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกแขนงแก่ผู้วิจัยเสมอมา

จันทร์ธิดา มุสิกการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม.....	4
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม.....	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนวนิยาย.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนวนิยาย.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนวนิยาย.....	11
3 วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางวรรณกรรม	
ของนวนิยายยอดเยี่ยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส.....	14
การสร้างโครงเรื่อง.....	14
การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ.....	15
การสร้างโครงเรื่องความขัดแย้งระหว่างตัวละคร.....	15
การสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก.....	15
การสร้างความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิด	
ของตัวละครอื่นอันมีผลต่อตัวละครเอก.....	18
การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ.....	20
การสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง.....	21
ตัวละคร.....	23
การสร้างตัวละครเอก.....	23

สารบัญ

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ตัวละครเอกมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดี.....	24
รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายชาย.....	24
รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายหญิง.....	26
ตัวละครเอกแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน.....	27
ตัวละครเอกมีการศึกษาสูง.....	31
ตัวละครเอกเรียนระดับมัธยมศึกษา.....	31
ตัวละครเอกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี.....	32
ตัวละครเอกจบการศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรี.....	33
ตัวละครเอกมีความรู้ความสามารถ.....	34
ตัวละครตั้งชื่อให้แปลกและเด่น.....	36
ตัวละครมีบุคลิกลักษณะห้าวหาญ หรือเข้มแข็ง.....	37
ตัวละครมีบุคลิกลักษณะสวย มีเสน่ห์ น่ารัก.....	37
ตัวละครมีบุคลิกลักษณะลึกลับ.....	37
ตัวละครเป็นลูกครึ่ง หรือเป็นชาวต่างชาติ.....	38
การสร้างตัวละครรอง.....	38
การสร้างตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกตัวละครเอก.....	39
ตัวละครรองมีบทบาทในการทวนเรื่อง.....	43
ตัวละครรองทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างตัวละครเอก.....	43
ตัวละครรองทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกัน.....	45
บทสนทนา.....	46
บทสนทนาใช้ภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้คำพิสดาร.....	47
บทสนทนาแสดงบุคลิกลักษณะตัวละคร.....	48
บทสนทนาแสดงถึงความจริงใจและเป็นตัวของตัวเอง.....	48
บทสนทนาแสดงลักษณะการเป็นคนไม่ยอมแพ้ซึ่งกันและกัน.....	50
การตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคลที่ 3.....	53

สารบัญ

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ฉาก.....	55
ฉากที่พักอาศัย.....	55
ฉากที่ทำงาน.....	57
กลวิธีการแต่ง.....	58
การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกัน.....	58
ตัวละครเอกสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 1.....	59
ผู้แต่งสลับบทบาทเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 3.....	61
การใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง.....	63
เพลงที่เป็นที่รู้จัก.....	63
เพลงที่แต่งขึ้นใหม่.....	69
การใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร.....	71
สัญลักษณ์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ.....	71
สัญลักษณ์ที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ.....	72
การตั้งชื่อ.....	75
การตั้งชื่อเรื่อง.....	75
วิธีการตั้งชื่อเรื่อง.....	75
ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิก	
หรือลักษณะของตัวละคร.....	75
ตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง.....	76
ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่อง.....	77
การใช้ภาษาต่างประเทศ.....	77
การเล่นคำที่คล้องจองกัน.....	77
การใช้ชื่อสัมผัสกัน.....	77
การใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก.....	78
การตั้งชื่อบท.....	78
การตั้งชื่อตอนพิเศษ.....	80

สารบัญ

บทที่	หน้า
4 วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางการผลิต	
ของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส.....	83
การจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด.....	83
รูปเล่ม.....	85
ปกนวนิยาย.....	85
ปกหน้า.....	86
ภาพปกเนื้อเรื่อง.....	86
ภาพปกตัวละคร.....	96
ภาพปกเชื่อมโยงบรรยากาศ.....	97
ภาพปกเชื่อมโยงชื่อเรื่อง.....	98
ปกหลังและเรื่องย่อในปกหลัง.....	100
การยกข้อความจากเนื้อเรื่องไว้ในปกหลัง.....	100
การโปรยข้อความไว้ในปกหลัง.....	103
สันปก.....	106
ขนาดรูปเล่ม.....	107
สำนักพิมพ์กำหนดให้นักเขียนร่วมกันแต่งนวนิยายบางเรื่อง.....	107
นวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใด.....	108
นวนิยายที่ผู้แต่งไม่ได้ระบุว่าใครแต่งบทใด.....	108
การสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม.....	109
ผู้แต่งเชื่อมโยงนวนิยาย.....	109
ผู้แต่งอ้างอิงถึงตัวละครในนวนิยายก่อนนวนิยายเรื่องใหม่จะเกิดขึ้น.....	110
การจัดทำซีดีเพลงประกอบนวนิยาย.....	110
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	112
บรรณานุกรม.....	116
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	120

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model.....	86
2 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 1.....	87
3 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 2.....	88
4 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ยิ่งเกลียด(เธอ)ยิ่งเจอรัก.....	89
5 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ปรายใจ.....	89
6 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก.....	90
7 หน้าปกนวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)บ๊อง.....	91
8 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเมื่อดทลาย.....	92
9 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รู้เพียงรัก.....	93
10 หน้าปกนวนิยายเรื่อง อีกลุ่มมองของความรู้สึก.....	94
11 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก.....	95
12 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ.....	96
13 หน้าปกนวนิยายเรื่อง Why do I love you so ?	97
14 หน้าปกนวนิยายเรื่อง หนึ่งจันทร์กลางใจ.....	98
15 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไถป็น.....	99
16 สันปกหนังสือยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส.....	107

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันนวนิยายเป็นวรรณกรรมที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านในวงกว้างทุกเพศทุกวัยระดับชั้น โดยมากผู้ที่ชอบอ่านหนังสือนวนิยายถือว่าการอ่านหนังสือนวนิยาย เป็นการพักผ่อนทางอารมณ์ อย่างหนึ่ง ศิริบุรณ เกกิจสุข (2543 : 1) กล่าวว่างานเขียนนวนิยายเกิดขึ้นมากมาย นักเขียนมองโลก ในแง่มุมต่าง ๆ ที่กว้างขึ้น มองเห็นปัญหาจากครอบครัวออกไปสู่ปัญหาสังคม โดยมีท่วงทำนอง การเขียนเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป

ด้วยเหตุที่นวนิยายเป็นประเภทงานเขียนที่ได้รับความนิยมมาโดยตลอด จึงมีนักเขียน นวนิยายรุ่นใหม่ ๆ เกิดอยู่เสมอ และมีผลงานนวนิยายมากขึ้นหลายเรื่องหลายแนว นักเขียนนวนิยาย ที่ประสบความสำเร็จและได้รับการต้อนรับจากผู้อ่านนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายนัก นวนิยายของนักเขียน หน้าใหม่ที่ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกสนุก โดยมีความคิดสร้างสรรค์ต่างไปจากนักเขียนคนอื่น จึงจะสร้างความนิยมให้ผู้อ่านอย่างต่อเนื่องได้

นอกจากนั้นสำนักพิมพ์ก็มีส่วนสำคัญที่สนับสนุนนักเขียนหน้าใหม่ กลไกทางการตลาดก็เป็น ส่วนหนึ่งที่ส่งเสริมการผลิตนวนิยายที่ผู้อ่านชื่นชอบ แต่ละสำนักพิมพ์พยายามสร้างจุดขายเพื่อแข่งขัน กันในตลาด บางสำนักพิมพ์เลือกตีพิมพ์นวนิยายที่มีผู้ติดตามในนิตยสารมาก่อน บางสำนักพิมพ์ใช้ วิธีการสร้างเอกลักษณ์ของสำนักพิมพ์เอง หนึ่งในสำนักพิมพ์ใหม่ที่ประสบความสำเร็จด้านยอดขาย และสร้างกระแสความนิยมการอ่านหนังสือนวนิยายในหมู่วัยรุ่นคือสำนักพิมพ์แจ่มใส

เอกลักษณ์ของสำนักพิมพ์แจ่มใสมุ่งเน้นการจัดพิมพ์นวนิยายวัยรุ่นออกสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็น เนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องความรักที่สุขสมหวังระหว่างหนุ่มสาววัยรุ่น วัยทำงาน หรือลักษณะรูปแบบที่มี สีสันสวยงามตรงใจผู้อ่าน ทำให้มีกระแสตอบรับจากผู้อ่านวัยรุ่นที่ชื่นชอบนวนิยายแนวรักโรแมนติก อย่างน่าพอใจ นักเขียนส่วนใหญ่ของสำนักพิมพ์เป็นนักเขียนหน้าใหม่ที่ยังไม่มีคนรู้จัก แต่เรื่องที่ เขียนสามารถสร้างกระแสความนิยมอย่างรวดเร็วในหมู่วัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา แล้วยังขยายไปสู่ กลุ่มคนทำงานและแม่บ้านอีกด้วย นอกจากนี้สำนักพิมพ์แจ่มใสยังเป็นสำนักพิมพ์ที่เติบโตเร็ว ในช่วง 7 ปีที่ผ่านมา เกรียงไกร สื่อสุวรรณ (2548) ประธานกรรมการบริหารสำนักพิมพ์แจ่มใส กล่าวว่าปีที่ผ่านมาหนังสือจากสำนักพิมพ์แจ่มใสมียอดขายรวมแล้วประมาณ 100 ล้านบาท และสำนักพิมพ์ยังสร้างกระแสความนิยมการอ่านหนังสือนวนิยายในหมู่วัยรุ่นอย่างกว้างขวาง ดังจะเห็นได้จากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติและงานมหกรรมหนังสือระดับชาติในปีที่ผ่านมา

(พ.ศ. 2549 – 2550) บริเวณจุดจำหน่ายที่สำนักพิมพ์แจ่มใสไปออกร้านมีผู้อ่านมากมาย แต่ส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นที่ไปเลือกซื้อหนังสือนวนิยายอย่างแน่นหนา

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส โดยการวิจัยวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบของนวนิยาย ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก กลวิธีการเล่าเรื่อง การตั้งชื่อ ตลอดจนค่านิยมที่แสดงถึงทัศนคติร่วมสมัยที่ทำให้นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสประสบความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ เพื่อหาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยม อันจะเป็นแนวทางสร้างความเข้าใจเรื่องเทคนิควิธีการของการสร้างนวนิยายยอดนิยมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายที่ได้รับความนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2550

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้เข้าใจกลวิธีการสร้างนวนิยายยอดนิยมในแวดวงวรรณกรรมไทยปัจจุบัน การเลือกอ่านของผู้่านนวนิยาย การตลาดในวงวรรณกรรม ตลอดจนภาพสะท้อนของค่านิยมในสังคม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกหนังสือนวนิยายที่ได้รับความนิยมจากสำนักพิมพ์แจ่มใสในรอบ 1 ปี นับจากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติและงานมหกรรมหนังสือระดับชาติเป็นหลัก คือเริ่มจากเดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2550 โดยมีหลักเกณฑ์ว่าเป็นนวนิยายไทยที่มียอดขายติดอันดับ 1-3 ในช่วงเดือนดังกล่าวได้นวนิยายทั้งสิ้น 14 เล่ม ดังนี้

- | | |
|------------------------------------|-----------------------------|
| 1. รักเธอ...Super model | ผู้แต่ง สิริندا และ วลีวิไล |
| 2. รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม1 | ผู้แต่ง คีตภา |
| 3. รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม2 | ผู้แต่ง คีตภา |
| 4. ปรายใจ | ผู้แต่ง อัญชรี |
| 5. ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก | ผู้แต่ง Clear Ice และ yayoi |
| 6. เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไถปืน | ผู้แต่ง Andra |
| 7. นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ | ผู้แต่ง ป้าหนอน และ O-HO |
| 8. เจ้าหญิงเม็ดทราย | ผู้แต่ง อัญชรี |

9. รู้เพียงรัก	ผู้แต่ง เมเปิ้ลสีขาว
10. อึกมุ่มมองของความรู้สึก	ผู้แต่ง nina M และ ญาณิน
11. ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก	ผู้แต่ง ฌามิวอาห์
12. Why do I love you so ?	ผู้แต่ง Clear Ice
13. หนึ่งจันทร์กลางใจ	ผู้แต่ง yayoi
14. เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ	ผู้แต่ง เด็กทะเล และ tintin

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดนิยม
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบนวนิยาย
3. ศึกษานวนิยายที่ได้รับความนิยมจากสำนักพิมพ์แจ่มใส
4. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส โดยศึกษาจาก

4.1 องค์ประกอบทางวรรณกรรม ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉาก กลวิธีการแต่ง และการตั้งชื่อ

4.2 องค์ประกอบทางการผลิต เช่น การจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด รูปเล่ม สำนักพิมพ์กำหนดให้นักเขียนร่วมกันแต่งนวนิยายบางเรื่อง การสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม และการจัดทำซีดีเพลงประกอบให้กับนวนิยาย

5. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์

ข้อตกลงเบื้องต้น

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสในงานวิจัยนี้ หมายถึงเฉพาะนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสเฉพาะที่เลือกมาศึกษาจำนวน 14 เล่ม ดังปรากฏในขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ รักเธอ...Super model รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 1 และเล่ม 2 ปรายใจ ร้อยเล่ห์... เพศุบายรัก หัวใจไว้ที่โกป็น นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย (แก๊ง) บ๊อ เจ้าหญิงเม็ดทราย รู้เพียงรัก อึกมุ่มมองของความรู้สึก ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก Why do I love you so ? หนึ่งจันทร์กลางใจ และเริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความยอดเยี่ยมของนวนิยายในสำนักพิมพ์แจ่มใส มีดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม สามารถสรุปได้ดังนี้

ใน Oxford Advanced Learner's Dictionary (2005 : 1172) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า popular music /culture/ fiction ว่า “the popular press” ดังนั้นนวนิยายใดจะเป็นนวนิยายยอดเยี่ยมก็ต้องดูจากยอดพิมพ์จำหน่าย ความต้องการทางการตลาด ทำให้วงจรวรรณกรรมเกิดการแข่งขัน นวนิยายที่ตอบสนองความต้องการของผู้อ่านส่วนใหญ่เป็นนวนิยายที่เป็นที่ต้องการของตลาด เพราะทำรายได้ให้กับสำนักพิมพ์ คำว่านวนิยายยอดเยี่ยมจึงไม่ได้บ่งชี้ถึงคุณภาพของนวนิยายแต่บ่งบอกถึงความต้องการของผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังที่ตรีศิลป์ บุญขจร (2521 : 272) ได้กล่าวถึงการขยายตัวของนวนิยายหลังสงครามว่า “นวนิยายส่วนใหญ่หลังสงครามกลายเป็นหนังสือ ‘เรจรมย์’ โดยแท้จริง จุดมุ่งหมายของผู้อ่านโดยมากก็เพื่อหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน ลิ้มภาพอันไม่น่าพึงพอใจในชีวิตจริง นวนิยายในช่วงนี้จึงมีแนวโน้มเป็นนวนิยายหลีกหนีจากชีวิตจริง”

นวนิยายยอดเยี่ยมจึงเป็นนวนิยายขายดีที่อ่านกันได้ทุกระดับ และเป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงที่สภาพสังคมตึงเครียด ผู้อ่านนิยมอ่านเรื่องเร้าอารมณ์มากกว่าเร้าสมอง เพื่อหลีกหนีภาวะตึงเครียดด้วยการไปอยู่ในโลกนวนิยายที่ไม่เหมือนกับโลกแห่งความเป็นจริง นวนิยายที่อาจจะจัดกลุ่มอยู่ในนวนิยายยอดเยี่ยมได้น่าจะเป็นนวนิยายแนวพาฝัน

เจือ สตะเวทิน (2518 : 93) กล่าวว่าจำนวนหนังสือประเภทนวนิยาย 10 เรื่อง จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักเสีย 9 เรื่อง และยังคงกล่าวเกี่ยวกับนวนิยายแนวพาฝันหรือนวนิยายโรแมนติกว่า เรื่องรักระหว่างชายหนุ่มกับหญิงสาว เป็นเรื่องที่มีผู้นิยมเขียนและผู้นิยมน่านมากที่สุด ในตลาดหนังสือนวนิยายต้องการเรื่องประเภทนี้มาก เพราะเป็นเรื่องที่คนส่วนใหญ่ชอบอ่าน

นวนิยายพาฝันเป็นนวนิยายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างชายหญิง และมักจบลงด้วยความสุข นวนิยายแนวนี้มักมีโครงเรื่องที่ซ้ำกัน เช่น รักต้องห้าม รักแบบแองเจิล รักต้องสู้ รักสามเส้า แต่ขณะเดียวกันผู้เขียนก็สามารถเสนอสาระที่มีคุณค่าในนวนิยายพาฝันได้ วรรณศิลป์จะทำให้นวนิยายแนวพาฝันมีคุณค่า นอกจากนั้นนวนิยายแนวพาฝันทำให้ผู้อ่านได้หลีกเลี่ยงปัญหาและเป็นนวนิยายที่สะท้อนค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมไทยอีกด้วย

ศุภร จารุวรรณ (2541) กล่าวเกี่ยวกับนวนิยายพาฝันว่า นวนิยายพาฝันได้นำเสนอทัศนคติและค่านิยมของสังคมไทยทางอ้อม โดยผ่านทางบุคลิกภาพและสถานภาพของตัวละคร ลักษณะของนวนิยายพาฝัน และสภาพสังคมล้วนมีผลต่อการกำหนดลักษณะที่เป็นแบบฉบับของตัวละคร การสร้างตัวละครที่มีลักษณะแบบซ้ำ ๆ กันนี้ได้รับความนิยมตลอดมา เนื่องจากสามารถตอบสนองผู้อ่านได้ในการหลีกเลี่ยงปัญหา ในขณะที่นวนิยายพาฝันก็มีคุณค่า เนื่องจากเป็นนวนิยายที่สะท้อนค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมไทย

แม้ว่าจะไม่มีผู้ใดกล่าวถึงนวนิยายยอดเยี่ยมโดยตรง แต่จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยมจะบ่งชี้ไปที่นวนิยายพาฝันหรือนวนิยายรัก อย่างไรก็ตาม ถ้าดูจากยอดพิมพ์จัดจำหน่ายเป็นหลัก นวนิยายแนวอื่น เช่น นวนิยายแนวจินตนิมิต (ตัวอย่างเช่น เพชรพระอุมา) นวนิยายที่ได้รับรางวัล (ตัวอย่างเช่น คำพิพากษา ความสุขของกะทิ) ก็จัดว่าเป็นนวนิยายยอดเยี่ยมได้เช่นกัน แต่นวนิยายเหล่านี้ได้รับความนิยมเป็นเรื่องๆ ไป ไม่อาจสรุปเป็นกระแสของแนวการเขียนนวนิยายได้ ต้องอาศัยปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องหลายอย่าง ประกอบด้วยความสนุก การตีพิมพ์ในนิตยสารก่อนรวมเล่ม การประกันคุณภาพด้วยรางวัลฯ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยม

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายยอดเยี่ยมจากปริญญาณิพนธ์ที่ใช้นวนิยายของนักเขียนซึ่งมีผลงานเป็นที่นิยมเป็นข้อมูล ได้แก่

สาคร บุญเลิศ (2525) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์นวนิยายของกฤษณา อโศกสิน” โดยวิเคราะห์นวนิยายของกฤษณา อโศกสิน จำนวน 15 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่ากฤษณา อโศกสิน กำหนดโครงเรื่อง เนื้อเรื่อง แก่นเรื่อง และตัวละคร สะท้อนให้เห็นปัญหาชีวิตในแง่มุมต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้งและเข้าถึงอารมณ์ คือโครงเรื่องมีข้อขัดแย้งที่น่าสนใจ แสดงให้เห็นปัญหาอย่างชัดเจน ข้อขัดแย้งที่

ใช้มากที่สุดคือการขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ แก่นเรื่องแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดจากความไม่สมบูรณ์ของชีวิต โดยนำเอาความต้องการทางด้านจิตใจ อารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์มาเป็นแก่นเรื่อง ด้านตัวละครสามารถสร้างได้ตามหลักจิตวิทยาแสดงให้เห็นปัญหาชีวิตของตัวละครที่เป็นชนชั้นกลางในสังคมปัจจุบัน ด้านกลวิธีการแต่งใช้ตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าเรื่อง การดำเนินเรื่องใช้การดำเนินเรื่องตามปฏิทิน ส่วนฉาก เสนอฉากที่สมจริง โดยสร้างฉากและบรรยากาศจากความรู้สึกนึกคิดตลอดจนสภาพอารมณ์ของตัวละคร

ชุดิณพนธ์ ปฏิพงศภัก (2541) วิเคราะห์เรื่อง “การศึกษานวนิยายของ “บุษยามาส” ในแง่วรรณกรรมหลักหนี” โดยวิเคราะห์นวนิยายของบุษยามาสจำนวน 36 เรื่อง พบว่านวนิยายหลักหนีมีลักษณะของการสร้างเนื้อเรื่องที่ขาดความสมจริง มีแก่นเรื่องที่มีอุดมคติในด้านการทำความดีและความซื่อสัตย์ต่อความรัก การสร้างตัวละครเป็นแบบฉบับที่มีลักษณะด้านเดียว มีฉากวนเวียนอยู่เพียงไม่กี่ฉาก ส่วนกลวิธีการประพันธ์ การเปิดเรื่องโดยตัวละครเอก การดำเนินเรื่องใช้ความขัดแย้งของตัวละครโดยใช้เหตุบังเอิญมาคลี่คลายปม ส่วนการปิดเรื่องเป็นการจบแบบสุขนานุกรม

ปิยะมาศ กาญจนเรืองโรจน์ (2542) วิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์เรื่องสั้นของดำรงค อารีกุล” โดยวิเคราะห์จากเรื่องสั้นจำนวน 169 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่า ดำรงค อารีกุล วางโครงเรื่องชนิดผูกปมปัญหามากที่สุด รองลงมาเป็นโครงเรื่องชนิดเน้นตัวละครที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว โครงเรื่องชนิดเน้นแนวคิดทางสังคมและปัญหาสิ่งแวดล้อม และโครงเรื่องชนิดเน้นบรรยากาศและสถานการณ์ อันตื้นตันซุกมุนวุ่นวาย ด้านการสร้างตัวละครมีทั้งวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษา และผู้ใหญ่วัยทำงานหรือมีครอบครัวแล้ว และเป็นตัวละครแบบสมจริงมากที่สุด ด้านฉากที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นแหล่งชุมนุมชนที่เป็นสถานที่จริงในกรุงเทพมหานคร และใช้ฉากชายทะเลต่างจังหวัดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ส่วนน้อยด้านกลวิธีการนำเสนอทัศนะพบ 3 แบบ คือใช้วิธีการเล่าเรื่อง ใช้บทสนทนา และใช้ฉาก ด้านการสร้างอารมณ์ขันพบว่าใช้การเปลี่ยนทิศทางของเรื่องอย่างกะทันหัน การทำเรื่องปกติธรรมดาให้เป็นเรื่องสัปดน การลงให้คิด การใช้บุคลิกและลักษณะเฉพาะของตัวละคร และการแปลงสำนวนภาษา

พิสมร แสงสัตยา (2544) ศึกษาเรื่อง “วิเคราะห์นวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม” โดยวิเคราะห์นวนิยายจำนวน 10 เรื่อง พบว่านวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม วางโครงเรื่องเรียบง่าย และใช้ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเป็นเกณฑ์ในการสร้างโครงเรื่อง การดำเนินเรื่องใช้การเปิดเรื่องด้วยการพรรณนาฉากและบรรยากาศเป็นส่วนใหญ่ การเล่าเรื่องใช้การเล่าย้อนต้นมากที่สุด การปิดเรื่องใช้วิธีการปิดเรื่องแบบสมจริง การสร้างตัวละครมีทั้งแบบหลายมิติกับแบบมิติเดียว บทสนทนาใช้

เพื่อช่วยดำเนินเรื่องให้รวดเร็วขึ้น การสร้างฉากใช้ฉากทั้งในและต่างประเทศ ส่วนการใช้ภาษาใช้ภาษาพรรณนาโวหารเด่นชัดที่สุด

พิชากร กรัตนุตตะ (2546) วิจัยเรื่อง “วิเคราะห์นวนิยายประเภทเหนือธรรมชาติของวิมลศิริไพฑูริย์” โดยวิเคราะห์นวนิยายจำนวน 15 เรื่อง พบว่าการสร้างโครงเรื่องใช้ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสิ่งเหนือธรรมชาติ และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ การเปิดเรื่องนิยมการบรรยายฉากและบรรยายภาค การดำเนินเรื่องนิยมใช้กลวิธีการเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน และสร้างความสนใจใคร่รู้ด้วยการใช้ลางบอกเหตุเป็นสำคัญ การปิดเรื่องปิดแบบโคกนาฏกรรม การสร้างตัวละครสร้างตัวละครมนุษย์ที่มีความสามารถเหนือธรรมชาติ ด้านการสร้างฉากและบรรยายภาคใช้วิธีให้มีลักษณะเหนือธรรมชาติ เพื่อให้รู้สึกตัวละครมีพฤติกรรมลึกลับสอดคล้องกับความมหัศจรรย์ของเรื่อง

จากปริญญาณิพนธ์เหล่านี้ จะเห็นได้ว่าการศึกษาวิจัยมุ่งเน้นที่การพรรณนาวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของนวนิยาย ทำให้เห็นลักษณะเด่นเฉพาะด้านของนักเขียนแต่ละคน แต่ไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย หรืออภิปรายผลที่จะศึกษาเหตุที่ทำให้นวนิยายเหล่านี้เป็นที่นิยม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย สามารถสรุปได้ดังนี้

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2531 : 78-79) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของนวนิยาย 7 ประการดังต่อไปนี้

1. โครงเรื่อง หมายถึงเหตุการณ์ในเรื่องที่อาจจะบอกว่าตัวละครคิดอย่างไร พูดอย่างไร แต่ไม่มีการบรรยาย การวิเคราะห์โครงเรื่องต้องคำนึงถึงเนื้อเรื่อง ต้องแสดงปัญหาขัดแย้งที่สำคัญมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของตัวเอกของเรื่อง

2. แก่นเรื่อง หมายถึงทัศนะของผู้แต่งที่แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติอย่างใดอย่างหนึ่งของมนุษย์ ความเป็นไปในโลกมนุษย์แล้วนำมาแสดงให้ผู้อ่านเห็นโดยใช้เนื้อเรื่องเป็นสื่อ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง

3. ฉาก หมายถึงสถานที่และเวลาที่เรื่องแต่ละเรื่องเกิดขึ้น ในบางครั้งฉากมีบทบาทเสมือนตัวละครตัวหนึ่งในโครงเรื่อง คือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมนุษย์ในเรื่อง การวิเคราะห์ฉากวิเคราะห์ 2 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้องชัดเจน และการใช้ฉากได้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่อง

4. ตัวละคร หมายถึงผู้มีบทบาทในเรื่องซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง โดยพิจารณาจากลักษณะนิสัยของตัวละคร ซึ่งมีแบบน้อยลักษณะ คือตัวละครที่มีลักษณะนิสัยเพียง

หนึ่งหรือสองอย่าง และหลายลักษณะ คือตัวละครที่มีลักษณะนิสัยคล้ายคนทั่ว ๆ ไป ความสมจริงของตัวละคร และการรักษาลักษณะนิสัยของตัวละคร ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงต้องมีเหตุผลที่เหมาะสม

5. บทสนทนา เพื่อช่วยในการดำเนินเรื่อง ช่วยให้ตัวละครมีลักษณะสมจริงและน่าติดตาม การวิเคราะห์บทสนทนาต้องดูว่ามีประโยชน์อย่างไรในเรื่อง และผู้แต่งมีความสามารถในการสร้างบทสนทนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่องได้มากน้อยเพียงใด

6. กลวิธีในการแต่ง ผู้แต่งสามารถใช้กลวิธีได้หลายทาง ดังนี้

6.1 กลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง ได้แก่ การเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน การเล่าเรื่องย้อนต้นการเล่าเหตุการณ์สลับไปมา และการจบเรื่องอย่างประทับใจ

6.2 กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง มี 5 ประการ ได้แก่

6.2.1 ผู้แต่งเป็นผู้เล่าเอง คือผู้แต่งเป็นผู้รู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตัวละคร ทั้งที่เป็นเหตุการณ์และความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร

6.2.2 ตัวละครในเรื่องเป็นผู้เล่า ผู้แต่งกำหนดให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่าเรื่องของตนเอง โดยใช้คำว่าผม ดิฉัน หนู ข้าพเจ้าฯลฯ โดยเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง

6.2.3 ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่า โดยสมมุติว่าตัวละครตัวนั้นอยู่ในเหตุการณ์ หรือร่วมรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นอย่างดี

6.2.4 ใช้กลวิธีกระแสดิจประหวัด

6.2.5 ใช้หลาย ๆ แบบประสมกัน

6.3 กลวิธีเกี่ยวกับการสร้างตัวละครในเรื่อง มีทั้งกลวิธีในการสร้างตัวละครให้สมจริง กลวิธีในการบรรยายแบบร่างภาพ และกลวิธีการบรรยายแบบแนะ

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2539:70) กล่าวเกี่ยวกับวิธีการพิจารณานวนิยายว่า สิ่งที่ต้องทำในการอ่านนวนิยายคือการวิเคราะห์พิจารณาเนื้อหาและกลวิธีของวรรณกรรม แนวทางการวิเคราะห์นวนิยายควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้ดังนี้

1. กลวิธี คือกลวิธีที่ประพันธ์ที่นักเขียนพยายามสร้างขึ้น เพื่อให้งานเขียนของตนมีลักษณะเด่น แปลก และมีคุณค่า

2. แนวคิด ผู้ที่จะพิจารณาแนวคิดจะต้องมีประสบการณ์พอสมควร เราจะพิจารณาแนวคิดหรือแนวเรื่องได้ก็ต่อเมื่ออ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ จบแล้ว

3. โครงเรื่อง คำนี้มีความหมายในตัวเองอยู่แล้ว แต่บางกรณีผู้อ่านที่ขาดความชำนาญอาจแยกไม่ออกว่าตรงไหนคือโครงเรื่อง ตรงไหนคือเนื้อเรื่อง

4. เนื้อเรื่อง เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของนวนิยาย กลวิธีเกี่ยวกับเนื้อเรื่องมีดังนี้

4.1 เกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง ได้แก่ ดำเนินเรื่องตามปฏิทิน กล่าวถึงปัจจัยม้วยของตัวละครแล้วย่อยเล่าไปถึงปฐมวัย ดำเนินเรื่องสลับไปมา และกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดต่างสถานที่

4.2 ผู้แต่งบรรยายเรื่องเอง หรือให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งบรรยายให้อีกตัวหนึ่งฟัง หรือให้ตัวหนึ่งเขียนจดหมายถึงอีกตัวหนึ่งหรืออาศัยกลวิธีทั้งสามปนกัน

5. ตัวละคร ผู้ประพันธ์อาจใช้กลวิธีต่างๆ ในการแสดงลักษณะนิสัยของตัวละคร เช่นแสดงโดยอาศัยคำพูดของตัวละครเอง แสดงโดยอาศัยตัวละครอื่นพรรณนาลักษณะ แสดงโดยทางจดหมายของตัวละครนั้นเขียนถึงตัวละครอีกตัวหนึ่ง

6. ฉาก บางครั้งนักประพันธ์อาจกล่าวถึงสถานที่ เช่น จะทำให้เหตุการณ์เกิดขึ้นในจังหวัดหนึ่ง ด้วยความสนใจจะดึงดูดความสนใจของผู้อ่านโดยไม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องเลยก็ได้ หรือกล่าวถึงภูมิประเทศที่ใดที่หนึ่งเพียงเพื่อพรรณนาความงดงามของธรรมชาติหรือใช้จังหวัดนั้นหรือตำบลนี้ด้วยความจำเป็นที่จะแสดงลักษณะนิสัยของตัวละคร นวนิยายบางเรื่องอาศัยฉากนั้นเองเป็นเนื้อเรื่อง

ไพโรธ เลิศพิริยกุลม (2539:144) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของนวนิยาย 6 ประการ ดังนี้

1. เนื้อเรื่อง (story) หมายถึงเนื้อหาของเรื่องที่จะนำมาเขียน มีแก่นของเรื่อง มีสาระของเรื่อง ตลอดจนความเหมาะสมมีเหตุมีผลในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

2. ฉาก (Setting) หมายถึงการเขียนที่ก่อให้เกิดมโนภาพแก่ผู้อ่านจนเกิดความเข้าใจอย่างแจ่มชัด เพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันโดยตลอด ทำให้เกิดความสมบูรณ์เมื่ออ่านแล้วจะทำให้เกิดอารมณ์และมโนภาพตามไปได้ทันที

3. โครงเรื่อง (Plot) หมายถึงการจัดลำดับเรื่องไว้เป็นขั้นตอน การปล่อยตัวละคร การผูกเรื่อง การเรียงเหตุการณ์ การขึ้นต้นการจบเรื่อง

4. ความคิดหรือทัศนะของผู้แต่ง (Point of View) หมายถึงข้อคิดหลักอย่างใดอย่างหนึ่งที่แฝงไว้ในนวนิยายแต่ละเรื่อง ข้อคิดหรือแนวคิดดังกล่าว ผู้เขียนอาจเสนอโดยเขียนลงไปเลยให้ตัวละครเป็นคนพูด หรือจะให้ผู้อ่านได้เห็นเองอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

5. การสร้างตัวละคร (Character) หมายถึงการสร้างลักษณะนิสัยของตัวละคร แต่ละตัวให้เกิดความเด่นชัด เหมาะสมกับท้องเรื่อง

6. การปิดเรื่อง (ending) หมายถึงตอนจบของนวนิยายซึ่งอาจจะปิดเรื่องอย่างไร พลิกความคาดหมายแบบโคกนาฏกรรม หรือแบบสุขนาฏกรรม ขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่องว่าจะปิดเรื่องด้วยวิธีใด

ชุดิมา สัจจันนัท และคนอื่นๆ (2543 : 8) อธิบายลักษณะของนวนิยายโดยแยกแยะส่วนประกอบของนวนิยายโดยละเอียด ดังนี้

1. โครงเรื่อง คือการพิจารณาเหตุการณ์ในเรื่องให้สัมพันธ์กันอย่างมีเอกภาพ มีรายละเอียดเท่าที่จำเป็น โครงเรื่องย่อมต้องมีความสัมพันธ์และสนับสนุนโครงเรื่องใหญ่ให้สมบูรณ์ในลักษณะที่แตกต่างหรือเป็นคู่ขนานกัน

2. เนื้อเรื่อง คือวิธีการเปิดเรื่อง ปิดเรื่องที่น่าสนใจ การลำดับเรื่องราวตามลำดับการสร้างความขัดแย้งหรือปัญหาเพื่อให้ผู้อ่านกระตือรือร้นที่จะรู้เรื่องต่อไป การคลี่คลายปัญหาเป็นไปอย่างมีเหตุผลและลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม การใช้เหตุบังเอิญหรือเหตุเหนือวิสัย เป็นไปอย่างเหมาะสมเพื่อให้การดำเนินเรื่องราวป็นและเรื่องราวที่สร้างขึ้นช่วยชี้แนะให้ผู้อ่านเห็นโลกหรือสังคมกว้างขึ้น

3. แก่นเรื่อง คือการแสดงแนวคิดที่ชัดเจน ความเป็นไปได้ของแนวคิด

4. ฉาก คือบรรยากาศและเหตุการณ์ในเรื่อง ช่วยให้ผู้มองเห็นลักษณะตัวละครที่ชัดเจน มีผลต่ออารมณ์ผู้อ่านและช่วยส่งเสริมความเหมาะสมด้านรายละเอียด

5. ตัวละคร คือการสร้างบุคลิกภาพของตัวละครที่มีความสมจริง ชื่อตัวละครเหมาะสมกับบทบาทและลักษณะนิสัยตัวละคร สภาพจิตใจและความรู้สึกของตัวละครเหมือนมนุษย์โดยทั่วไป

6. บทสนทนา เป็นตัวช่วยให้การดำเนินเรื่องราวรวดเร็วแทนการบรรยาย บทสนทนาต้องสอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตัวละคร ภาษาที่ใช้ในบทสนทนามีความสมจริงเข้ากับเนื้อเรื่อง

7. กลวิธีการแต่ง คือวิธีการเล่าเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง การผูกเรื่องให้น่าสนใจ การเปิดและปิดเรื่องอย่างน่าประทับใจ

8. ท่วงทำนองการแต่ง คือการเลือกใช้คำ การใช้สำนวนโวหารในการแต่ง

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2543:182) ได้กล่าวเกี่ยวกับองค์ประกอบของนวนิยายดังนี้

1. แก่นเรื่อง (Theme) คือแนวความคิดหรือจุดสำคัญของเรื่อง ที่ผู้แต่งมุ่งจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ แนวคิดเอก (Major theme) และแนวคิดรอง (Minor theme)

2. โครงเรื่อง (Plot) คือเค้าโครงเรื่องของผู้แต่งกำหนดไว้ก่อนจะแต่งว่าเรื่องไปในทำนองใดจึงจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างตื่นต้นและกระหายใคร่รู้ไปได้ตลอดทั้งเรื่อง ลักษณะสำคัญของโครงเรื่องนั้นจำเป็นต้องอาศัยกลวิธีการผูกปม การคลายปม และการหมุนเวียนเรื่อง ตลอดจนการเปิด – ปิดเรื่อง การดำเนินเรื่องที่ดีของผู้แต่ง การผูกปมที่ดีจะต้องประกอบไปด้วยความขัดแย้งและอุปสรรค

3. ตัวละคร (Character) คือผู้แสดงบทบาทสมมุติตามที่ผู้แต่งกำหนด อาจมีจำนวนไม่จำกัดแล้วแต่ความเหมาะสมของผู้แต่ง

4. บทสนทนา (Dialog) คือถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาตอบโต้กัน บทสนทนาอาจมีประโยชน์โดยที่ผู้แต่งไม่ต้องอธิบายอะไรให้มากมาย ช่วยสะท้อนบุคลิกลักษณะเฉพาะของตัวละคร หรือช่วยสร้างบรรยากาศของเรื่องให้เป็นธรรมชาติ หลีกเลียงความซ้ำซากของบรรยากาศไปในตัวด้วย บทสนทนาที่ดีต้องเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละคร และจะต้องมีความสมจริงคือเหมือนกับบุคคลในชีวิตจริงใช้พูดจา

5. ฉาก (Setting) คือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งหมายรวมถึงเวลาและสถานที่แวดล้อมเหตุการณ์นั้น ๆ ด้วย นวนิยายโดยทั่วไปจะสร้างฉากให้เป็นส่วนประกอบของเรื่อง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเหตุการณ์และเวลาที่กำหนดไว้ในเรื่อง หรือช่วยกำหนดบุคลิกของตัวละคร ช่วยสื่อความคิดเห็นของผู้แต่งหรือช่วยให้เรื่องดำเนินไป

6. บรรยากาศ (Atmosphere) คืออารมณ์ต่างๆของตัวละครที่เกิดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และมีอิทธิพลทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามไปด้วย การสร้างบรรยากาศจำเป็นต้องอาศัยรายละเอียดจากส่วนประกอบอื่นๆของเรื่องด้วย เช่น สิ่งของเครื่องใช้ สีหน้าท่าทาง เครื่องแต่งกาย และบทสนทนาของตัวละครตลอดจนเครื่องประกอบฉาก เป็นต้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาองค์ประกอบนวนิยาย

นอกจากปริยฐานิพนธ์ซึ่งใช้นวนิยายของนักเขียนที่มีผลงานเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายซึ่งกล่าวไปแล้วในข้อ 1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาปริยฐานิพนธ์ที่มุ่งศึกษาองค์ประกอบของนวนิยายโดยเฉพาะเพิ่มเติม ดังนี้

ชุติมา นาคเสวี (2524) ศึกษา “วิเคราะห์นวนิยายของ ว. ณ ประมวญมารค” โดยวิเคราะห์องค์ประกอบด้านเนื้อเรื่อง โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา การใช้คำจาก นวนิยาย 5 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่านวนิยายของ ว. ณ ประมวญมารคมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับความรักและชีวิตครอบครัว โครงเรื่องแสดงให้เห็นความขัดแย้งของตัวละครในเรื่องความรัก แก่นเรื่องเสนอแนวคิดให้มีความอดทนและมั่นคงต่อการเผชิญอุปสรรค บทสนทนาเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและอารมณ์ ตัวละครมีความสมจริง ฉากให้รายละเอียดที่ฉากต่างประเทศมากกว่าในประเทศ การใช้คำมีลักษณะเรียบง่ายแต่ก่อให้เกิดมโนภาพแก่ผู้อ่าน บางครั้งสอดแทรกอารมณ์ขันและบทร้อยกรองเข้าไปด้วย

จิตหทัย นุตสถาปนา (2525) ศึกษา “วิเคราะห์นวนิยายเอกของสด ภูมมะโรหิต” โดยวิเคราะห์องค์ประกอบนวนิยายจำนวน 7 เรื่อง พบว่าโครงเรื่องส่วนมากเป็นเรื่องของการต่อสู้เพื่ออุดมการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อประโยชน์ของประชาชน การสร้างตัวละครมีความสมจริง ฉากสามารถบรรยายภาพและเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน กลวิธีในการเขียน สามารถสร้างความขัดแย้ง ความใคร่รู้ให้เป็นเหตุจูงใจผู้อ่าน และเลือกใช้ถ้อยคำได้เหมาะสม มีการใช้โวหารเปรียบเทียบอย่างไพเราะ ทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม

สัมพันธ์ รุ่งระวี (2528) วิจัยเรื่อง “วิเคราะห์นวนิยายของทมยันตี” โดยวิเคราะห์กลวิธีการแตงนวนิยายของทมยันตีจำนวน 19 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่ากลวิธีในการแตงนวนิยายของทมยันตีมีแนวทางในการเล่าเรื่อง การดำเนินเรื่องหลายแบบ ซึ่งเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและลักษณะนิสัยของตัวละคร การสร้างตัวละครจะคำนึงถึงความสมจริงเป็นเกณฑ์ แม้ว่าตัวละครบางตัวจะมีลักษณะเหนือจริงหรือเกินธรรมชาติของมนุษย์บ้าง การเสนอลักษณะตัวละครผู้แตงเป็นผู้บรรยายเอง โดยใช้พฤติกรรมของตัวละครและใช้บทสนทนาของตัวละครในเรื่องกล่าวถึงหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละครนั้น ๆ การสร้างฉากมุ่งเน้นที่ความสมจริง

ธเนศร์ ชาญเชาว์ (2533) วิจัยเรื่อง “วิเคราะห์นวนิยายของวชิษฐ เดชกุญชร” จากนวนิยายของวชิษฐ เดชกุญชร จำนวน 6 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่า นวนิยายของวชิษฐ เดชกุญชร มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านภัยจากผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ข้อบกพร่องของข้าราชการ การปราบปรามยาเสพติด การเปิดเรื่องใช้วิธีการบรรยายพฤติกรรมตลอดจนลักษณะนิสัยของตัวละครไปพร้อมๆ กับการบรรยายฉาก การดำเนินเรื่องไปสู่ความขัดแย้งมี 2 ลักษณะคือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละครเอง และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม การปิดเรื่องมีทั้งสุขนานุกรมและโศกนาฏกรรมและการปิดเรื่องแบบผสมผสาน ตัวละครสร้างตัวละครเพื่อการปลุกเร้ามนคติผู้อ่าน ให้มีความตระหนักในความเป็นเอกราชของชาติไทย มีความภูมิใจในสถาบันชาติพระมหากษัตริย์ ฉากมีทั้งฉากที่เป็นฉากจริง และฉากสมมุติซึ่งเหมาะสมกับเนื้อหา การใช้คำมีหลายลักษณะ เช่น คำแสดงภาพ คำแสดงอาการ คำที่ทำให้เกิดความรู้สึก คำภาษาถิ่น คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

จันทนา อินทร์รัตน์ (2536) ศึกษา “การวิเคราะห์นวนิยาย ของ มาลา คำจันทร์” จำนวน 9 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่าผู้เขียนให้ความสำคัญกับตัวละครและฉากมากกว่าส่วนอื่น โดยเฉพาะฉากและบรรยายภาค สะท้อนลักษณะเฉพาะของวิถีชีวิตคนในชนบททางภาคเหนืออย่าง

เด่นชัด ภาพของผู้คนมีลักษณะเรียบง่ายและผูกพันกับธรรมชาติอย่างแน่นแฟ้น คนในชนบทภาคเหนือแม้จะมีฐานะยากจน มีปัญหาทางเศรษฐกิจแต่ก็ต่อสู้เพื่อต้องการชีวิตที่ดีขึ้นมีความสุขตามอัตภาพ

นิตา บุรณวงศ์ (2540) ศึกษา “การวิเคราะห์วรรณกรรมของหม่อมเจ้าอากาศดำเกิง รพีพัฒน์” โดยวิเคราะห์องค์ประกอบนวนิยายของหม่อมเจ้าอากาศดำเกิง รพีพัฒน์ จำนวน 14 เรื่อง ผลจากการศึกษาพบว่านวนิยายของหม่อมเจ้าอากาศดำเกิง รพีพัฒน์ มีโครงเรื่องเป็นเรื่องที่ผู้แต่งมีประสบการณ์ตรง ใช้กลวิธีการเปิดเรื่องด้วยการบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละครและดำเนินเรื่องโดยใช้ความขัดแย้งทางความคิดของมนุษย์เกี่ยวกับความรัก ปิดเรื่องด้วยความไม่สมหวังของตัวละคร แก่นเรื่องแสดงธรรมชาติของมนุษย์ที่มีทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว ตัวละครมักเป็นชนชั้นสูง และชนชั้นกลางของสังคม มีการสร้างบทสนทนาที่ช่วยให้ทราบบุคลิกลักษณะของตัวละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น หากมีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องและมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง

ศิริบุรณ์ เกิงสุข (2543) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์นวนิยายของโชติ ศรีสุวรรณ” จากองค์ประกอบนวนิยายของโชติ ศรีสุวรรณ จำนวน 24 เรื่อง พบว่าโครงเรื่องส่วนใหญ่แสดงถึงวิถีชีวิตของเด็กชนบทที่ยากจน เรียนน้อยแต่มีคุณธรรม ร่องมาเป็นโครงเรื่องที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่แสวงหาความรักและคู่ครอง มีการสร้างตัวละครแบบสมจริงกับตัวละครแบบอุดมคติมา ส่วนแบบเห็นจริงกับแบบฉบับมีน้อย การสร้างฉากใช้ฉากที่เกิดขึ้นในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การใช้ภาษาใช้ภาษาปาก คำหยาบ ภาษาถิ่น สร้างคำใหม่ และการเลียนเสียงธรรมชาติ

งานวิจัยนี้จะใช้องค์ประกอบของนวนิยายมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ เพื่อหาลักษณะร่วมของนวนิยายยอดเยี่ยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส อันแสดงลักษณะเด่นของนวนิยายยอดเยี่ยม

บทที่ 3

วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางวรรณกรรม ของนวนิยายยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

สำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นสำนักพิมพ์ใหม่ดำเนินธุรกิจการพิมพ์ได้ไม่นานโดยเริ่มเปิดสำนักพิมพ์เมื่อเดือนตุลาคม พุทธศักราช 2545 นวนิยายที่สำนักพิมพ์นี้ผลิตเป็นที่นิยมจากผู้อ่านเป็นจำนวนมากและมีกลุ่มผู้อ่านประจำที่เป็นวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา กลุ่มคนทำงาน รวมถึงกลุ่มแม่บ้านกิจการของสำนักพิมพ์แจ่มใสจึงขยายตัวอย่างรวดเร็วและมียอดจำหน่ายหนังสือนวนิยายสูง นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสส่วนใหญ่เป็นนวนิยายรักพาฝันที่จบด้วยความรักที่สุขสมหวัง เหตุที่นวนิยายรักพาฝันของสำนักพิมพ์แจ่มใสได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว เป็นเพราะเนื้อหาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของนวนิยายสำนักพิมพ์แจ่มใส จนเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่ผู้อ่านทั้งที่ชื่นชอบนวนิยายแนวนี้และทั้งผู้อ่านทั่วไป ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางวรรณกรรมของนวนิยายยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใส 6 ประการ ได้แก่

1. การสร้างโครงเรื่อง
2. ตัวละคร
3. บทสนทนา
4. ฉาก
5. กลวิธีการแต่ง
6. การตั้งชื่อ

1. การสร้างโครงเรื่อง

โครงเรื่อง (Plot) คือเค้าโครงของเรื่องและผู้แต่งกำหนดไว้ก่อนว่าจะแต่งเนื้อเรื่องไปในทำนองใดจึงจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างตื่นเต้น และกระหายใคร่รู้ไปได้ตลอดทั้งเรื่อง ลักษณะสำคัญของโครงเรื่องต้องอาศัยกลวิธีการผูกปม การคลายปม และการหน่วงเรื่องตลอดจนการเปิด – ปิดเรื่อง (สายทิพย์ นุกูลกิจ. 2543 : 182) นวนิยายยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีการสร้างโครงเรื่อง 2 ลักษณะ ได้แก่

- 1.1 การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ
- 1.2 การสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง

1.1 การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ

การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ คือการสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะของผู้แต่งโดยมีลักษณะที่แตกต่างกันไปตามแนวคิดของผู้แต่ง การสร้างโครงเรื่องในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส มีการสร้างปมปัญหาของเรื่องจากเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้นวนิยายเกิดความสนุกสนานและน่าติดตาม ดังที่ อีราวดี ไตลังคะ (2543 : 18) กล่าวว่า การสร้างโครงเรื่องโดยสร้างปมปัญหาด้วยการเลื่อนความสมปรารถนาในความรักของตัวละครออกไป ผู้แต่งใช้วิธีสร้างอุปสรรคลักษณะต่างๆ ผลคือทำให้ตัวละครเกิดความกังวลใจและความอ่อนไหวในอารมณ์ ความน่าสนใจของเรื่องจึงอยู่ที่การสร้างปมปัญหาดังกล่าว การสร้างโครงเรื่องในนวนิยายยอดเยี่ยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมี 2 ประการ ได้แก่

1.1.1 การสร้างโครงเรื่องความขัดแย้งระหว่างตัวละคร

1.1.2 การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ

1.1.1 การสร้างโครงเรื่องความขัดแย้งระหว่างตัวละคร

การสร้างความขัดแย้งของตัวละคร หมายถึงการมีอคติหรือความเข้าใจผิดของตัวละคร อันส่งผลให้เนื้อเรื่องสามารถดำเนินต่อไปได้ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความเข้มข้นชวนติดตามอีกด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในนวนิยายยอดเยี่ยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส ไม่ใช่เรื่องสำคัญหรือเป็นปัญหาใหญ่ แต่เป็นเพียงปัญหาเล็กน้อยที่ตัวละครเข้าใจผิดอันนำมาซึ่งความขัดแย้งระหว่างตัวละคร จากการศึกษาพบว่านวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีการสร้างความขัดแย้งของตัวละคร 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1.1.1 การสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก

1.1.1.2 การสร้างความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของตัวละครอื่นอันมีผลต่อตัวละครเอก

1.1.1.1 การสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก

นวนิยายที่มีโครงเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายชาย และตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีความขัดแย้งกันมี 6 เรื่อง คือ รักเธอ...Super model เจ้าหญิงเม็ตทราย รู้เพียงรัก ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก Why do I love you so? และเริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ โดยมีรายละเอียดดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ผู้แต่งกำหนดให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชายมีอคติต่อกันตั้งแต่แรกที่ได้รู้จัก โดยมีสาเหตุมาจากการทำงานร่วมกันเมื่อตัวละครเอกฝ่ายชายวิพากษ์วิจารณ์การทำงานตัวละครเอกฝ่ายหญิงในด้านลบ จึงเกิดความ

คับข้องใจและนำไปสู่การมีอคติต่อกัน ต่อมาตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้พิสูจน์ตนเองในเรื่องการทำงาน จนตัวละครเอกฝ่ายชายยอมรับ ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจกันรักกัน และได้หมั้นหมายกันในที่สุด

ความขัดแย้งของเรื่องนี้ คือตัวละครเอกไม่ชอบหน้ากันตั้งแต่แรก อันเนื่องมาจากต้องทำงานร่วมกัน ตัวละครเอกฝ่ายชายสามารถสั่งการ และวิพากษ์วิจารณ์ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงผิดใจ ความขัดแย้งมีมากขึ้นเมื่อ ยังต้องทำงานร่วมกันต่อไปซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ของตัวละครพัฒนา

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายชาย เข้าใจผิด ตัวละครเอกฝ่ายหญิงว่าเป็นชู้และมีลูกกับน้องชายตนเอง ซึ่งแต่งงานแล้วกับคู่รักเก่าของ ตัวละครเอกฝ่ายชาย ตัวละครเอกฝ่ายชายจึงคิดหาทางแก้ปัญหาด้วยการให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิง แต่งงานกับตน แต่ที่จริงแล้วตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพียงรับจ้างน้องชายของตัวละครเอกฝ่ายชาย เลี้ยงดูลูกสาวที่เกิดกับผู้หญิงคนหนึ่งที่น่าสงสารของตัวละครเอกฝ่ายชายมีความสัมพันธ์ด้วย เรื่องจบลงเมื่อตัวละครเอกฝ่ายชายยอมรับกับตนเองว่ารักตัวละครเอกฝ่ายหญิง และแต่งงานกับ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงจริงๆ มิใช่เป็นภรรยาแต่ในนามเช่นตอนแรก

ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกของเรื่องนี้ คือการที่ตัวละครเอกฝ่ายชาย เข้าใจผิดว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นชู้รักของน้องชายตนเองทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายคิดจะชۆยน้องชาย ด้วยการดิงตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้ห่างจากครอบครัวของน้องชายตนเอง โดยให้ตัวละครเอกฝ่าย หญิงแต่งงานกับตน นำไปสู่การดำเนินเรื่องต่อไป

นวนิยายเรื่อง *รู้เพียงรัก* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจ ตัวละครเอกฝ่ายชายผิดว่าเขาทอดทิ้งเธอไปตั้งแต่ยังเด็กขณะที่เธอรอคอยให้เขาเล่านิทานก่อนนอนให้ เธอฟัง เวลาผ่านไปตัวละครเอกฝ่ายหญิงเรียนจบและกลับไปดูแลสวนส้มของขุนนางที่ต่างจังหวัด ได้พบตัวละครเอกฝ่ายชาย ซึ่งเป็นนักธุรกิจเจ้าของบริษัทเครื่องสำอางที่มีชื่อเสียงเดินทางกลับมา พร้อมคู่รักสาวสวย เพื่อคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ของบริษัทจากผลผลิตธรรมชาติ ตัวละครเอกฝ่ายชาย เลือกลงเดินทางมาที่สวนส้มเพราะต้องการกลับมาพบตัวละครเอกฝ่ายหญิงอีกครั้ง ตัวละครเอกฝ่าย หญิงเสียใจมากที่ตัวละครเอกฝ่ายชายมีคนรักแล้ว แต่เหตุการณ์พลิกผันเมื่อตัวละครเอกฝ่ายหญิง เดินทางไปต่างประเทศเพื่อช่วยเพื่อนให้สมหวังในความรัก แล้วพบว่าคนรักของตัวละครเอกฝ่ายชาย มีคนรักใหม่โดยที่ตัวละครเอกฝ่ายชายไม่รู้ ตัวละครเอกฝ่ายชายจึงเลิกกับคู่รักและกลับมาหา ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพราะค้นพบความจริงว่าแท้จริงแล้วเขารักตัวละครเอกฝ่ายหญิง

ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกของเรื่อง คือตัวละครเอกฝ่ายหญิงคิดว่า ตัวละครเอกฝ่ายชายทอดทิ้งไปอย่างไม่ไยดี เมื่อพบกันอีกครั้งเขาก็มีคนรักแล้ว ต่อมาทั้งคู่มีโอกาส ใกล้ชิดสนทนาสัมพันธ์เก่า ๆ ประกอบกับความรักของฝ่ายชายนอกใจทั้งคู่จึงกลายเป็นคู่รักกัน

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายชายมือคดไม่ให้ผู้หญิงทำงานในฟาร์มเลี้ยงโค ให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นนิสิตสาขาสัตวศาสตร์เข้ามาขอฝึกงาน ขณะนั้นตัวละครเอกฝ่ายชายอยู่ต่างประเทศจึงต้องรับตัวละครเอกฝ่ายหญิงมาฝึกงานอย่างไม่เต็มใจ โดยตัวละครเอกฝ่ายชายเปลี่ยนตารางการฝึกงานของตัวละครเอกฝ่ายหญิงใหม่ซึ่งทำให้เธอไม่พอใจ อีกทั้งตัวละครเอกฝ่ายชายยังคอยติดตามดูแลและคอยเคี่ยวเข็ญบังคับตัวละครเอกฝ่ายหญิง เรื่องจบลงหลังจากที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงฝึกงานจบและกลับไปอยู่ที่บ้าน วันหนึ่งเธอป่วยเมื่อตัวละครเอกฝ่ายชายทราบเขาตกใจมากและรีบไปเยี่ยมตัวละครเอกฝ่ายหญิง จึงรู้ว่าเธอเป็นไข้เลือดออก ด้วยความเป็นห่วงและกลัวการสูญเสียตัวละครเอกฝ่ายชายจึงขอตัวละครเอกฝ่ายหญิงแต่งงาน

ความขัดแย้งของเรื่องนี้อยู่ที่ตัวละครเอกฝ่ายชายมือคดเกี่ยวกับผู้หญิงเรื่องการทำงานในฟาร์มจึงขัดแย้งกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เข้ามาฝึกงานอยู่ในฟาร์ม จึงทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงไม่ชอบตัวละครเอกฝ่ายชาย ความขัดแย้งนี้ทำให้ทั้งสองคนมีโอกาสใกล้ชิดและรักกัน

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเรื่องไม่ชอบหน้าตัวละครเอกฝ่ายชายตั้งแต่วัยเด็ก เพราะตัวละครเอกฝ่ายชายแกล้งตัวละครเอกฝ่ายหญิงตั้งแต่สมัยที่เธอย้ายโรงเรียนตามพ่อและแม่ซึ่งเป็นนักโบราณคดีไปอยู่ที่อังกฤษ ต่อมาตัวละครเอกฝ่ายชายเรียนโรงเรียนเดียวกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ประเทศไทย เขาก็ยังคงแกล้งเธอด้วยการเก็บสมุดไดอารี่ไว้เป็นประกันและบังคับให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงแสดงตนว่าเป็นคู่รักเพื่อกลบข่าวลือว่าตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นเกย์ ต่อมาตัวละครเอกฝ่ายชายสารภาพว่าเขารักตัวละครเอกฝ่ายหญิงมาตั้งนานแล้ว ต้องการอยู่ใกล้กับเธอจึงมาเรียนโรงเรียนเดียวกัน ตัวละครเอกฝ่ายหญิงก็รักตัวละครเอกฝ่ายชายเช่นกัน ทั้งคู่ตกลงเป็นคู่รักกัน

ความขัดแย้งของเรื่องนี้อยู่ที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงไม่ชอบตัวละครเอกฝ่ายชายเพราะพฤติกรรมวัยเด็กที่ชอบแกล้งเธอ แต่ที่จริงตัวละครเอกฝ่ายชายแอบชอบตัวละครเอกฝ่ายหญิงมาตั้งแต่แรก จึงหาอุบายให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงใกล้ชิดตนยิ่งขึ้น

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอก ฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่าคนที่เธอติดต่อในโลกอินเทอร์เน็ต คือชายหนุ่มที่เป็นเพื่อนเธอขณะที่ศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศ เธอกลับมาติดต่อกับเขาใหม่หลังจากหายไปกว่าสองปีและติดต่อกันเรื่อยมา วันหนึ่งเขาขอให้เธอดูแลตัวละครเอกฝ่ายชายซึ่งเป็นพี่ชายของเขาซึ่งจะกลับมาทำงานที่เมืองไทย ตัวละครเอกฝ่ายหญิงรับปากว่าจะดูแลตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นอย่างดีจนกระทั่งเขากลับต่างประเทศไป วันหนึ่งเธอไปงานแต่งงานของรุ่นพี่คนหนึ่งและทราบว่าเพื่อนชายของเธอเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งได้สองปีแล้ว ตัวละครเอกฝ่ายหญิงไม่เชื่อเพราะยังคงติดต่อกับเขาในอินเทอร์เน็ต จึงสืบหาความจริงและทราบว่าคนที่เธอติดต่อพูดคุยด้วยนั้นคือ ตัวละครเอกฝ่ายชายพี่ชายของเพื่อนชายของเธอ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงโกรธตัวละครเอกฝ่ายชายมาก ตัวละครเอกฝ่ายชายจึงต้องกลับมาขอโทษและขอคืนดีกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เมืองไทยซึ่งตรงกับวันครบรอบวันเสียชีวิตของน้องชาย ตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้อภัยตัวละครเอกฝ่ายชายและตกลงเป็นคู่รักกัน

ความขัดแย้งของตัวละครเอก คือตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจว่าคนที่เธอติดต่อเป็นน้องชายของตัวละครเอกฝ่ายชาย แต่ความจริงเป็นตัวละครเอกฝ่ายชาย ตัวละครเอกฝ่ายหญิงจึงโกรธตัวละครเอกฝ่ายชายมาก ตัวละครเอกฝ่ายชายจึงตามมาขอคืนดี เมื่อตัวละครเอกฝ่ายหญิงยกโทษให้ทั้งคู่ก็ได้สานความสัมพันธ์กันต่อไป

จากนวนิยายทั้ง 6 เรื่องเป็นการสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก โครงเรื่องลักษณะดังกล่าวกำหนดให้ตัวละครเอกมีอคติ หรือเข้าใจผิดต่อกันเมื่อแรกพบ แต่มีภาระหน้าที่ต้องทำงานหรือเรียนด้วยกัน ความใกล้ชิดนำไปสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ซึ่งทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกันท้ายที่สุดก็รักกันและจบเรื่องด้วยความสุขสมหวังทุกเรื่อง

1.1.1.2 การสร้างความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของตัวละครอื่นอันมีผลต่อตัวละครเอก

การสร้างความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของตัวละครอื่นอันมีผลต่อตัวละครเอก คือการที่ตัวละครอื่นมีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงอันเป็นผลทำให้เรื่องดำเนินต่อไป

นวนิยายที่มีโครงเรื่องอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของตัวละครอื่นที่มีผลต่อตัวละครเอก มี 2 เรื่อง ได้แก่ *ปรายใจ* และ *อีกมุมมองของความรู้สึก*

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* ผู้แต่งวางโครงเรื่องโดยกำหนดให้ตัวละครรองซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดคิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายล่วงเกินเพื่อนของตน จึงให้

ตัวละครเอกฝ่ายชายรับผิดชอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยให้เป็นผู้รักเพื่อนของตน ตัวละครเอกฝ่ายชายยินดีทำตามข้อเรียกร้อง เพราะไม่อยากให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเสื่อมเสียชื่อเสียง และเหตุผลสำคัญคือหลงรักตัวละครเอกฝ่ายหญิงนานแล้ว ดังนั้นไม่ว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะปฏิเสธอย่างไร ตัวละครเอกฝ่ายชายก็ยังยืนยันทำตามที่ได้ตกลงไว้ ตัวละครเอกฝ่ายชายได้พิสูจน์ตนเองว่ารักตัวละครเอกฝ่ายหญิงจริงด้วยการรอตัวละครเอกฝ่ายหญิงนานถึง 3 ปี ทั้งคู่จึงได้แต่งงานกัน

ความเข้าใจผิดของตัวละครอื่น คือเพื่อนสนิทของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เข้ามาเห็น ตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงอยู่ด้วยกันในห้องนอนและเข้าใจผิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายมีอะไรกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง จึงบังคับให้ตัวละครเอกฝ่ายชายรับผิดชอบตัวละครเอกฝ่ายหญิง จากเหตุการณ์นี้ทำให้ความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งคู่พัฒนา โดยตัวละครเอกฝ่ายชายขอตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นผู้รัก

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ผู้แต่งให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เป็นเจ้าของร้านอาหารเข้าใจผิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายซึ่งมีอาชีพเป็นนักเขียนประจำนิตยสารมารับประทานอาหารที่ร้านของตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพราะสนใจตัวละครเอกฝ่ายหญิง ทั้งที่จริงแล้วตัวละครเอกฝ่ายชายนัดคู่รักเก่ามาคุยกันแต่เธอผิดนัด ทำให้ทั้งคู่ได้รับประทานอาหารร่วมกันและสานสัมพันธ์กัน เรื่องจบลงหลังจากที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงพบว่าเธอรักหุ้นส่วนของร้าน ส่วนตัวละครเอกฝ่ายชายนั้นพบว่าบรรณาธิการของเขาเป็นคนที่เขาชอบต่างคนจึงต่างกลับไปหาคนที่รัก

ความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากตัวละครอื่นของเรื่องนี้ คือเพื่อนสนิทของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชาย เล่าเรื่องของตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้ตัวละครเอกฝ่ายชายฟังและเล่าเรื่องของตัวละครเอกฝ่ายชายให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงฟังจนทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายสนใจเธอ

การสร้างโครงเรื่องด้วยความขัดแย้งระหว่างตัวละคร ด้วยการสร้างความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของตัวละครอื่นอันมีผลต่อตัวละครเอกนั้น ตัวละครอื่นมีบทบาทหรือมีส่วนทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชายมีโอกาสใกล้ชิดกันและช่วยกันแก้ไขปัญหาหรือคลายปมเข้าใจผิดต่างๆ ทำให้ตัวละครเอกทั้งคู่เกิดความใกล้ชิดและพัฒนาความสัมพันธ์กัน แม้เหตุการณ์ความขัดแย้งนั้นจะไม่สมเหตุสมผลก็ตาม แต่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไปและตัวละครเอกพัฒนาความสัมพันธ์เป็นคู่รักกัน

1.1.2 การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ

การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ หมายถึงการสร้างโครงเรื่องให้มีเหตุการณ์ หรือสถานการณ์อันเกิดจากความบังเอิญที่ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิงมีโอกาสใกล้ชิดกัน และพัฒนาความสัมพันธ์จนเป็นคู่รักในที่สุด

นวนิยายยอดนิยมนิยามของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีโครงเรื่องลักษณะดังกล่าว มี 3 เรื่อง ได้แก่ นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ หนึ่งในจันทร์กลางใจ และ รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นชายหนุ่มรูปงามจนได้รับเลือกเป็น “หนุ่มหล่อสุดฮอต” ของสมาคมบิวตี้บอยและเขาเป็นคนเดียวที่ลงคะแนนให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงในการประกวด “ไวท์แองเจิ้ล” ทำให้เรื่องเล่าลือไปทั่วโรงเรียน ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องพิสูจน์ตัวเองว่าเหมาะสมกับตำแหน่งประธานสมาคมบิวตี้บอยคนใหม่ โดยต้องจีบตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้ได้ ตัวละครเอกฝ่ายชายจ้างให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นคู่รักตลก ตัวละครเอกฝ่ายหญิงตกลงเพราะต้องการเก็บเงินไปเรียนแพทย์ที่ต่างประเทศ และฉวยโอกาสนี้แอบทำของที่ระลึกต่างๆ เกี่ยวกับตัวละครเอกฝ่ายชายขายให้นักเรียนหญิงที่แอบชอบตัวละครเอกฝ่ายชายโดยที่ตัวละครเอกฝ่ายชายไม่รู้ ต่อมาความจริงเปิดเผยว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงแก๊งเป็นคู่รักของตัวละครเอกฝ่ายชายเพื่อนำของที่ระลึก รูป และเรื่องส่วนตัวของตัวละครเอกฝ่ายชายไปขาย ตัวละครเอกฝ่ายชายโกรธมากจึงให้เธอได้โทษด้วยการให้เป็นทาสคอยรับใช้ ทั้งคู่ได้ใกล้ชิดกันและตัวละครเอกฝ่ายหญิงหลงรักตัวละครเอกฝ่ายชายจริงๆ

เหตุบังเอิญของเรื่องนี้อยู่ที่ตัวละครเอกฝ่ายชายให้คะแนนตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพียงคนเดียวจากการขึ้นประกวดไวท์แองเจิ้ล นำไปสู่การดำเนินเรื่องต่อโดยคือทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องหาหนทางให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นคู่รักให้ได้

นวนิยายเรื่อง หนึ่งในจันทร์กลางใจ ผู้แต่งสร้างเรื่องให้ตัวละครเอกฝ่ายชายช่วยตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้เลิกหากินด้วยการหลอกลวงคนอื่น ให้สมัครงานกับแม่ของเขา และช่วยซื้อบ้านที่ติดหนี้ไว้ บังเอิญแม่ของตัวละครเอกฝ่ายชายยินดีให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงไปอาศัยอยู่ที่บ้านในฐานะเลขานุการส่วนตัว เมื่อได้มาอยู่ใกล้ชิดกันตัวละครเอกฝ่ายชายมีความประทับใจขึ้น จากที่เคยเหลวไหลไม่กลับบ้านเพราะเบื่อที่แม่ชอบบ่น กลายเป็นคนอยู่ติดบ้านและหาโอกาสใกล้ชิดตัวละครเอกฝ่ายหญิง เรื่องจบลงหลังจากตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงช่วยกันเอาชนะใจแม่ ตัวละครเอกฝ่ายชายที่รังเกียจหลังจากรู้ความจริงเรื่องอาชีพเก่าของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและให้ย้ายไปอยู่ที่อื่น ตัวละครเอกฝ่ายชายอธิบายให้แม่เข้าใจถึงความจำเป็นของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

แม่ของตัวละครเอกฝ่ายชายจึงใจอ่อนและให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงกลับมาอยู่บ้านหลังเดียวกันและ
ครองรักกับตัวละครเอกฝ่ายชายอย่างมีความสุข

เหตุบังเอิญของเรื่องนี้อยู่ที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้เข้าไปอยู่ในบ้านเดียวกับตัวละคร
เอกฝ่ายชาย ทำให้มีโอกาสพัฒนาความสัมพันธ์จากความใกล้ชิดกัน

นวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* ผู้แต่งสร้างเรื่องให้พี่ชายของตัวละครเอก
ฝ่ายหญิงเข้าใจผิดเมื่อพบตัวละครเอกฝ่ายหญิงอยู่ในห้องตามลำพังกับตัวละครเอกฝ่ายชายซึ่งเป็น
คู่ปรับของเขา ซึ่งตัวละครเอกฝ่ายชายเข้ามาเพียงเพื่อพยายาบาลตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่กำลังเป็นลม
ด้วยความห่มงน้องสาวและคิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายนั้นทำมีดีมีร้ายน้องสาวตน พี่ชายของตัวละคร
เอกฝ่ายหญิงจึงทำร้ายตัวละครเอกฝ่ายชายแต่ผู้เห็นเหตุการณ์นำไปเล่าลือว่าตัวละครเอกฝ่ายชายเป็น
พวกนิยมความรุนแรงทำร้ายตัวละครเอกฝ่ายหญิง อีกทั้งผู้แต่งสร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมี
พฤติกรรมซุ่มซ่ามทำเรื่องเดือดร้อนอยู่เสมอทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องเข้าไปช่วยก็ยังมีข่าวให้ทั้งคู่
เสื่อมเสียอีกหลายครั้ง ตัวละครเอกฝ่ายชายจึงตัดสินใจจะหมั้นและแต่งงานกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง
เพื่อเป็นการตัดปัญหา ทั้งนี้ตัวละครเอกฝ่ายชายแอบหลงรักตัวละครเอกฝ่ายหญิง

เหตุบังเอิญของเรื่องนี้อยู่ที่พี่ชายของตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าไปเห็นตัวละครเอกฝ่าย
ชายอยู่ในห้องกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงจึงเข้าใจผิด จากเหตุการณ์นี้ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและ
ตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะโดยผู้แต่งสร้างจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญให้
ตัวละครเอกทั้งสองต้องมาใกล้ชิดกันจากสาเหตุต่างๆ นั้น บางครั้งเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญนั้นไม่
สมเหตุสมผลแต่สร้างขึ้นเพื่อให้บทบาทของตัวละครเอกโดดเด่น และนำไปสู่การดำเนินเรื่องราวเมื่อให้
ตัวละครสามารถพัฒนาความสัมพันธ์หรือทำให้ตัวละครเอกทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายเกิดความ
สนิทสนมเห็นอกเห็นใจกัน และลงเอยด้วยความรักที่สุขสมหวังในที่สุด

1.2 การสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง

โครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง คือการนำชุดเหตุการณ์มาต่อกันโดยที่ชุดเหตุการณ์แรกทำให้
เกิดชุดเหตุการณ์ถัดๆ ไป (อิรวดี ไตลังคะ. 2543 : 21) โครงเรื่องประเภทนี้จึงเป็นโครงเรื่องย่อยที่
สร้างเป็นชุดเหตุการณ์ต่อเนื่อง กล่าวคือเมื่อเกิดเหตุการณ์แรกขึ้นแล้วมักจะมีเหตุการณ์ต่อๆ ไป
ตามมา โครงเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่สร้างให้ต่อเนื่อง
และซ้อนกัน คือกล่าวถึงความรักของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและฝ่ายชายแล้วดำเนินเรื่องราวความรัก

ของตัวละครคู่รองซึ่งมักจะเป็น พี่น้องหรือเพื่อนของตัวละครเอกให้ผู้อ่านได้ติดตามควบคู่กันไป
นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง มี 3 เรื่อง ได้แก่ *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* และ *ปรายใจ* โดยมีรายละเอียดดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น* เป็นเรื่องเกี่ยวกับตระกูลสองตระกูลคือ ตระกูลโอฬาร
อมตะและตระกูลพิริยะพลที่ไม่ชอบกันมานานตั้งแต่บรรพบุรุษ เมื่อมาถึงรุ่นหลาน หลานของทั้งสอง
ตระกูลคือตัวละครเอกฝ่ายชายแห่งตระกูลพิริยะพล กับตัวละครเอกฝ่ายหญิงแห่งตระกูลโอฬารอมตะ
กลับมารักกัน ขณะที่ผู้แต่งสร้างเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเอาใจช่วยความรักของตัวละครเอก ผู้แต่งได้สร้าง
เรื่องราวให้น้องชายตัวละครเอกฝ่ายชายและน้องสาวของตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีปากเสียงขัดแย้ง
กันเสมอ ทำให้ผู้อ่านสนใจติดตามว่าจะพัฒนาเป็นคู่รักและลงเอยอย่างสมหวังอีกคู่หรือไม่

นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเล่นเกมของกลุ่มเพื่อนสนิทของ
ตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ต้องการทดสอบว่าผู้ชายส่วนใหญ่ นั้นคบผู้หญิงเพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ไม่ว่า
จะเป็นเงินทองหรือรูปร่างหน้าตา ส่วนตัวละครเอกฝ่ายชายต้องการทดสอบว่าผู้หญิงส่วนใหญ่ นั้น
สวยใสซื่อแต่ไร้สมอง หาประโยชน์จากผู้ชายหล่อๆ รวยๆ โดยเอาตัวเข้าแลก ทั้งสองกลุ่มตกลงให้
ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นตัวดำเนินเกม ขณะเดียวกันผู้แต่งยังให้ผู้อ่านเอา
ใจช่วยความรักระหว่างเพื่อนทั้งสามของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชายว่าใครจะเป็น
คู่กับใครและตัวละครทั้งหมดจะสมหวังในความรักหรือไม่

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* นอกจากเรื่องราวความรักของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอก
ฝ่ายชายแล้ว ขณะเดียวกันผู้แต่งสร้างเรื่องให้ผู้อ่านเอาใจช่วยความรักของพี่ชายต่างมารดาของ
ตัวละครเอกฝ่ายชาย กับหลานสาวฝาแฝดของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่แอบหลงรักพี่ชายต่างมารดา
ของตัวละครเอกฝ่ายชายแต่เขาไม่สนใจเพราะพี่ชายต่างมารดาของตัวละครเอกฝ่ายชายนั้นหลงรัก
อดีตคนรักของตัวละครเอกฝ่ายชาย ผู้อ่านจึงต้องเอาใจช่วยว่าคู่ของพี่ชายต่างมารดาของตัวละครเอก
ฝ่ายชายกับหลานสาวของตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะสมหวังลงเอยกันหรือไม่

การสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยงมีผลให้ผู้อ่านได้ร่วมเอาใจช่วยความรักระหว่าง
ตัวละครอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวละครเอกว่าจะสมหวังเหมือนคู่ของตัวละครเอกหรือไม่ และให้ผู้อ่าน
ทราบเรื่องราวความรักของตัวละครอื่นที่นอกเหนือไปจากตัวละครเอกว่าจะลงเอยกันอย่างไร

ซึ่งทำยที่สุดแล้ว ตัวละครทุกคู่ต่างก็สมหวังในความรัก อีกทั้งยังเป็นการร้อยและเชื่อมโยงเรื่องราวทั้งหมดให้สนุกสนาน น่าติดตาม

จากการศึกษาลักษณะโครงเรื่องของนวนิยายสำนักพิมพ์แจ่มใสพบว่าโครงเรื่อง 2 ลักษณะ คือการสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ และการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง โครงเรื่องส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการสร้างปมปัญหาให้ตัวละครเข้าใจผิดซึ่งกันและกัน หรือเกิดจากเหตุการณ์ประจวบ ซึ่งทำให้ตัวละครเอกได้ใกล้ชิดกันได้เรียนรู้อุปนิสัย เข้าใจซึ่งกันและกัน เป็นที่น่าสังเกตว่านวนิยายทุกเรื่องจบลงด้วยความสุขสมหวังอันเป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของนวนิยายยอดนิยม สำนักพิมพ์แจ่มใสทั้งตัวละครเอกได้แต่งงานกัน ได้หมั้นหมายอย่างเป็นทางการ ได้เป็นคู่รักกัน หรือต่างค้นพบใจตนเองว่าแท้จริงแล้วชอบหรือรักใคร่ การจบเรื่องด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร ยังเป็นการเอาใจผู้อ่านที่ชื่นชอบการอ่านนวนิยายที่จบเรื่องด้วยความสุขสมหวัง

2. ตัวละคร

ตัวละคร คือผู้ทำหน้าที่ให้เรื่องดำเนินต่อไปหรือเป็นผู้ก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง ผู้แต่งจะสร้างให้ตัวละครมีบุคลิก มีชื่อ มีหน้าตา และพฤติกรรมที่เหมือนกับคนจริงตัวละครจึงเป็นส่วนที่สำคัญ เพราะเป็นผู้ดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ที่ผู้แต่งผูกเรื่องขึ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อนำความคิดของผู้แต่งผ่านตัวละคร

จากการวิเคราะห์ลักษณะเด่นของตัวละครในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส พบลักษณะเด่น 2 ประการ ดังนี้

2.1 การสร้างตัวละครเอก

2.2 การสร้างตัวละครรอง

2.1 การสร้างตัวละครเอก

ตัวละครเอกมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่อง เป็นผู้แสดงบทบาทและพฤติกรรมที่ทำให้เรื่องดำเนินตั้งแต่ต้นจนจบ หากนวนิยายขาดตัวละครเอกแล้วเรื่องจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ลักษณะเด่นของตัวละครเอกในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมี 5 ประการ ได้แก่

2.1.1 ตัวละครเอกมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดี

2.1.2 ตัวละครเอกแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน

2.1.3 ตัวละครเอกมีการศึกษาสูง

2.1.4 ตัวละครเอกมีความรู้ความสามารถ

2.1.5 ตัวละครตั้งชื่อให้แปลกและเด่น

2.1.1 ตัวละครเอกมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดี

ลักษณะเด่นของตัวละครเอกในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส ไม่ว่าจะเป็นตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะต้องมีลักษณะภายนอกที่ดี กล่าวคือตัวละครเอกฝ่ายชายจะมีรูปร่างหน้าตาดี ตัวละครเอกฝ่ายหญิงหน้าตาสวยโดดเด่นเป็นพิเศษ หากในตอนต้นไม่ได้แสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกหน้าตาดีจนเป็นที่สะดุดตา ในที่สุดก็จะปรับปรุงบุคลิกภาพทำให้รูปร่างหน้าตาดีขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอก 2 ประการ ดังนี้

2.1.1.1 รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายชาย

2.1.1.2 รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

2.1.1.1 รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายชาย

ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสล้วนมีบุคลิกลักษณะและรูปร่างหน้าตาดีตามคตินิยมของสังคมร่วมสมัย คือผู้แต่งมักสร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นชาวต่างชาติ เป็นลูกครึ่ง หรือเป็นคนไทยแท้ที่มีหน้าตาคล้าย ยกตัวอย่างนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ตัวละครเอกฝ่ายชายรูปร่างหน้าตาดี 5 เรื่อง ได้แก่ รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ปรายใจ เจ้าหญิงเม็ดทราย และนาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป๊อ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล บรรยายถึงบุคลิกลักษณะของธีรภัทรไว้ว่ารูปร่างสูง หน้าตาคล้ายคน จมูกโด่ง ตาคม

ชายหนุ่มในชุดสูทสีเข้มที่ก้าวออกมาจากตอนหลังของรถตระกูลยุโรปคันงาม ค่อนข้างสะดุดตาด้วยรูปร่างสูงใหญ่กว่ามาตรฐานชายไทย ชนิดกลมกลืนกับชาวต่างชาติได้สบาย เรือนผมของเขาเรียบกริบเป็นสีดำสนิทตัดแสงข้าง เปิดให้เห็นรูปหน้าเรียวที่ออกเหลี่ยมมนๆในบริเวณคางและสันกรามแข็งแรง มีปอยผมหนึ่งตกระหน้าผากเรียบตึงเหนือปลายคิ้วเข้มที่พาดขนานกับนัยน์ตาคม จมูกโด่งตรงเป็นสัน ร่องรับด้วยริมฝีปากหยักลึกบอกลักษณะเป็นคนจริงจัง ชับแน่นให้แลดูแข็งแรงด้วยโหนกแก้มสูง

(คีตภา. (นามแฝง) 2550: 37)

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ผู้แต่งให้ธีรภัทรเทพล่าวถึงคุณลักษณะของหน้าตาตนเองว่าเป็นผู้ชายฐานะธรรมดา การเรียนพอใช้ เล่นกีฬาเก่ง และหน้าตาหล่อ

ผม...นายธรรมเทพหรือนายเทห์ผู้ขายฐานะธรรมดา เรียนหนังสือพอใช้ มีดีที่เก่งกีฬา และหน้าตาหล่อกว่ามาตรฐานเฉลี่ยนิดหน่อย

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง). 2550: 21)

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* ผู้แต่งให้มุกดาบรรยายบุคลิกลักษณะของภีมากร ตัวละครเอกฝ่ายชายว่าน่ารัก หน้าใส ยิ่งมองยิ่งหล่อ ดูเท่าไรก็ไม่เบื่อ

กองเชียร์บรรยายสรรพคุณเสียงใส “ แต่ถ้าเห็นแวบๆแบบนี้แล้วคุณเพิ่งบอกว่าไม่ผ่านละก็ ต้องค่อยๆ มองนานๆ คุณภีมะยิ่งพิศยิ่งหล่อ ดูเท่าไรก็ไม่เบื่อ เห็นใกล้ๆ ยิ่งน่ารัก หน้าใส่ก๊ิก มีลักยิ้มสองข้างด้วย น่ารักมากๆ ”

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 11)

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* กล่าวถึงรูปร่างหน้าตาของศรียาว่าตัวสูง ผิวขาวหน้าตาหล่อแบบคมคาย หากเปรียบเทียบกับจิรพัศที่หน้าสวยเหมือนผู้หญิงแล้วศรียาดีกว่า

ขณะยืนรอลิฟท์ ฉันชำเลืองเขาอย่างพิศพินิจเพราะหวั่นๆนานๆเจอผู้ชายหล่อแบบนี้สักที เขาตัวสูง ผิวขาว แต่งกายชุดลำลองเรียบโก้ เรือนผมสวยชอยสั้นได้เลเยอร์ดูดีและทันสมัย หน้าตาคมคายแบบแมนๆ แตกต่างจากหน้าสวยๆ อย่างจิรพัศ

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 15)

นวนิยายเรื่อง *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ* ผู้แต่งให้ศิษฐ์บรรยายรูปร่างหน้าตาของตัวเองว่าเป็นหนุ่มน้อยหน้าใส สูง ขาว ตาโตเป็นสีเขียวน้ำทะเล ขนตาดกหนา จมูกโด่ง

มองดูในกระจกเงาหนุ่มน้อยหน้าใส สูงกว่าร้อยเจ็ดสิบห้า ใสเสื้อกล้ามเข้ารูปสีขาว หน้ากระจกเงาเห็นกล้ามเนื้อท่อนล่างเป็นทางแหว่งในแบบบ๊อคเซอร์รี่ห่อตึงเนื้อดี กำลังจ้องตอบมา...

หน้าผมนี่ยาวผ่อง ไร้สิว ใส ไม่มีรอยอะไรเลย หน้าवलขาวสว่างมีประกายวิบๆ กว่าสาวๆ ในโฆษณาเสียอีก ตาโตเรียวยาว เป็นสีเขียวน้ำทะเล ขนตาดกหนา คิ้วก็เข้มแต่กันจนเป็นระเบียบ ไม่ใช่ออกจนปลายเกือบชนกันอย่างก่อนๆ มันก็ดูเข้ากันดีกับจมูกโด่งสวยที่ได้จากทางพ่อ ลงมาเป็นปากสีแดงใส อย่างกับผู้หญิงหยักเป็นรูปคันธนู กับคางเรียวสะอ้าน เอ้อ... ตัวผมจริงๆหรือนี่

(ป่าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 16)

เห็นได้ว่าตัวละครเอกฝ่ายชายจะมีเอกลักษณ์ในด้านบุคลิกลักษณะที่ดีรวมถึงมีหน้าตาหล่อ ทั้งที่หล่ออย่างผู้ชายแข็งแรง คมคาย และหล่อแบบสำอาง ตัวสูง มีลักษณะตามสมัยนิยมคือเป็นลูกครึ่งตามลักษณะตะวันตกและตะวันออก หรือหน้าตาไทยแท้ที่หน้าตาดีกว่ามาตรฐานทั่วไป

2.1.1.2 รูปร่างหน้าตาของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

การสร้างตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเดียวกับการสร้างตัวละครเอกฝ่ายชาย กล่าวคือทุกตัวล้วนมีบุคลิกดี รูปร่างหน้าตาสวย หากมีบุคลิกหน้าตาไม่สะดุดตา ไม่โดดเด่นในสายตาคนอื่น แต่จะสวายน่ารักอยู่เสมอสำหรับตัวละครเอกฝ่ายชาย ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีหน้าตาตามคตินิยมร่วมสมัยเช่นเดียวกับตัวละครเอกฝ่ายชาย เช่นกัน คือมักเป็นชาวต่างชาติ เป็นลูกครึ่ง หรือคนไทยแท้ที่มีหน้าตาสวยงาม น่ารัก ยกตัวอย่าง นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงรูปร่างหน้าตาดี 4 เรื่อง ได้แก่ รักเธอ...Super model ปรายใจ เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น และ เจ้าหญิงเม็ดทราย ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ปราบปรกฏลบรรยายรูปร่างหน้าตาของก๊อดว่ามิไบหน้ารูปไข่ จมูกโด่งรับกับริมฝีปากอímสีชมพู สวระดับนางสาวไทย

หญิงสาวผมยาวสลวยเจ้าของไบหน้ารูปไข่ จมูกโด่งรับกับริมฝีปากอímสีชมพูเรื่อ ดิกรี้ความสวยระดับประกวดนางสาวไทยเดินมาตรงมายืนตรงหน้า เธอเป็นคนรูปร่างสูง น่าจะไม่ต่ำกว่าห้าฟุตแปดนิ้วเพราะเราสามารถสบตากันได้โดยที่ผมคนสูงหกฟุตสองนิ้วอย่างผมไม่ต้องก้มลงไปรับอากาศเบื้องล่างมากเท่าไร

(สิรินดา; (นามแฝง) และ วลีวิไล. (นามแฝง) 2550: 8)

นวนิยายเรื่อง ปรายใจ กล่าวถึงรูปร่างหน้าตาของพริมาว่าสวย ผิวผ่อง ตาหวาน ผมยาวสวย จมูกโด่ง ริมฝีปากอím รูปร่างสมส่วนมีเสน่ห์ทางเพศ

พริมา สาวผิวผ่องนัยน์ตาคมหวานซึ้ง ผมตรงยาวสลวย จมูกโด่งรับกับริมฝีปากอímเข็ด เรือนร่างระหงได้สัดส่วนโค้งเว้างดงาม ดูหวานปนเซ็กซี่

(อัญชรี. (นามแฝง) 2550: 9)

นวนิยายเรื่อง เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น ผู้แต่งให้สรวุฒิกล่าวถึงรูปร่างหน้าตาของธัญธิดาหรือเอลลีน่าว่า สวย ผิวขาว รูปร่างดี น่าทะนุถนอม

ยังเซ็กซี่บาดใจเพลย์บอยอย่างเขาไม่เปลี่ยนแปลงนะเอลลีน่า...ชุดกีวราตรีสีน้ำเงินเข้มขับกับผิวขาว นวลเนียนให้โดดเด่น ถ้าคอระหงประดับไว้ด้วยสร้อยเพชรน้ำงามขนาดพอดีสองประกายวาววับ หากนั้นยังไม่ระยับจับตาเท่าดวงตาสีฟ้าอมเทาของเจ้าหล่อน ชุดสวยเปลือยไหล่ขาวเนียนเผยให้เห็นท่อน

แขนเรียบบอบบางชวนทะนุถนอม หากช่วงอกกลับคว้านคอค่อนข้างลึกเผยให้เห็นอกอวบอ้อมชัดถนัดตา และเช่นเดียวกันมันก็ชวนจินตนาการต่อไปถึงไหนๆ ด้วย ในเมื่อชุดหล่อนรัดรูปให้เห็นส่วนเว้าส่วนโค้ง ซึ่งต่อให้นาฬิกาทรายมาเห็นยังต้องคารวะนั่นแหละ

(Andra. (นามแฝง) 2549: 22)

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* ในตอนแรกตัวละครเอกของเรื่องคือ กชนิภาหน้าตาไม่สวยโดดเด่นเพราะไม่สนใจดูแลตนเองและเสียตายนเงิน เมื่อแต่งงานกับศรียกรต้องเข้าสังคมและไปงานเลี้ยงกับศรียกร ศรียกรจึงให้ผู้ช่วยของเขาพาเธอไปทำสปาและทรีตเมนต์บำรุง ทำให้กชนิภาหน้าตาดีขึ้น

“อืม...ต้องขอบใจนายจีที่มันให้โมจิหัดเคี้ยวหมากฝรั่งแล้วเอามาป้ายหัวคุณ” ศรียกรเอ่ยขึ้นเมื่อเปิดประตูรับฉันกับลูกเข้าห้อง เขารับยายหนูไปอุ้มต่อ

“นั่นสินะ ฉันก็ว่ามันดูดีกว่าเดิมเยอะ” ฉันลูบผม พยักหน้าหงิกหงักเห็นด้วย “ไว้วายตัดหน้าม้าที่อ... มาตลอดชีวิต ถ้าไม่เพราะคุณมือบอน มาตัดทิ้งเมื่อวานฉันก็คงไม่มีวันเปลี่ยนทรง” ผมฉันค่อนข้างหนา พอซอยไล่เลเยอร์ให้ยาวประป่าแล้วแลกหน้าม้าเอียงๆ เพื่อปิดบังหน้าผากส่วนหนึ่งไว้เลย ทำให้ดูดีขึ้นอย่างเหลือเชื่อ

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 65)

เห็นได้ว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะมีบุคลิกลักษณะทางกายภาพที่ดีคือ หน้าตาดี สวย รูปร่างดี แม้จะหน้าตาไม่สวยโดดเด่นแต่มีการปรับปรุงให้ดูดีขึ้นได้ในภายหลัง

ตัวละครเอกทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส มีรูปร่างหน้าตาดี แม้ตอนแรกจะหน้าตาไม่สวยหรือดูดีโดดเด่นแต่สุดท้ายแล้วตัวละครนั้นมีพัฒนาการในด้านรูปร่างหน้าตาดีขึ้น สวย หล่อ สม่กับที่เป็นตัวละครเอกตามค่านิยมของนวนิยายยอดนิยมทั่วไป ผู้แต่งมักสร้างตัวละครเอกที่เป็นลูกครึ่ง ตามแบบฉบับคตินิยมในปัจจุบันที่นิยมหน้าตา คมสันแบบลูกครึ่งหรือลูกผสมตะวันตก

2.1.2 ตัวละครเอกแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน

ลักษณะนิสัยของตัวละครในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ เป็นตัวของตัวเอง คงเส้นคงวา มีความมุ่งมั่น เป็นคนที่ทำงานจริงจัง ละเอียด รอบคอบ หากชอบ แก่งก็จะเป็เพียงตัวละครเอกคนเดียว เพื่อให้เขาหรือเธอหันมาสนใจ นวนิยายยอดนิยมของ

สำนักพิมพ์แจ่มใสที่ตัวละครเอกแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจนมี 4 เรื่อง ได้แก่ รักเธอ...Super model เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ รู้เพียงรัก และปรายใจ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ผู้แต่งให้ปราชญ์ปฏภูมิลักษณะนิสัยที่เคร่งครัดและมีระเบียบวินัยในเรื่องของการทำงาน งานทุกชิ้นที่ปราชญ์ปฏภูมิต้องมีความละเอียดนักแสดงที่เขากำกับต้องเล่นให้ดีที่สุด ดังตัวอย่าง

“เทศๆๆ”

สิ้นเสียงสั่งเทศ ทุกคนในกองถ่ายมิวสิกวิดีโอเพลง ‘กว่าจะซึ่งก็สาย’ ของ วิม-วรวิร์ นักร้องอันดับหนึ่งของค่ายสตาร์เวิลด์ก็พากันหยุดชะงักอีกครั้ง หลังจากหยุดแล้วหยุดอีกมาตั้งแต่เก้าโมงนี่ปาเข้าไปจะสิบเอ็ดโมงแล้วยังถ่ายฉากตัวละครเอกฝ่ายชายตายไม่จบชะที่

“ไว้ย! อะไรกันเนี่ย คุณตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ใครพครับ คุณรู้จักคำว่าฟิลิ่งมัยครับ เอฟ...ดับเบิลอี...แอล...โอ...เอ็น...จี...อ่านว่าฟิลลิ่ง แปลว่าอารมณ์ ความรู้สึก ผมอยากได้แบบที่มันเป็นธรรมชาติ...ออกมาจากใจ...พอจะมีบ้างมั๊ยคุณ”

เจ้าของเสียงไววายที่ดังลั่นสนั่นกองถ่ายนั้นไม่ใช่ใครหรอกครับ...ผมเอง

คนในวงการนี้โดยเฉพาะพวกนักข่าวบันเทิงช่างซุกซนและค่อนข้างต่างเรียกผมว่า ‘ผู้กำกับจอมโหด’

เปล่าหรอกนะ...ผมไม่ใช่ผู้กำกับแนวตบจูบอะไรอย่างที่คุณกำลังคิดหรอก เพียงแต่ผมจะซัดไม่เลี๊ยงสำหรับ ใครหน้าไหนก็ตามที่ทำงานเช้าชามเย็นชาม สักแต่ว่าเดินผ่านหน้ากล้องให้ฟิล์มมันหมดไปโดยไม่สนใจว่างานจะออกมาดีหรือห่วยบรม

พวกสาวๆ ชื่นนทานนะมีเยอะ โดนผมวินทีก็แจ้นไปเม้าท์แต่ให้พวกนักข่าวบันเทิงเอาข้อมูลด้านเดียวไปนั่งเทียนเขียนกันที ที คนอย่างผมนะไม่ยื่นหรอกกับแค่ข่าวไร้สาระแบบนี้ จะจิกจะกัดอะไรก็ทำกันไปเถอะ คนพวกนั้นไม่ได้มาจ่ายค่าตัวให้ผมนี่ คนดูต่างหากที่ผมถือว่าเป็นผู้มีพระคุณ เพราะถ้าไม่มีคูรักลับคูรักละคร ผู้กำกับอย่างผมหรือดารานักแสดงทั้งหลายจะเอาเรตติ้งที่ไหนให้ฝ่ายการตลาดเอาไปขายโฆษณาจะนั่นกฎในการทำงานข้อแรกของผมก็คือ ใครก็ตามที่ทำงานย่อหย่อนไม่เต็มประสิทธิภาพ อันพึงมีถือว่าไม่ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ สมควรที่จะโดนเล่นงาน

(สิรินดา; (นามแฝง) และ วลีวิไล. (นามแฝง) 2550: 7-8)

จะเห็นได้ว่าปราชญ์ปฏภูมิลักษณะนิสัยในเรื่องการทำงานที่ละเอียดรอบคอบ ไม่ชอบคนที่ทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม โดยไม่สนใจว่านักแสดงจะเป็นใคร ทุกคนต้องแสดงให้ถึงตามเกณฑ์ เพราะปราชญ์ปฏภูมิถือว่าผู้ชมละครเป็นผู้มีพระคุณ ดังนั้นดารานักแสดงทุกคนต้องทำงานแสดงให้ดีที่สุด ทำให้ลักษณะนิสัยละเอียดรอบคอบในเรื่องการทำงานนี้เป็นเอกลักษณ์ด้านดีประจำตัวปราชญ์ปฏภูมิ

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ผู้แต่งให้บัณฑิตเป็นคนรับผิดชอบต่อหน้าที่ มาทำงานก่อนคนอื่น และกลับบ้านเกือบเป็นคนสุดท้ายทุกวันเพื่อส่งงานให้เสร็จ

อันที่จริงเวลาทำงานตามกฎหมาย (ที่ไม่ค่อยมีคนปฏิบัติตาม) ของบริษัทถูกบันทึกไว้ว่าอยู่ในช่วงระหว่าง 8.30 น. – 9.00 น. ซึ่งหมายความว่าควรมาถึงไม่เกินเวลานี้ แต่เพราะกฎถูกตีความให้เป็นเพียงข้อกำหนดทางทฤษฎี หากไม่มีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริษัทที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกับบริษัทของเธอซึ่งพนักงานแทบทุกคนมีทัศนคติในการทำงานว่าต้อง ‘คิดนอกกรอบ’ เพราะฉะนั้นทุกคนจึงพร้อมใจกันแหกกฎตามธรรมชาติอย่างปราศจากความรู้สึกผิดทั้งสิ้นทั้งปวง

ดังนั้นออฟฟิศในช่วงเช้าจึงเปรียบเสมือนห้องส่วนตัวขนาดใหญ่ของบัณฑิต เธอไม่ได้ชอบการตื่นเช้า แต่เพราะชิงช้าการเปลี่ยนแปลงเวลาไปกับการติดแหงกบนท้องถนนมากกว่า จึงยอมสละเตียงนอนนุ่ม ๆ เช้ากว่าเพื่อนร่วมงาน และได้ผลพลอยได้คือช่วงเวลาเงียบสงบให้ได้ส่งงานหรือเรื่องส่วนตัวมากกว่าคนอื่น

(เด็กทะเล; (นามแฝง) และ tintin. (นามแฝง) 2550: 14-15)

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าบัณฑิตมีลักษณะนิสัยด้านดีที่เป็นเอกลักษณ์คือมีความรับผิดชอบ แม้ว่าคนอื่นจะไม่มาทำงานตามกฎหมายของบริษัทที่ตั้งไว้ แต่เธอก็มาทำงานก่อนเวลาเข้างาน แสดงให้เห็นว่าเป็นคนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา

นวนิยายเรื่อง *รู้เพียงรัก* ผู้แต่งให้ณัฐนรีทราบลักษณะนิสัยของศรุตจากบิดาของเธอเอง ว่าแท้จริงแล้วศรุตเป็นคนนอบน้อม ใจดี อ่อนโยน ขี้เล่น จนดูเหมือนจะล่อนในสายตาผู้ใหญ่ แต่โดยส่วนลึกศรุตเป็นคนจิตใจดีและอ่อนโยนโดยเฉพาะกับณัฐนรีผู้หญิงที่เขารัก

“ตาอาร์ก็แบบนี่มาตั้งนานแล้ว”

“แบบนี้เธอคะ” เธอทำเสียงตกใจใส่โทรศัพท์

“ใช่ กระล่อนจะตาย เจ้าอาร์นะ”

“กระล่อน” คำที่เธอไม่เคยคิดว่าจะใช้เป็นคำจำกัดความของผู้ชายคนนั้นได้ กลับได้รับคำยืนยันจากปากผู้เป็นพ่อ

“ใช่ ตาอาร์นะถึงจะนอบน้อม ใจดี อ่อนโยน แต่จริงๆ แล้วขี้เล่นนะ ยิ่งกับสาวๆ ที่ถูกใจจะกลิ้งเชียวล่ะ”

“อ่า...เธอคะ”

“ก็ไม่น่าแปลกใจที่ชิมจะไม่รู้ เพราะปกติแล้วกับคนอื่นนะ พ่อก็เห็นตาอาร์เขาลิ้นไหลแล้วก็ดูสนุกๆ

แต่ที่เห็นตาอาร์ทำดี ห่วงใยโอ้อยู่คนเดียวก็คือยัยเบบี้ของเขานะแหละ หวงนักหวนหาตอนเด็กๆ จนสาวๆ ที่มาติดพันพากันอิจฉาเด็กตัวป้อมๆ กันใหญ่” เขาหัวเราะล้อเลียนลูกสาวในวัยเยาว์ “โอ้...พ่อนะ” เธอทำน้ำเสียงอ่อนไปตามสาย จนผู้สูงวัยถึงกับหัวเราะเสียงก้องกังวานอีกครั้ง (เมเปิ้ลสีขาว. (นามแฝง) 2550: 36)

จะเห็นได้ว่าศรุต เป็นคนนอบน้อม ใจดี อ่อนโยน ขี้เล่น แต่ความใจดีและความอ่อนโยนนั่นมิให้ณัฐริที่เขารักเพียงคนเดียว ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะนิสัยด้านดีของศรุตที่เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายในอุดมคติของผู้หญิงในยุคปัจจุบันที่ชอบผู้ชายประเภท ใจดี ขี้เล่น และอ่อนโยน

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* ผู้แต่งให้พริมาภิมากรได้ตอบกันเรื่องที่ภิมากรจะรับผิดชอบพริมา เนื่องจากปานไพลินเพื่อนสนิทของพริมาเห็นภิมากรกับพริมาอยู่ด้วยกันจึงเข้าใจผิดว่ามีอะไรกันแล้ว ปานไพลินจึงบังคับให้ภิมากรรับผิดชอบพริมา แต่พริมาเห็นว่าไม่จำเป็น

“อย่าถามนะว่าฉันแน่ใจได้ยังไง ฉันนะเวอร์จิ้นร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าเกิดเรื่องแบบนั้นฉันต้องรู้สึกว่ามัน...เอ่อ...เปลี่ยนแปลงอะไรยังไง สรุปคือวางใจได้ว่าเธอยังไม่ได้ทำอะไรฉัน ถ้าแค่เรื่อง kiss mark นั้น...ช่างมันเถอะ ฉันไม่ถือ” ทำหน้าเซิดขึ้นเล็กน้อย

“แต่ผมถือ” ชายหนุ่มบอกเสียงแข็ง หน้าตาเขาแต่ใจ ความตั้งใจแต่เดิมพังครืนไม่เป็นท่าเพราะต่างฝ่ายต่างทำท่าชวนทะเลาะเสียแล้ว แทนที่จะคุยกันดีๆ อย่างที่เขาหวังไว้

“เฮ้! อย่ามาหาเรื่องได้ไหม” เธอมองว่าอีกฝ่ายแค่ตื้อดื้ออยากเอาชนะนะ แม้ในใจจะแอบชื่นชมว่าอย่างน้อยเขาก็กล้ามาเผชิญหน้าเพื่อเอ่ยปากรับผิดชอบหากนี่ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ ที่เธอจะบ้าทำตาม “หายใจเข้าออกลึกๆ เบิกตาให้กว้างมองดูว่าฉันเป็นใคร แล้วตรองดูอีกทีว่าเธอกำลังทำอะไรอยู่...เมาค้างละสิ” ยิ้มขึ้นมองเขาล้อๆ แต่ภิมากรรู้สึกว่าการโดนสบประมาทอย่างแรง

“คุณกำลังดูถูกว่าคนที่ยังเรียนไม่จบอย่างผมจะเอาปัญญาที่ไหนไปรับผิดชอบอย่างปากว่าจ้นไซ้ไหม” พริมากะพริบตาปริบ อึ้งเล็กน้อยกับท่าทางอวดดีนั้น “เปล่า ฉันแค่อยากให้เธอใช้สติให้มากกว่านี้”

“คนอย่างผมใช้สติกับทุกเรื่องเสมอ” บอกด้วยสีหน้าเย่อหยิ่ง

“โอเค งั้นลองบอกมาซิว่าเธอจะรับผิดชอบยังไง”

“ตอนนี้เราคบกันไปก่อน พอผมเรียนจบเราค่อยแต่งงาน” คนฟังแทบสติแตกลุกขึ้นร้องกรี๊ดๆ

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 96)

พริมาตัวละครเอกฝ่ายหญิงประทับใจลักษณะนิสัยของภิมากรตัวละครเอกฝ่ายชายที่มีความกล้า มีความเป็นลูกผู้ชาย และมีความรับผิดชอบ โดยยินดีเป็นคู่รักและจะแต่งงานกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง ถึงแม้ว่าตัวละครเอกฝ่ายชายจะหลงรักตัวละครเอกฝ่ายหญิงอยู่ก่อนแล้ว แต่การยินยอมเป็นคู่รักกันนั้นนับว่าเขามีความกล้า และมีความรับผิดชอบ เพราะต่างฝ่ายยังเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ยังไม่รู้ว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรในอนาคต การให้สัญญาว่าจะแต่งงาน

จึงถือเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญอย่างยิ่ง การที่ฝ่ายชายสัญญาว่าจะแต่งงานด้วยนั้น หากจะมองว่าเป็นการใช้โอกาสเพื่อให้ตนสมหวังในความรักแล้วก็นับว่ามีส่วนที่เป็นจริง ในขณะที่เดียวกันก็ถือว่าเป็นการผูกมัดตัวเองด้วยเช่นกัน แต่ตัวละครเอกฝ่ายชายก็ยังยืนยันที่จะแสดงความรับผิดชอบที่ทำให้ฝ่ายหญิงเสื่อมเสียชื่อเสียง และอีกนัยหนึ่งก็เพื่อความรักของตนด้วยเช่นกัน

ตัวละครเอกในนวนิยายยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใสแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นความมูมานะ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน การตรงต่อเวลา การปฏิบัติตนต่อคนรักและเป็นคนที่มีความกล้ารับผิดชอบ ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของตัวละครเอก

2.1.3 ตัวละครเอกมีการศึกษาสูง

ตัวละครเอกฝ่ายชายและฝ่ายหญิงในนวนิยายยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่นในเรื่องการศึกษา คือเรียนจบปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ และอาจเรียนต่อปริญญาโท ปริญญาเอก หรือหากกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปริญญาตรีก็คิดที่จะเรียนต่อให้สูงยิ่งขึ้นไป ผู้แต่งนิยายให้ตัวละครสำเร็จการศึกษามาจากต่างประเทศอีกด้วย นอกจากนั้นเมื่อทำงานแล้วตัวละครเอกเหล่านี้จะแสดงความรู้ความสามารถที่ตนถนัดในอาชีพการงานอย่างชัดเจน การสร้างคุณลักษณะทางการศึกษาของตัวละครเอกมี 3 ประการ ได้แก่

2.1.3.1 ตัวละครเอกเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.1.3.2 ตัวละครเอกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.1.3.3 ตัวละครเอกจบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

2.1.3.1 ตัวละครเอกเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตัวละครเอกในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา มี 2 เรื่อง ได้แก่ นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ และ *Why do I love you so?* ดังนี้

นิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ คีร์ จุนกิ กำลังเรียนโรงเรียนนานาชาติและวางแผนจะเรียนแพทย์ หรือเป็นนักเคมี ตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ แคริบเบียน กำลังเรียนโรงเรียนนานาชาติที่เดียวกับคีร์และวางแผนจะศึกษาต่อด้านแพทย์

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* ตัวละครเอกฝ่ายชายคือ แพทริกกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนนานาชาติ และตัวละครเอกฝ่ายหญิงคือ เซอริกำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนนานาชาติ

เห็นได้ว่าแม้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและฝ่ายชายจะเรียนในระดับมัธยมศึกษา แต่ก็มีแผนการที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้นไปอีก อีกทั้งยังแสดงให้เห็นค่านิยมเรื่องการเรียนรู้โรงเรียนนานาชาติ เนื่องจากสังคมเห็นว่าการเรียนที่โรงเรียนนานาชาติไ้่ห้รูกว่าโรงเรียนมัธยมสามัญธรรมดา

2.1.3.2 ตัวละครเอกจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตัวละครเอกในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมี 10 เรื่อง ได้แก่ รักเธอ...Super model รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ปรายใจ ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไ้่ป็น เจ้าหญิงเมิดทราย รู้เพียงรัก อีกมุมมองของความรู้สึกขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก และหนึ่งจันทรกลางใจ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ตัวละครเอกฝ่ายชายคือปราปต์ปฏุลเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือกิริดาเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขการบริหารการตลาดจากต่างประเทศ

นวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือธีรภัทร์เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือพิสนิเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

นวนิยายเรื่อง ปรายใจ ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือภีมากรเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านการแพทย์ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือพริมาเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือธรรณเทพจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านคอมพิวเตอร์ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ จิตรินเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

นวนิยายเรื่อง เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไ้่ป็น ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือสราวุฒิเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านคอมพิวเตอร์

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ คิรากรเรียนจบจากต่างประเทศ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ กชนิภา เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

นวนิยายเรื่อง *รู้เพียงรัก* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ ศุภหรืออาร์เรียนจบจากประเทศฝรั่งเศส และตัวละครเอกฝ่ายหญิงคือณัฐนรีเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ ดินและไหม้ เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ มะนาวและต๋องใจเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ ทีพี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ ปรีญันท์เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาสัตวบาล

นวนิยายเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คือ วิทวัสเรียนจบการศึกษามาจากต่างประเทศ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ พนาภัสจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าตัวละครเอกทั้งหญิงและชายในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีทั้งในและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่าตัวละครเอกต้องได้รับการศึกษาสูง มักเลือกเรียนวิชาที่เป็นค่านิยมของสังคม เช่น คอมพิวเตอร์ บริหารธุรกิจ และสร้างค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษาระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศ

2.1.3.3 ตัวละครเอกจบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตัวละครเอกในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มี 2 เรื่อง ได้แก่ *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถ่ปิ่น* และ *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถ่ปิ่น* ตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ ธัญญिता จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศหลายสาขา

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ตัวละครเอกฝ่ายชาย คืออชิระ เรียนจบการศึกษาระดับปริญญาโทมาจากต่างประเทศ และตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือปณิธิเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาโทมาจากต่างประเทศ

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าตัวละครเอกในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเป็นกระแสนิยมการเรียนที่สูงกว่าระดับปริญญาตรีของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสสร้าง ตัวละครที่มีการศึกษาตามกระแสนิยมทางสังคมร่วมสมัย คือตัวละครเอกที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมปลายมักศึกษาในโรงเรียนนานาชาติ โดยได้รับอิทธิพลทางการศึกษามาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น จีน หรือเกาหลี ซึ่งหนังสือการ์ตูนเหล่านี้สร้างกระแสนิยมในเรื่องการเรียนโรงเรียนนานาชาติ ส่วนตัวละครเอกทั้งฝ่ายหญิงและฝ่ายชายต้องเรียนสำเร็จศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย เพราะกระแสนิยมการศึกษาของวัยรุ่นในสมัยนี้ต้องเรียนจบในระดับปริญญาตรี และเรียนในสาขาวิชาที่จบมาแล้วมีอาชีพอยู่ในกระแสนิยม เช่น แพทย์ บริหารธุรกิจ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น รวมถึงตัวละครเอกที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วมักจะวางแผนศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี ตัวละครเอกสำเร็จการศึกษามาจากต่างประเทศหรือวางแผนที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศ

2.1.4 ตัวละครเอกมีความรู้ความสามารถ

นอกจากตัวละครเอกจะได้รับการศึกษาแล้ว ผู้แต่งยังสร้างให้ตัวละครเอกมีความรู้ความสามารถในอาชีพของตนมากเป็นพิเศษ รวมถึงการมีบุคลิกใฝ่เรียนรู้ ดังปรากฏในบทสนทนาและบทบรรยายผ่านทางตัวละคร ซึ่งผู้วิจัยพบในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส 2 เรื่อง คือ *อีกุ่มมองของความรู้สึก* และ *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ดังนี้

จากนวนิยายเรื่อง *อีกุ่มมองของความรู้สึก* ผู้แต่งให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำอาหาร โดยแทรกเรื่องการทำอาหารไว้ในเนื้อเรื่องดังตัวอย่าง

มะนาวไม่แปลกใจที่พบว่าปลาชิ้นใหญ่เมื่อคั้นได้ถูกแล่เป็นชิ้นหนาเท่าที่ต้องการเก็บใส่กล่องไว้แล้วอย่างดี ไทม์แบ่งปลาเป็นชิ้นๆด้วยแผ่นพลาสติก ช่วยให้สะดวกเมื่อต้องนำออกมาละลายโดยการวางเนื้อปลาแนบกับถาดสเตนเลส

ในช่องแช่แข็ง หมูสันในถูกแยกส่วนไว้สำหรับอบ เนื้อสะโพกสำหรับจานผัดและทอด หมูสามชั้นถูกนำมาสับก่อนปรุงรสและนวดกับน้ำแข็งจนเนื้อเหนียวเป็นโยกก่อนเก็บใส่กล่องไว้

ไก่ถูกแช่แข็งในกล่องปิดฝาเช่นกัน ก่อนนำมาใช้จะต้องราดด้วยน้ำมะนาวทิ้งไว้ก่อนประมาณ สามสิบนาที ส่วนกระดูกและโครงไก่พอครวได้นำมาต้มน้ำซุปไว้ตั้งแต่เช้า

กึ่งที่หนึ่งแล้วถูกแช่เย็นทิ้งเปลือก ปลาหมึกลอกเปลือกขาวบางๆออกแล้วตั้งเตาตอนล่างทำความสะอาด ปูที่จะใช้จะแกะเอาเฉพาะแต่เนื้อ

ไทม์เป็นคนสอนมะนาวแกะเนื้อปู โดยหางตัวปูแล้วใช้มือทั้งสองข้างดันตรงส่วนท้องให้ฝ่าหลุด จากกระดูก จะสนใจไปทำไมล่ะว่าใครเป็นสอน มะนาวค่อยๆบรรจงใช้ช้อนตักเนื้อปูออกมาอย่างตั้งใจ

(nina M; (นามแฝง) และ ญาณิน. (นามแฝง) 2550:53)

หรือแม้แต่ตอนที่อธิบายเรื่องอื่น ตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ มะนาว ยังยกวิธีการ ทำอาหารมาเปรียบเทียบ ดังตัวอย่าง

“ไทม์ก็รู้ ว่าห้ามเปิดฝามือตอนต้มมะระ”

อีกแล้ว ไทม์ขมวดคิ้ว “เกี่ยวกับมะระตรงไหน”

“การเปิดฝามือตอนต้มจะทำให้มะระขมใช่ไหม การบอกอาณัติจริงจังทั้งๆที่เขายังไม่เจอคนที่ต้อง จริงจัง ก็เหมือนกันนั่นแหละ”

(nina M; (นามแฝง) และ ญาณิน. (นามแฝง) 2550: 37)

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก* ตอนที่ปริยน์นัทไปฝึกงานที่ฟาร์ม บุญธิชา ผู้แต่งให้ปริยน์นัทมีบุคลิกเป็นคนใฝ่รู้ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการทำฟาร์ม ดังนี้

“ลุงใส ทำอะไรอะ” เสียงร่าเริงของปริยน์นัททำให้คนงานเก่าแก่ประจำฟาร์มบุญธิชายิ้มรับแล้ว ตะโกนแข่งกับเสียงเครื่องจักรตอบกลับมา

“ม้วนเฮย์ เก็บไว้เป็นอาหารสำรองครับ คุณปุ่นจะไปไหนครับ”

“จะกลับไปคอกพักโคค่ะ แต่อยากดูลุงใสม้วนเฮย์ก่อน เหมือนแยมโรลสีน้ำตาลเลยนะคะ ปุ่นดูอยู่ แถวนี่ได้มัยคะ เกะกะคุณลุงใสหรือเปล่า”

“โอ๊ย ไม่หรอกครับ แต่ว่าจะเปื้อนดินเปื้อนหญ้าอมแมมนะครับ”

“ก็ต้องมอมสิคะ ทำงานฟาร์มนี่นา” ปริยน์นัทบอก แล้วทำเล็ๆ ในนุทสีดาก็กระโดดก้าวไปบน กองฟ่อนหญ้าที่ถูกม้วนเป็นก้อนกลมคล้ายแยมโรลสีน้ำตาลขนาดยักษ์แล้วนั่งส่งยิ้มแจ่มใส ใบหน้าขาว ได้หมวกเบสบอลปีกกว้างดูว่าเงิ เธอเอื้อมมือไปดึงสมุดโน้ตเล็กๆ ในกระเป๋ากางเกงพร้อมกับปากกา มาจดยาระเอียดการทำงานของคุณลุงใสให้เห็น

“ทำไมต้องเก็บอาหารสำรองคะ” เสียงใสๆ ตะโกนถาม

“ก็เผื่อช่วงไหนที่หญ้าไม่พอ อากาศขึ้น โดและมั่วจะมีอาหารไว้กินไงครับ โดยเฉพาะลูกโคและ แม่โคถือเป็นอาหารหลักเสียวนะครับ” ลุงใสบอก

“หญ้าแห้งพวกนี้ปกติแล้วส่งไปที่คอกไหนบ้างคะ” เสียงใสๆ ตะโกนถาม

“ก็หลักๆ จะเป็นคอกลูกโคทั้งที่ยังเลี้ยงนมและหย่านมครับ ที่คอกของแม่โคหยุดรีดนมด้วย แต่สำหรับโครุ่น โคสาวท้อง และแม่โครีดนมไม่ต้องครับ เพราะที่ฟาร์มจะปล่อยลงแปลงหญ้ามากกว่า แต่ถ้าเผื่อช่วงไหนที่หญ้าไม่พอ อากาศขึ้น ก็มีบางที่ที่ส่งไปแทนนะครับ รวมทั้งที่คอกม้าด้วย”
ลุงใสบอก

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: 20-21)

บุคลิกใฝ่รู้ของปรีณันท์คือวิธีสนใจและต้องการเรียนรู้ว่าหญ้าแห้งที่เรียกว่าเฮย์มีวันเก็บไว้ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์

ทีส์ตัวละครเอกฝ่ายชายมีความรู้ในเรื่องการฉีดวัคซีนสัตว์เพื่อป้องกันโรค

ทีส์เดินไปพร้อมๆ กับสัตวบาลประจำฟาร์มที่ทำหน้าที่ตรวจเช็คสุขภาพของแม่พันธุ์โค รายงานผลสุขภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ สถิติการให้น้ำนมและคุณภาพสัมพันธ์กับการให้อาหาร

“ผมว่าจะเริ่มฉีดวัคซีนปากเท้าเปื่อยให้กับโคสาวแล้วก็ลูกโคทั้งสองรุ่นก่อนนะครับวันนี้ แล้ววันพรุ่งนี้ค่อยไปที่กลุ่มแม่โครีดนมและแม่โคหยุดรีดนม” สัตวบาลหนุ่มบอก แล้วทุกอย่างก็เริ่มตามแผนทันที คนงานและเจ้าหน้าที่สัตวบาลทำงานขันแข็ง

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: 47)

ตัวละครเอกที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ตนเองถนัดหรือการประกอบอาชีพของตัวละครนั้นผู้แต่งสามารถแทรกความรู้ผ่านบทบาทหรือบทสนทนาของตัวละคร เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากเรื่องนั้นๆ

2.1.5 ตัวละครตั้งชื่อให้แปลกและเด่น

การตั้งชื่อตัวละครมีส่วนสำคัญกับนวนิยาย ดังสายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543 :106) กล่าวว่าชื่อของตัวละครนั้นควรตั้งให้เหมาะสมกับรูปร่างหน้าตา เพศ อาชีพ สภาพทางสังคมของตัวละครแต่ละตัว จากการศึกษาพบว่าการตั้งชื่อตัวละครในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมักตั้งชื่อตัวละครตามบุคลิกลักษณะของตัวละครโดยใช้ชื่อที่โดดเด่นแปลก ไม่คุ้นหู ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาต่างประเทศ มี 4 ประการ ได้แก่

2.1.5.1 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะห้าวหาญ หรือเข้มแข็ง

2.1.5.2 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะสวย มีเสน่ห์ น่ารัก

2.1.5.3 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะล้ำสมัย

2.1.5.4 ตัวละครเป็นลูกครึ่ง หรือเป็นชาวต่างชาติ

2.1.5.1 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะห้าวหาญ หรือเข้มแข็ง

ตัวละครในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีบุคลิกลักษณะห้าวหาญเข้มแข็ง ผู้แต่งจะตั้งชื่อตัวอย่างต่อไปนี้

ดิน ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครโดยจากบุคลิกและลักษณะนิสัยที่ห้าวหาญเข้มแข็ง เป็นคนพูดตรงไปตรงมา

ปุ่น ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครโดยให้เหตุผลว่า พ่อของปุ่นต้องการให้ลูกสาวคนเดียวมีบุคลิกที่เข้มแข็งและสามารถช่วยเหลือตัวเองได้

กช ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครโดยให้เหตุผลว่าต้องการให้ตัวละครที่เป็นกำพร้าเป็นคนเข้มแข็ง สามารถยืนหยัดช่วยเหลือตัวเองได้

เทห์ ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครโดยจากบุคลิกเข้มแข็ง กล้าหาญ อีกทั้งในเรื่องผู้แต่งยังให้เทห์ช่วยชีวิตตัวละครเอกฝ่ายหญิงจากการถูกทำร้ายโดยเอาชีวิตเข้าเสี่ยงจนตนเองได้รับบาดเจ็บ จึงมีบุคลิกสมกับชื่อเทห์ที่เอาชีวิตเข้าเสี่ยงโดยไม่คำนึงถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้น

2.1.5.2 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะสวย มีเสน่ห์ น่ารัก

ตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะสวย มีเสน่ห์ น่ารัก ในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละคร ดังนี้

พริ้ง ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครจากการบรรยายลักษณะรูปร่างหน้าตาที่สวยงามและความมีเสน่ห์ของตัวละคร

ปณหยิ ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครจากการที่บรรยายถึงความน่ารัก สดใส ร่าเริงของตัวละคร

2.1.5.3 ตัวละครมีบุคลิกลักษณะล้าสมัย

ตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะล้าสมัยในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสผู้แต่งใช้ในการตั้งชื่อ ดังตัวอย่าง

จิต ผู้แต่งตั้งชื่อตามบุคลิกลักษณะที่ล้าสมัยของตัวละครซึ่งมีเอกลักษณ์ในเรื่องของการแต่งตัวที่ดูเป็นสาวเปรี้ยว

มะนาว ผู้แต่งตั้งชื่อตามบุคลิกการมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงของมะนาว ซึ่งการมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงนี้ทำให้มะนาวมีลักษณะบุคลิกที่ล้าสมัย

2.1.5.4 ตัวละครเป็นลูกครึ่ง หรือเป็นชาวต่างชาติ

ตัวละครที่ผู้แต่งตั้งชื่อตามลักษณะของตัวละครที่เป็นลูกครึ่งหรือชาวต่างชาติ ในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีดังนี้

คิย์ จุนกิ เหตุที่ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครนี้ว่า คิย์ จุนกิเพราะตัวละครนี้เป็น ลูกครึ่งเกาหลีและอเมริกัน

แคริบเบียน เหตุที่ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครนี้ว่า แคริบเบียนเพราะตัวละครนี้เป็นลูกครึ่งฝรั่งเศส อเมริกันและไทย

แพททริก ผู้แต่งตั้งชื่อ เหตุที่ผู้แต่งตั้งชื่อตัวละครนี้ว่า คิย์ จุนกิเพราะ ตัวละครนี้เป็นชาวอังกฤษ

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าผู้แต่งนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสนิยมตั้งชื่อตัวละครจากบุคลิกลักษณะของตัวละครไม่ว่าจะเป็นเข้มแข็ง ห้าวหาญ สวย น่ารัก มีเสน่ห์ ล้ำสมัยหรือ แม้กระทั่งตั้งชื่อด้วยการใช้ภาษาต่างประเทศ ทำให้ชื่อของตัวละครมีลักษณะแปลกและเด่นอันแสดงถึง ความมีเอกลักษณ์ของสำนักพิมพ์แจ่มใส

2.2 การสร้างตัวละครรอง

ตัวละครรองในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส คือตัวละครที่มีบทบาทเป็น เพื่อนสนิท เป็นคู่หูของตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละครเอกฝ่ายหญิง ตัวละครรองจะช่วยให้ผู้อ่าน เข้าใจความคิดของตัวละครเอกทั้งสองจากบทสนทนาของตัวละครเอกกับตัวละครรอง ทำให้ผู้อ่าน ทราบว่าตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่มีลักษณะนิสัยหรือคิดอย่างไร ตัวละครรอง ยังมีบทบาทเป็นตัวกลางแทรกความรักของตัวละครเอก ผู้วิจัยแบ่งบทบาทของตัวละครรองได้ดังนี้

2.2.1 การสร้างตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกตัวละครเอก

2.2.2 ตัวละครรองมีบทบาทในการห่วงเรื่อง

2.2.1 การสร้างตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกตัวละครเอก

ตัวละครรองมีบทบาทเป็นเพื่อนสนิท เป็นคู่หูของตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละคร เอกฝ่ายหญิง ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละครเอกฝ่ายหญิง รู้ว่า ตัวละครเอกฝ่ายชายหรือตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นคนที่มีความนิสัยหรือคิดอย่างไร นวนิยายที่ ตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกของตัวละครเอกที่ผู้วิจัยยกตัวอย่างมี 4 เรื่อง ได้แก่ ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก เจ้าหญิงเม็ดยา และหนึ่งจันทร์กลางใจ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก* ผู้แต่งให้ตัวละครรอง 2 ตัวคือป่าของทีชและวิทย์เพื่อนสนิทของทีช คอยกันเรื่องที่ทีชมีพฤติกรรมสนใจและห่วงใยในตัวปริยน์นัทมากกว่าคนอื่น

“คุณป้าครับ ผมสงสัย”

“ซึ่งสัยนะเรา มีอะไรเข้ามา”

“ก็เจ้าทีชกับปิ่นนะสิครับ ผมมีคุณป้ารีเปล่า”

“อย่ามาหาความป้านะ ว่าแต่รู้สึกเหมือนกันหรือเรา” คุณอรสาที่ก้าวไปนั่งที่โซฟาในห้องนั่งเล่นถามเคล้าเสียงหัวเราะน้อยๆ

“เมื่อวันก่อนที่ทีชไปในเมืองคุณป้ารู้ไหมครับว่าไปกับใคร”

“ไปกับแม่หนูปิ่นไง”

“ครับ แล้วคุณป้าเคยเห็นทีชนั่งข้างทางตึมน้ำเปล่ากัดไส้กรอกไหมครับ”

“หืม” คำถามของกรวิทย์ทำให้คุณอรสาขยับตัวมาใกล้อย่างสนใจ

“จริงๆ ครับ ผมแทบไม่เชื่อตาตัวเอง”

คุณอรสาถอนหายใจแล้วยิ้มก่อนจะเอ่ยความในใจ

“วิทย์ ปิ่นจะนับวันรอมมาตลอดว่าเมื่อไหร่ตาทีชจะยอมเปิดหัวใจรับใครสักคนมาอยู่ข้างๆ เป็นกำลังใจให้กัน แล้วก็หยุดจมอยู่กับความรู้สึกผิดของตัวเองเสียที วิทย์ว่าหนูปิ่นพอจะเป็นคนนั้นได้ไหม”

“เป็นเด็กดีนะครับปิ่นเนี่ย แต่ถ้าจะเป็นเด็กคนนี้คุณป้าไม่คิดว่าอายุมันจะห่างไปหรือครับ”

“อ้อ เรื่องอายุเนี่ยไม่ใช่ปัญหาหรอกนะ ขอแค่มีความรักให้กันก็พอ”

“แล้วคุณป้าแน่ใจหรือครับว่าสองคนนี้ได้รักกัน”

“วิทย์เคยเห็นทีชทำอะไรอย่างที่เราทำให้ป้าฟังบ้างหรือเปล่าละ แล้วอีกอย่างนะ วิทย์รู้มั๊ยว่าตอนนี้หนูปิ่นจะมาทานข้าวเย็นที่บ้านกับป้าทุกวัน แล้วตาทีชที่เคยเลี้ยงหลบโนนหลบนี้ก็กลับมาทานข้าวบ้านด้วยนะ ไม่ออกไปหาพวกเราในเมืองเท่าไรเลยใช่ไหมละ”

“ผมนึกว่าคุณป้าบังคับ”

“แหม ใครมันจะไปบังคับเพื่อนเธอได้ยะ ป้าไล่ไปไกล ๆ ด้วยซ้ำแต่ก็ไม่เห็นไปไหน มาทานข้าวบ้านทุกเย็นแล้วก็ไปส่งหนูปิ่นกลับบ้านพักทุกเย็นเหมือนกัน ป้าสังเกตมาหลายวันแล้ว ครั้งนี้ไม่พลาดหรอก”

“ถ้ามันจะเป็นอย่างที่คุณป้าพูดก็ดีนะครับ ผมก็อยากเห็นไอ้ทีชมันมีความสุขเสียที่เหมือนกัน” กรวิทย์บอกพร้อมกับยิ้ม เกือบสิบปีแล้วสำหรับหัวใจที่โดดเดี่ยวและจมอยู่กับความรู้สึกผิด...ถ้าเพื่อนของเขาจะก้าวข้าม และลืมมันได้ เขาก็ดีใจ

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550:190-191)

จากบทสนทนาของตัวละครรองข้างต้น คือป่าของทีชและวิทย์เพื่อนสนิทของทีช ทำให้ผู้อ่านรู้ว่าทีชสนใจปริยน์นัทและหาโอกาสอยู่ใกล้ชิดปริยน์นัท โดยมาทานข้าวเย็นด้วยที่บ้านทั้ง

ที่เคยหลบเลี้ยงเสมอ หรือแม้กระทั่งทำพฤติกรรมที่ไม่เคยทำเช่นการรับประทานอาหารข้างถนนทั้งที่
ที่สัอายุมากกว่าปรีณันท์ ซึ่งป้าของทีสก็สนับสนุนหากทีสกับปรีณันท์จะรักกันโดยไม่เกี่ยงว่าทีส
จะอายุมากกว่าปรีณันท์

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ผู้แต่งให้กลุ่มเพื่อนของจิตริน คือ ภริตา
วราลี และณัชชา คุยกันถึงเรื่องการแต่งตัวของจิตริน

“นี่จิต ถ้าแกรู้จักแต่งหน้าแต่งตาแต่งตัวแบบนี้ทุกวันนี้ะ ฉันรับรองว่าหนุ่มๆ ต้องมาเข้าคิวจ่อจับ
แกยาวเหยียดแน่ๆ เชื้อฉันเถอะ”

“แกจะให้แต่งแบบนี้ที่บ้านอะนะ ประสาทหรือเปล่าริต้า”

“ไต่บ้า ฉันหมายถึงทุกวันที่แกออกจากบ้านอะ เลิกซะทีเถอะไอ้กระโปรงบานๆ พองๆ ของแกนะ
ฉันเห็นแล้วรำคาญลูกกะตา”

“บ่นไปไต่จิตมันก็ไม่เลิก แกจะบ่นทำไมวะริต้า” ยัยนัตเสริมมาให้อย่างรู้ใจฉัน ซึ่งฉันก็รีบเสริมเลย
ทันที

“ใช่ ยังไงฉันก็ไม่เลิกหรอก เพราะถ้าเลิก...ฉันได้ซื้อเสื้อผ้าใหม่ยกตู้แน่ เอาไว้วันหลังถ้านัด
กับแก ฉันจะใส่กางเกงยีนแทนกระโปรงละกัน ถ้าแกรำคาญละก็”

“แต่จริงๆ จิตแต่งแบบนี้ก็น่ารักนะ ดูมีสไตล์ดีออก” นี่...เป็นไงละหนูสิฉันน่ารัก ฉันรีบพยักพยับ
เป็นการบอกว่าที่หนูลืพูดนะเป็นความจริงทุกประการ จนริต้าต้องส่งเสียงจี้จะอย่างชัดใจ ก่อนสะบัด
เสียงมา

“แหม ฉันรู้ว่าแกแต่งแบบนี้มันดูมีสไตล์ แต่มันไม่มีเสน่ห์ แกเข้าใจไหม มันดึงดูดผู้ชาย
ไม่ได้ยะ แล้วทีนี้ก็ต้องถามเล่นนะว่าทำไมถึงไม่มีคู่รักสักทีนะ”

“อย่างกับแกมีนี่” ฉันเถียงไปอุบอิบ ทั้งๆ ที่รู้ว่าทีริต้าไม่มีแฟนนะเพราะ...

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง) 2550:14)

จากบทสนทนาของตัวละครรองคือ ภริตา วราลี และณัชชา เพื่อนสนิทของจิตริน
ทำให้รู้ว่าการแต่งตัวตามปกติของจิตรินในสายตาเพื่อนนั้นไม่มีเสน่ห์ ด้วยการชอบใส่กระโปรง
บานๆ พองๆ เนื่องจากเพื่อนๆ ต้องการให้เธอปรับปรุงการแต่งตัวใหม่ให้ดูดี มีเสน่ห์ เพื่อจะมีชาย
หนุ่มมาชอบจิตรินบ้าง

นวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเม็ดทราย ผู้แต่งให้ ไม คิรากร และกชนิภาคุยกันเรื่องที่
กชนิภาได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนว่า เห็นคิรากรควงสาวอื่นไปทานข้าว

“หวังว่าคุณภรรยาจะยกโทษให้ฉันสำหรับเรื่องที่ผ่านมาละคะ ฉันมีคนอ่อนไหวง่ายแถมยังชอบแผลลึมตัวเสมอเวลาใกล้ชิดกับคิ ชินอยู่แบบนี้ต่อไปอาจทำให้คุณภรรยาเกิดใจกันไม่ได้ ยิ่งเห็นตอนคุณภรรยาหึงคิเมื่อวานนี้ฉันยังไม่แน่ใจว่าควรอยู่ที่นี้ต่อไปไหม”

ฉันชะงักก็อ้าปากค้าง แก้มร้อนช้ำขึ้นมาทันควัน หันไปสบตาคิรากรแล้วส่ายหน้าไปมาเป็นการปฏิเสธคำกล่าวหาว่านั้น เขาทำหน้าว่าคิขวบดมองฉันอย่างสงสัย

“แหม ไม่ต้องเขินหรือคะคุณภรรยา หน้าแดงใหญ่เลย” ไม่หัวเราะรำเริง “มีลูกโตกันขนาดนี้แล้วแต่คุณภรรยาบ่คิยังดูแปลกๆ กันอยู่เลยนะคะ น่าจะสวี่กันให้มากกว่านี้หน่อย”

“ภรรยาผมเรื่องอะไร” หันไปทางไม

“นี่ ฉันเปล่าอะ!”

“ก็เมื่อวานที่คิแอบควงสาวที่ไหนไม่รู้ไปดินเนอร์นะสิ เพื่อนคุณภรรยาโทรมาบอก แล้วคุณภรรยาบ่คิไม่โหน้ตาตื่นออกไปเลย” ฉันเห็นคิรากรอมยิ้ม(เยาะ) ทำให้ฉันยิ่งร้อนวูบวาบ

“คุณภรรยาบอกว่าถึงตายก็ต้องออกไปเอาเรื่องคิให้ได้ ไม่ยอมให้คิคนอกใจเด็ดขาด” เจ๊! จำแม่นเชียวนะคะ เเล่ชะละเอียด “แล้วตกลงจัดการไปยังไงบ้างคะ”

“ก็ไม่ได้รุนแรงอะไรหรอก” คิรากรเป็นคนตอบ อมยิ้มขำจนดวงตาคู่คมเป็นประกายวับวาว “พอไปเจอผมกับผู้หญิงคนนั้น ภรรยาบ่คิวิ่งเข้าไปกระชากผมออกมาแล้วกระโจนเข้าใส่คู่เดทผม ตบกันใหญ่ ผมก็เพิ่งรู้ว่าเมียตัวเองซาดิสมีใช่อย”

ดวงตาสีน้ำตาลเข้มของไมเบิกโต แต่ไมเท่าฉัน

“โอ จริงหรือคะคุณภรรยา ดูเด็ดจัง ดินะที่คุณภรรยาบ่ทำร้ายเอาตอนที่ฉันจูบคิ”

(อัษฎริย์. (นามแฝง) 2550: 252-253)

จากบทสนทนาสรุปได้ว่า ไม รู้ว่าภรรยาหึงคิรากรจากปฏิกิริยาที่ภรรยาแสดงออก โดยภรรยาบ่คิไม่ยอมที่จะให้คิรากรมีผู้หญิงอื่นที่มีไ้ตนจึงตามไปหาคิรากรทันทีที่ได้รับโทรศัพท์จากเพื่อนผู้หญิงที่เห็นว่าคิรากรทานอาหารอยู่กับผู้หญิงคนอื่น และยังแสดงให้เห็นว่าคิรากรเป็นคนขี้เล่น เห็นได้จากการตอบคำถามไมว่าภรรยาทำอย่างไรเมื่อเจอคิรากรอยู่กับผู้หญิงคนอื่นเขาจึงตอบไปด้วยการแกล้งแหย่ว่าภรรยาตบตีผู้หญิงที่ไปกับเขา

นวนิยายเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* ผู้แต่งให้วิฑวัส ธีรธร พัทธวีร์ คุยกันเรื่องพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของวิฑวัส ว่าสาเหตุมาจากวิฑวัสชอบพนากัสดัวละครเอกฝ่ายหญิง

“ให้ผมลำดับเหตุการณ์ให้ไหม” โดยไม่ต้องรอให้อีกฝ่ายตอบรับธีรธรก็เริ่มทำสิ่งที่ตัวเองบอกเลยทันที “คุณวิฑวัสช่วยพะเนางทั้งๆ ที่โดนหลอกเอาเงินไป ได้ข่าวว่าหกล้มเน ผม ในฐานะเพื่อนที่คบคุณวิฑวัสมาตั้งแต่ ป.หนึ่ง ผมกล้าการันตีว่าถ้าเป็นปกติ คุณวิฑวัสจะวาดพ้งเป็นแถบๆ ทั้งพะเนางทั้งร้านนั้นไปแล้ว”

“ผมก็ใจดีเป็นนะ”

“ไม่ขนาดนั้นแน่ คุณวิทช่วยพะเนางเยอะมาก รู้ตัวหรือเปล่า ที่สำคัญ...ให้พะเนางไปทำงานกับแม่ ทำไมยอม”

“...”

อาการอึ้งไปนั้นทำให้พัทธวีร์คิดว่าคอมไฟซึ่งห้อยลงมาจากเพดานจนอยู่ในระดับเหนือหัว จับมัน เบี่ยงไปสาดใส่หน้าผู้ต้องหาราวกับกำลังสนุกสนานเหลือเกิน กับการได้เห็นไอ้คนปากแข็งกำลังโดนเง่าปากอยู่อย่างในตอนนี้ และการกระทำนั้นก็ทำให้ต้องตั้งการดิ้อกรอบ ตามมาด้วยเสียงหัวเราะไม่เบานัก

“เสร็จแน่ ไอ้วิท”

“วันนั้นที่เอาแดงไทยไปโรงเรียนวันแรก คุณวิทรู้เปล่าว่าท่าทางคุณวิทมันยิ่งกว่าคุณพ่อบางคน อีกนะ ผมในฐานะเพื่อนที่คบคุณวิทมาตั้งแต่ ป.หนึ่ง ผมกล้าการันตีว่าถ้าเป็นปกติ คุณวิทไม่เฉียดเข้าใกล้แดงไทยแน่ๆ”

“ผมก็อยากเป็นนางงามมั่งนี่”

“ก็ไม่เห็นไปงามกับเด็กคนอื่นเลยนี่”

“...”

“สองแถมแล้วคุณเทียน อีกแถมเดียวชนะแน่”

เออ อยากต่อยศคนอารมณ์ดีจริง ๆ ว้อย ทำหน้าะรีนขึ้นมึนเหลือเกินนะไอ้แพท ที่ตอนทะเลาะกับ คู่รักละแหม ทำอย่างกับจะตาย!

“ข้อสุดท้าย คุณวิทบอกผมเองนะ ว่าตอนนี้เป็นเด็กดีแล้ว ให้ผมเดาใหม่ว่าเพราะอะไร ผมในฐานะ...”

“พอแล้ว!” วิทวิธชัดขึ้นอย่างกึ่งงุนงงกับประโยคเด็ดของเพื่อน ก็ถ้ารู้ว่าจะเป็นอย่างนี้เขาก็ยอม เลิกคบมันตั้งแต่ ป.หนึ่ง เหมือนกัน “ผมก็แค่อยากทำตัวเป็นคนดี เป็นลูกที่ดีมั่ง ผิดตรงไหน”

“เพื่อใคร”

“เพื่อแม่”

“คนเดียวหรือ”

“...”

พัทธวีร์หัวเราะลั่นออกมาแทนการนับแต้มที่สามนั้นก่อนเอ่ยเย้ยเพื่อน “สม ข้าถามดี ๆ ทำเป็น ปากแข็ง เจอคุณเทียนสอบสวนเข้าให้ ตายไปเลยเจ้”

(yoyoi. (นามแฝง) 2550: 328-329)

จะเห็นได้ว่าบรรดาเพื่อนๆ ของวิทวิธ ทั้งธีรธร และพัทธวีร์ต่างรู้ดีว่าที่พฤติกรรมของ วิทวิธเปลี่ยนไปจากที่มักแสดงอารมณ์ไม่พอใจอย่างชัดเจนเมื่อถูกหลอก ไม่ชอบเด็ก และไม่ค่อย กลับบ้าน เขาไปช่วยเหลือคนอื่นทั้งที่รู้ว่าถูกหลอก รักเด็ก และกลับบ้านบ่อยขึ้น ทั้งธีรธร และพัทธ วีร์รู้ดีว่าวิทวิธเปลี่ยนพฤติกรรมเพราะชอบพนาภัส

จากการวิเคราะห์บทบาทของตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกของตัวละครเอกพบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวละครรองมีบทบาทในการทำให้ตัวละครเอกรู้ใจของตนเองว่าชอบตัวละครเอกอีกฝ่าย หรือตัวละครรองเป็นผู้พบพฤติกรรมที่ตัวละครเอกมีต่อตัวละครเอกอีกฝ่ายว่าชอบใกล้ชิดและแสดงพฤติกรรมสนิทสนม ห่วงใย อันนำมาซึ่งการสารภาพของตัวละครเอกว่าชอบหรือรักตัวละครเอกอีกฝ่าย

2.2.2 ตัวละครรองมีบทบาทในการหน่วงเรื่อง

การหน่วงเรื่อง คือการแทรกเหตุการณ์หรือแทรกตัวละครตัวใหม่ขึ้นมาเพื่อให้มีการดำเนินเรื่องราวไปเรื่อยๆจนกว่าจะถึงจุดสุดยอดของเรื่อง ผู้วิจัยแบ่งบทบาทของตัวละครรองที่มีส่วนในการหน่วงเรื่องได้ดังนี้

2.2.2.1 ตัวละครรองทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างตัวละครเอก

2.2.2.2 ตัวละครรองทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกัน

2.2.2.1 ตัวละครรองทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างตัวละครเอก

ตัวละครรองทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างตัวละครเอกอาจจะเป็นผู้สร้างความเข้าใจผิดให้แก่ตัวละครเอกเอง หรือเป็นผู้เข้าใจผิดเพราะสถานการณ์ชักนำไป มีนวนิยายทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ รักเธอ...Super model รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ปรายใจ รู้เพียงรัก และ ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ตัวละครรองคือรติสุดา สร้างเรื่องให้กิริดาตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่าปราชต์ปฐกุลตัวละครเอกฝ่ายชายยังรักกับรติสุดา โดยที่รติสุดามาพูดกับกิริดาว่าปราชต์ปฐกุลให้รติสุดารอเวลาที่เขาจะถอนหมั้นกิริดาเพื่อกลับไปหาเธอเมื่อปราชต์ปฐกุลคุยเรื่องการหมั้นว่าควรยุติเรื่องการหมั้นหลอกๆ ได้แล้วทำให้กิริดาเข้าใจผิดว่าปราชต์ปฐกุลต้องการถอนหมั้นกับเธอเพื่อกลับไปหารติสุดา กิริดาจึงเป็นฝ่ายคืนแค้นหมั้นให้ปราชต์ปฐกุลทั้งที่เธอยอมรับแล้วว่ารักปราชต์ปฐกุลและหนีไปทำงานที่ต่างประเทศ

เห็นได้ว่าตัวละครรองทำให้ตัวละครเอกเข้าใจผิดและมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงรู้ใจตัวเองว่ารักตัวละครเอกฝ่ายชาย ทั้งยังช่วยให้เนื้อเรื่องมีเข้มข้นน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

นวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ตัวละครรอง คือ พิรัช เข้ามาพบธีรภัทร์ตัวละครเอกฝ่ายชายอยู่กับตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือพิสนี น้องสาวของเขาด้วยความหวัง

น้องสาวและคิดว่าธีรภัทร์ทำมีดีมีร้ายน้องสาวตัวเอง พิรลจึงทำร้ายธีรภัทร์แต่ผู้เห็นเหตุการณ์นำไปเล่าลือว่าธีรภัทร์เป็นพวกนิยมความรุนแรงทำร้ายพิลสินี การที่พิลสินีชุ่มซำทำให้ธีรภัทร์ต้องเข้าไปช่วยก็ยิ่งเล่าลือให้ทั้งคู่เสื่อมเสีย ธีรภัทร์จึงตัดสินใจหมั้นและแต่งงานกับพิลสินีเพื่อตัดปัญหาอีกทั้งเขายังแอบหลงรักพิลสินีอีกด้วย

จากเหตุการณ์ตัวละครรองที่คิดว่าตัวละครเอกฝ่ายชายทำมีดีมีร้ายกับตัวละครเอก ฝ่ายหญิง ทำให้ตัวละครเอกเข้าใจผิดและมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงรู้ใจตัวเองว่ารัก ตัวละครเอกฝ่ายชาย อีกทั้งยังช่วยให้เนื้อเรื่องมีความเข้มข้นน่าติดตามมากยิ่งขึ้น

นวนิยายเรื่อง *ปรางใจ* ตัวละครรองคือปานไพลิน เพื่อนสนิทของพริมา ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเห็นเธออยู่ในห้องนอนกับภิมากรตัวละครเอกฝ่ายชาย ปานไพลินจึงเข้าใจผิดและขอให้ภิมากรรับผิดชอบ ภิมากรตกลงและเต็มใจที่จะรับผิดชอบพริมา ทำให้ภิมากรและพริมามีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดกันจนเกิดเป็นความรัก

จะเห็นได้ว่าการที่ตัวละครรองเข้าใจผิด ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายต้องมาใกล้ชิดกันจนเกิดความสัมพันธ์จนกลายเป็นความรักในที่สุด

นวนิยายเรื่อง *รู้เพียงรัก* ตัวละครรองคือ กั้ง เพื่อนในวัยเด็กของณัฐนรี ตัวละครเอกฝ่ายหญิงขอร้องให้ณัฐนรีไปช่วยเลือกแหวนหมั้นที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งตรงกับเวลาที่ศรุต ตัวละครเอกฝ่ายชายเดินทางไปตรวจงานบริษัท เมื่อศรุตเห็นณัฐนรีกับกั้งจึงเข้าใจผิดว่าทั้งสองจะแต่งงานกัน ทำให้ศรุตรู้สึกตัวว่าเขาไม่อยากเสียณัฐนรีให้ใครเพราะเขารักณัฐนรี

เห็นได้ว่าตัวละครรองมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายเข้าใจผิดตัวละครเอกฝ่ายหญิง ตัวละครรองจึงมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายรู้ใจตัวเองว่ารักตัวละครเอกฝ่ายหญิง

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ตัวละครรองคืออลิน อดีตคนรักของทีชตัวละครเอกฝ่ายชายกลับมาที่ฟาร์มบุญธิชาเพื่อปลดปล่อยความรู้สึกผิดของทีชที่มีต่อเธอ และชวนทีชไปงานแต่งงานของเธอที่ต่างประเทศ ทำให้ปริยนันท์ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่าอลินกลับมาเพื่อคืนดีกับทีช หลังจากฝึกงานปริยนันท์ไม่สมัครงานต่อที่ฟาร์มบุญธิชาและกลับบ้านที่เชียงใหม่ใหม่ๆ ที่เธอรู้ตัวว่ารักทีช

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าตัวละครรองมีบทบาทให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดตัวละครเอกฝ่ายชายว่าตัวละครเอกฝ่ายชายจะกลับไปคืนดีกับตัวละครรอง ตัวละครรองยังมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงรู้ใจตัวเองว่าหลงรักตัวละครเอกฝ่ายชาย

จากการศึกษาสรุปได้ว่าตัวละครรองมีบทบาทในการทวนเรื่องคือเป็นผู้ที่เข้าใจผิดในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นผู้สร้างเหตุการณ์เข้าใจผิดให้กับตัวละครเอก อีกทั้งตัวละครรองยังมีบทบาททำให้ตัวละครเอกมีโอกาสปรับความเข้าใจกัน

2.2.2.2 ตัวละครรองทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกัน

จากบทบาทของตัวละครรองที่มีพฤติกรรมหรือแสดงวาจาบางอย่างผลักดันให้ตัวละครเอกมีโอกาสปรับความเข้าใจและเห็นลักษณะนิสัยที่แท้จริง อันนำไปสู่ความประทับใจพัฒนาเป็นความรักในที่สุดและนำไปสู่การจบเรื่องแบบสุขสมหวัง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อง เจ้าหญิงเมดทราย และ หนึ่งจันทร์กลางใจ

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ตัวละครรองของเรื่องคือบ๊อง ชายหนุ่มพิการทางสมองที่ไม่ชอบเห็นธรรมชาติตัวละครเอกฝ่ายชายใกล้ชิดกับจิตรินตัวละครเอกฝ่ายหญิง บ๊องขอเข้าไปในบ้านของจิตรินเหมือนธรรมชาติ แต่จิตรินไม่ให้เข้าไปเพราะบ้านของเธอเป็นโรงเรียนสอนศิลปะให้เด็กเล็กๆ เธอกลัวว่าเด็กๆ อาจจะกลัวบ๊อง บ๊องคลุ้มคลั่งเอาผิดมาหมายจะทำร้ายทุกคน แต่ธรรมชาติช่วยไว้ได้จนตัวเองถูกทำร้าย ทำให้จิตรินซึ่งเข้าใจธรรมชาติและคิดว่ารักธรรมชาติจริงไม่ใช่เพียงการเล่นเกมนของกลุ่มเพื่อน ๆ เช่นเดียวกับธรรมชาติที่ช่วยจิตรินกับเด็กๆ ไว้ เพราะรักจิตรินและไม่อยากให้เธอเป็นอันตราย

จากเนื้อเรื่องข้างต้นเห็นได้ว่าตัวละครรองมีบทบาททำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงซึ่งในใจของตัวละครเอกฝ่ายชายที่เสียสละชีวิตเข้าช่วยตัวละครเอกฝ่ายหญิงจนได้รับบาดเจ็บ เหตุการณ์นี้ทำให้ตัวละครเอกรู้ใจตัวเองว่ารักกัน

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อง ตัวละครรองคือ พรหมโรส และบุรณศักดิ์ เป็นคนเปิดเผยความจริงเรื่องแค้นแค้นตัวละครเอกฝ่ายหญิงหาเงินจากการขายของที่ระลึก รูป และเรื่องส่วนตัวของคีย์ตัวละครเอกฝ่ายชาย ทำให้คีย์โกรธแค้นและสั่งไม่ให้เธอเข้าใกล้เขา แค้นแค้นจึงถูกพรหมโรสและบุรณศักดิ์กลั่นแกล้งต่างๆ นานา โดยมีคีย์แอบช่วยแค้นแค้นอยู่เบื้องหลัง เพราะจริงๆ แล้วคีย์เพิ่งรู้ใจตัวเองว่าแอบชอบแค้นแค้น

ตัวละครรองมีบทบาทกลั่นแกล้งตัวละครเอกฝ่ายหญิง ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชาย คอยช่วยเหลือตัวละครเอกฝ่ายหญิงอยู่ห่างๆ และเข้าใจตนเองว่าชอบตัวละครเอกฝ่ายหญิง

นวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเมดทราย ตัวละครรอง คือจิรพัส บอกรักกษนิภา ตัวละครเอกฝ่ายหญิงทั้งคู่ ที่กษนิภาแต่งงานกับศิราภรณ์ตัวละครเอกฝ่ายชายพี่ชายของจิรพัส ที่จิรพัส

เพิ่งรู้ใจตัวเองว่ารักกษนิภาทั้งที่ทั้งสองเป็นเพื่อนกันมานานและจีรพัสก็เห็นกษนิภาเป็นเพียงคนที่ทำงานเพื่อแลกกับเงิน กษนิภาไม่อาจรับรักของจีรพัสได้เพราะเธอรู้ใจแล้วว่าหลงรักศิรากร

จะเห็นได้จากการที่ตัวละครรองบอกรักตัวละครเอกฝ่ายหญิงทำให้ตัวละครเอก ฝ่ายหญิงไม่อาจรับรักได้เพราะเห็นตัวละครรองเป็นเพียงเพื่อนเท่านั้น และทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจตัวเองว่าหลงรักตัวละครเอกฝ่ายชาย

นวนิยายเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* ตัวละครรอง คือ พัชรีวีร์และธีรวิทย์ เพื่อนสนิทวิฑูรัสตัวละครเอกฝ่ายชายที่สังเกตพฤติกรรมของวิฑูรัสว่าชอบพนาภัสตัวละครเอกฝ่ายหญิง จึงถามวิฑูรัสว่าชอบพนาภัสหรือไม่เพราะทั้งสองสังเกตว่าวิฑูรัสคอยดูแลเอาใจใส่พนาภัสโดยที่ไม่เคยดูแลเอาใจใส่ใครมาก่อน วิฑูรัสจึงสารภาพกับเพื่อนทั้งสองว่าชอบพนาภัส

ตัวละครรองทั้งสองมีบทบาทในการสนทนาซักถามตัวละครเอกฝ่ายชายว่าชอบตัวละครเอกฝ่ายหญิงหรือไม่ จากการที่สังเกตพฤติกรรมของตัวละครเอกฝ่ายชายที่คอยดูแลเอาใจใส่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นพิเศษ ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายชายยอมรับว่าชอบตัวละครเอกฝ่ายหญิง

ตัวละครรองมีส่วนทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกัน โดยมีส่วนช่วยอธิบายหรือแก้ไขข้อขัดแย้ง และสามารถทำให้ตัวละครเอกยอมรับว่าชอบตัวละครเอกอีกฝ่ายได้ แม้ตัวละครรองจะไม่ใช่ตัวละครที่ผู้อ่านให้ความสนใจมากนัก แต่ตัวละครรองมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความเข้มข้น และช่วยส่งเสริมให้ตัวละครเอกมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น ตัวละครรองส่วนใหญ่เป็นเพื่อนสนิทของตัวละครเอกที่มีบทบาทในการส่งเสริมให้ตัวละครเอกสมหวังในความรัก และเป็นที่น่าสังเกตว่านวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสไม่นิยมสร้างตัวละครรองที่เป็นปฏิปักษ์กับตัวละครเอก

3. บทสนทนา

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2531: 78-79) กล่าวว่าบทสนทนาเป็นสิ่งที่ช่วยให้การดำเนินเรื่องสมบูรณ์ และช่วยให้ตัวละครมีลักษณะสมจริง น่าติดตาม การวิเคราะห์บทสนทนาต้องดูว่ามีประโยชน์อย่างไรในเรื่อง และผู้แต่งมีความสามารถในการสร้างบทสนทนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่องได้มากน้อยเพียงใด ลักษณะเด่นในบทสนทนาของนวนิยายในสำนักพิมพ์แจ่มใส มี 3 ประการ ได้แก่

- 3.1 บทสนทนาใช้ภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้คำพ้องเสียง
- 3.2 บทสนทนาแสดงบุคลิกลักษณะตัวละคร
- 3.3 การตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคลที่ 3

3.1 บทสนทนาใช้ภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้ศัพท์แสลง

ภาษาในบทสนทนาที่ปรากฏในนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสถือได้ว่า มีลักษณะที่แตกต่างจากบทสนทนาในนวนิยายอื่น ๆ จากการศึกษาลักษณะเด่นประการแรกที่พบ คือภาษาที่ใช้ในการสนทนามักเป็นภาษาที่ใช้ในหมู่วัยรุ่น มีการเขียนเลียนเสียงพูด เพื่อเสริมให้ผู้อ่านรู้ถึงอารมณ์ของตัวละครมากขึ้น รวมทั้งมีการใช้คำแสลงปะปนอยู่ในบทสนทนา ดังตัวอย่าง

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* คาเรียของให้แพททริกเป็นคู่รักกับเธอแต่แพททริกปฏิเสธ คาเรียจึงปล่อยข่าวว่าแพททริกเป็นเกย์ เพื่อนๆในห้องจะจับเขาเพื่อพิสูจน์ว่าแพททริกเป็นเกย์จริงหรือไม่ บังเอิญรูปของริวที่แพททริกยึดมาจากเซอริห์หล่นมาจากกระเป๋าางเกง เพื่อนๆในห้องจึงแซวแพททริก

แพททริกเกือบจะโดนแบรดจับได้อยู่แล้ว แต่เขาก็กระโดดขึ้นโต๊ะได้ทัน รอดไปอย่างฉิวเฉียด แต่กลับมีอะไรบางอย่างร่วงหล่นลงมาจากกระเป๋าางเกงลงไปหยุดเหมะอยู่กับพื้น ดูเด่นเป็นสง่าท่ามกลางสายตาสยดสยิบคู่

ฉนยกมือขึ้นปิดปาก ร้องโวยวายอยู่ในใจ

...โธ้ย...ย ตายแล้ว

“แว๊กกกกก!”

“เฮ้ย!”

“ว้าย!”

“กรี๊ด...ด!”

“ม่ายยจ๊ิงง!”

“อ้ายยยยย!”

“เย้ยย...ย!”

“จ๊ิงอ๊ะ!”

“โหยย...Y โครต!”

“ว๊ิดด-ว๊ิว!”

คือเสียงอุทานที่ตั้งขึ้นจากมุมต่างๆของห้อง เมื่อได้เห็นสิ่งที่หล่นลงมาจากกระเป๋าางเกงของผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นเกย์ซัดตา ซึ่งมันก็คือรูปริว....หัวหน้าห้องสุดหล่อ ที่นายแพททริกรีบมาจากฉนนั่นเอง ...ก๊ากๆๆๆ อยากจะหัวเราะให้โลกกล่ม

(Clear Ice. (นามแฝง) 2550: 47)

จากบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่า ผู้แต่งใช้คำอุทานที่แสดงอารมณ์ของตัวละครโดยใช้เครื่องหมาย อัศเจรีย์ (!) ทำยประโยค และมีการซ้ำตัวสะกดทำยให้ได้อารมณ์โดยไม่

ระมัดระวังเรื่องไวยากรณ์หรือหลักภาษา รวมถึงใช้ศัพท์แสดง คือ คำว่า “Y” เพราะคำนี้ย่อมาจากคำว่า Yaoi หมายถึง ชายรักชาย หรือเกย์ นั่นเอง ส่วนภาษาที่ใช้เหมือนภาษาในหนังสือการ์ตูน ที่ใช้คำอุทานเสียงยาว เช่น คำว่า อ้ายยยยย แวกกกก เป็นต้น

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* ตอนที่กษนิภาตัวละครเอกฝ่ายหญิงบินไปเชียงใหม่เพื่อไปร่วมงานศพของอาจารย์ที่เธอเคารพมากและสนิทกับเพื่อนๆถึงหน้าตาของโมจิ

จากสแนมบินฉันตรงไปยังงานศพซึ่งตั้งบำเพ็ญกุศลอยู่ที่วัดแห่งหนึ่งมีเพื่อนเก่าฉันมาร่วมงานหลายคน ทุกคนให้ความสนใจโมจิและต่างชมว่า ‘ลูกสาวหน้าตาดีจัง ไม่เห็นเหมือนแกเลยอะ’...**ขอบจายน้ำ**

(อัญชรี. (นามแฝง) 2550: 18)

จากบทสนทนานี้จะเห็นได้ว่า ผู้แต่งใช้ภาษาที่เขียนเลียนเสียงพูด คือคำว่า “ขอบจายน้ำ” แทนที่จะเป็นคำว่า “ขอบใจนะ” การเขียนเลียนเสียงพูดนี้เป็นลักษณะภาษาที่วัยรุ่นนิยมใช้ในภาษาแชท (Chat) ในอินเทอร์เน็ตซึ่งมักไม่คำนึงถึงภาษาที่ถูกต้อง

3.2 บทสนทนาแสดงบุคลิกลักษณะตัวละคร

บทสนทนาเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านสามารถเห็นบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของตัวละครได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ดังที่ผู้วิจัยได้ศึกษาดังนี้

3.2.1 บทสนทนาแสดงถึงความจริงใจและเป็นตัวของตัวเอง

3.2.2 บทสนทนาแสดงลักษณะการเป็นคนไม่ยอมแพ้ซึ่งกันและกัน

3.2.1 บทสนทนาแสดงถึงความจริงใจและเป็นตัวของตัวเอง

การแสดงอารมณ์ของตัวละครอย่างเปิดเผย โดยไม่จำเป็นต้องระวังให้สุภาพมาก ทำให้เห็นบุคลิกลักษณะของตัวละครรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครอย่างชัดเจน ผู้แต่งสร้างให้ตัวละครบางตัวสามารถใช้คำพูดอย่างเปิดเผยแสดงถึงความจริงใจและเป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ต้องระมัดระวังกริยาอาการแม้จะเป็นตัวละครเอกก็ไม่คำนึงถึงภาพลักษณ์ความเป็นตัวละครเอกในอุดมคติที่ต้องรักษากริยาอาการต่างๆ ทั้งนี้เพื่อแสดงบุคลิกความเป็นตัวของตัวเองในตัวละครนั้นๆและสร้างอารมณ์ให้สมจริงยิ่งขึ้น ดังเช่น นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* และ *ปรางใจ*

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* ผู้แต่งให้กษนิภาแสดงคำพูดโดยที่ไม่ต้องระมัดระวังมากนักทั้งที่กษนิภาเป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่อง เช่นตอนที่กษนิภาสนิทสนมกับจิรพัส

เรื่องใครกรเข้าใจผิดว่ากษนิภาเป็นฐักรของจิรพัสจนมีลูกด้วยกัน กษนิภาให้จิรพัสบอกความจริงกับคิ
รากรแต่จิรพัสไม่ยอมบอก ดังตัวอย่าง

“แกนี่เลวกว่าที่ฉันคิดนะ แยกได้กระทั่งเมียพี่ชาย”

“เขาเป็นแค่คู่นั้นกันไวย”

“ก็เหมือนกันนั่นแหละ แล้วนี่แกจะเอาอย่างไรต่อ”

“จะให้เอายังไงละ ก็ต้องปล่อยเลยตามเลย เดียวพี่ก็ักเข้าใจเอง แต่เป็นแบบนี้ก็ดีแล้ว ให้พี่คิ
เข้าใจว่าแกเป็นเมียเก็บฉัน ดีกว่าให้รู้เรื่องรติ”

“เลววรว” ฉันทลักเสียงยาว “โยนขี้มาให้ฉันรับไว้คนเดียว แล้วคิดหรือว่าจะปิดเรื่องรติได้
ตลอดไป”

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 37)

ตัวอย่างข้างต้นเห็นได้ว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงไม่ได้สงวนท่าทีในการพูดความรู้สึกที่
แท้จริงของตน แม้มีฐานะเป็นนางเอกของเรื่องเป็นการพูดที่ตรงไปตรงมาตามความคิดและความรู้สึก
เช่นคำว่า เลว แก โยนขี้ ซึ่งส่วนที่เสริมให้ตัวละครเอกแสดงบทบาทเช่นนี้ได้ก็คือความสัมพันธ์
ในฐานะเพื่อนสนิทกับคู่สนทนา บุคลิกลักษณะที่แท้จริงของตัวละครเอกซึ่งเป็นคนที่ตรงไปตรงมา
พูดจาเปิดเผยจึงสามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจนและการสนทนาลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นภาพของ
วัยรุ่นในยุคปัจจุบันที่เพื่อนสนิทมักสนทนากันอย่างเปิดเผย โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเพศหรือภาพลักษณ์
ของเพศชายหญิงมาเกี่ยวข้อง

นวนิยายเรื่อง *ป/รายใจ* ผู้แต่งให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิง คือ พริมา กับ ปานไพลิน เพื่อน
สนิทคุยกันในเรื่องที่พริมาไม่พอใจที่ปานไพลินไม่มีเวลาให้เธอแต่กลับมีเวลาให้หมั้นหนุ่มๆ ที่กว่าพริ
มาจะนัดกับปานไพลินได้นั้นแสนจะลำบาก

ในร้านอาหารทะเลตกแต่งเรียบง่ายแลดูโล่งโปร่งมีลูกค้าหนาตาทั้งที่เป็นวันธรรมดาช่วงปลายเดือน
โต๊ะสำหรับสองที่ติดผนังใกล้ระเบียบงหน้าเป็นมุมโรแมนติกมีลมเย็นพัดเอื่อย แต่สองสาวที่นั่งอยู่ตรงข้าม
กันกำลังทำหน้านี้ว้าวด้วยเหตุไม่สบอารมณ์บางประการ

“พอเขาโทรเรียก แกก็จะทิ้งฉันไปทันทีเลยจ้ะนี่ระอะ ที่ฉันโทรจิตตอนแกอยู่กับเขากลับไม่ค่อยจะ
ยอมรับสาย...เกลียดแกจริงๆ เลย”

“โอ้ ยัยพิ้งค์ อย่าเอาแต่ใจแบบนี้ได้ไหม ก็เขาเขาไม่สบาย ฉันเป็นห่วง”

พยายามหาเหตุผลร้อยแปดมาอ้างทั้งที่รู้สึกผิดอยู่ไม่น้อย แต่ด้วยความเป็นห่วงคนรักทำให้ไม่มีทางเลือก

“แกไม่ใช่หมอชักหนอย ทำไมไม่เรียกรถพยาบาล”

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 53)

บทสนทนาข้างต้นแสดงว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงแสดงอารมณ์ไม่พอใจอย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องคำนึงเรื่องการใช้คำพูดให้สุภาพมากนักเพราะอีกฝ่ายเป็นเพื่อนสนิท

จากการศึกษาบทสนทนาของตัวละครเอกพบว่าการสร้าง บทสนทนาของตัวละครเอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวละครเอกฝ่ายหญิงของสำนักพิมพ์แจ่มใส มีส่วนช่วยทำให้ผู้อ่านเห็น บุคลิกลักษณะของตัวละครเอกชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีข้อน่าสังเกตว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงของ สำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นตัวละครเอกที่มีบุคลิกแตกต่างจากตัวละครเอกฝ่ายหญิงในอุดมคติที่ต้องสุภาพ นุ่มนวล เรียบร้อย แต่จะเป็นตัวของตัวเองและจริงใจ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้แต่งต้องการสะท้อน ภาพลักษณ์ของอารมณ์ ความรู้สึกของมนุษย์ที่สมจริงในสังคมปัจจุบัน โดยเน้นไปที่กลุ่มวัยรุ่นเป็น สำคัญ

3.2.2 บทสนทนาแสดงลักษณะการเป็นคนไม่ยอมแพ้ซึ่งกันและกัน

การสร้างบทสนทนาที่แสดงบุคลิกลักษณะของตัวละครโดยให้ตัวละครเอกฝ่ายชาย และฝ่ายหญิงได้ปะทะคารมกันแสดงลักษณะการเป็นคนไม่ยอมแพ้ซึ่งกันและกัน เป็นการสร้าง รสชาติและความสนุกสนานให้กับผู้อ่านวรรณกรรมอย่างหนึ่ง บทสนทนาลักษณะนี้มักปรากฏใน นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส จากตัวอย่างนวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* *ปรายใจ* *รู้เพียงรัก* และ *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* ผู้แต่งให้กษนิภาโต้เถียงกับศิรากรเรื่องที่ศิรากร ขอให้กษนิภาแกลังแต่งงานกับเขาเพื่อไม่ให้กษนิภาสร้างความแตกร้างให้ครอบครัวของจิรพัส แต่กษนิภาไม่ยินยอมทั้งคู่จึงโต้เถียงกัน

สองวันถัดมา มีข้อความพิสดารจากศิรากรถึงฉันว่า

‘เราจะแต่งงานกันและเปิดตัวด้วยหนูในฐานะลูกสาวของผมกับคุณ’

ฉันนั่งนิ่ง แฉ่งที่อนานหลายนาที อ่านข้อความซ้ำไปซ้ำมาไม่รู้กี่ครั้งพอรวบรวมสติได้ก็พิมพ์ตอบถึงเขา

“คุณได้รับข้อความแล้วใช่ไหม ”

“คุณบ้าไปแล้วใช่ไหมปะเนี่ยะ”

“เปล่า ผมทบทวนดีแล้ว นี่แหละข้อสรุป”

“สงสัยคุณจะเครียดจนเสียสติ”

“สติผมยังดีอยู่”

“งั้นก็มาละสิ”

“บ้า เพิ่งบ้ายสาม แดดเบี่ยงขนาดนี้ใครจะกินเหล้า”

(อัษฎชิรย์. (นามแฝง) 2550: 44)

บทสนทนาโต้ตอบของตัวละครเอก แสดงให้เห็นการโต้ตอบอย่างฉับไวของตัวละครเอกที่ได้เถียงกันเรื่องที่ตัวละครเอกฝ่ายชายต้องการแต่งงานกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพื่อแก้ปัญหาครอบครัวให้กับน้องชายตนรวมทั้งการแสดงอารมณ์ ความคิด และความรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเห็นลักษณะนิสัยของตัวละครเอกว่าเป็นคนไม่ยอมแพ้ซึ่งกัน

นวนิยายเรื่อง *ปราชัยใจ* ผู้แต่งให้ภิมากรกับพริมาโต้เถียงกันเรื่องที่ภิมากรหึงพริมาเรื่องที่เธอไปเจอกุลพัทธ์คนรักเก่าของพริมา

“ผมไม่ใช่คนขี้หึง แต่ไม่ชอบให้ผู้หญิงของผมติดต่อกับคู่รักเก่า”

“นี่! อย่าใช้คำพูดแบบนั้นได้ไหม ‘ผู้หญิงของผม’ อะไรกัน แล้วฉันกับกุลพัทธ์ก็แค่เจอกันในฐานะเพื่อนเก่า ไม่ได้คิดอะไร หรือถึงเขาจะคิด ฉันก็ไม่มีทางถอยกลับไปเป็นเหมือนเก่า มันเง่า” ไม่น่าใจเหมือนกันว่า ‘เง่า’ มากน้อยกว่าตอนนี้เท่าไร

“โอเคครับ งั้น...ถ้าไม่ให้เรียกว่า ‘ผู้หญิงของผม’ แล้วจะให้เรียกว่าเง่า”

“ใครจะไปรู้! แต่ห้ามใช้คำนำชนลูกประมาณนั้นอีก ฉันเป็นผู้ใหญ่แล้ว”

ภิมากรหัวเราะซ้ำ “ไม่เห็นจะเป็นผู้ใหญ่ตรงไหนเลย ยิ่งฝันก็ยิ่งดูชัดตามากกว่า ผมว่าท่าทางคุณยังดูเป็นเด็กยิ่งกว่าบีบีเปิดด้วยซ้ำ”

“อะไรนะ!”

“ก็จริงนี่ ผมคิดแบบนี้ตั้งแต่เจอกันครั้งแรก โอเคว่าดูโดยรวมคุณก็ไม่ได้คึกซึ้งไฉ่เยิงสา แต่บอกตรง ๆ ว่าผมเหนื่อยแทนเวลาเห็นคุณฝันเกร็งวามาดเป็นคุณป้าขนาดนั้น”

“ขอบใจนะ!” กล่าวอย่างประซดประชัน หน้าหงิกอ “เธอคิดว่าฉันดูปัญญาอ่อนไม่สมกับอายุไซ้ไหม”

“ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น คุณเองก็ไม่ได้อายุมากกว่าเรามากมาย แต่ผมก็เข้าใจว่าคุณจำเป็นต้องวางตัว ให้บีบีเปิดยาเกรง แต่ไม่เห็นต้องฝันทำตัวซีเรียขนาดนี้ อย่างแรก...เวลาคุยกันช่วยแทนตัวเองให้ฟังดูดีกว่านี้ หนอยได้ไหม แล้วอย่าแทนผมว่า ‘เธอ’ ด้วย ผมไม่ชอบ มันดูไม่สมอภาคถึงผมจะอายุน้อยกว่าแต่ในเมื่อเราเป็นคู่รักกัน ก็ต้องปรับตัวให้เท่าเทียมกันด้วย”

(อัษฎชิรย์. (นามแฝง) 2550: 190-191)

จากบทสนทนาได้ตอบกันของตัวละครเอกทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่าตัวละครเอกฝ่ายชายกำลังหึงหวงตัวละครเอกฝ่ายหญิง นอกจากนี้ยังเปิดประเด็นความคิดเห็นเรื่องการวางตัวและความต่างวัยของตัวละครทั้งสองอีกด้วย โดยตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นฝ่ายวิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของตัวละครเอกฝ่ายหญิงโดยใช้คำพูดที่แสดงความเป็นเจ้าของในคำว่า “ผู้หญิงของผม” แต่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงกลับไม่พอใจและเห็นว่าเป็นคำ “น่าขมลูก” และ “จี๋เง่า” และถึงแม้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงจะไม่มีบทบาทในการสนทนานักเมื่อเทียบกับตัวละครเอกฝ่ายชาย แต่ก็แสดงการขอบคุณเป็นเชิงประชดประชันอีกฝ่าย

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ผู้แต่งให้บริยัณันท์ได้ตอบคำพูดกับทีชี่เรื่องที่เธอไม่เข้าใจว่าทำไมทีชี่เข้มงวดกับตารางฝึกงานของเธอ

“ฉันถามตรงๆ นะคะคุณทีชี่ ทำไมฉันต้องทำตามตารางการฝึกงานของคุณตรงเป๊ะๆ เลยหรอคะ ฉันโตแล้วนะคะ ไม่ใช่เด็กตัวเล็กๆ ที่ต้องคอยจับให้อยู่เป็นที่ เป็นทางตลอดเวลา อีกอย่างถ้าคุณปวดหัว นักกับการควบคุมฉันทำไมไม่ส่งฉันกลับไปให้คุณทัมมะดูดูแลล่ะคะ จะได้ไม่ต้องเสียเวลางานของคุณ”

“อ้อ...วันนี้มีเลี้ยงด้วย”

“ฉันไม่ได้เลี้ยง แต่ไม่เข้าใจ ฉันพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งที่คุณให้ทำ แต่ยังไงก็ไม่เข้าใจอยู่ดีว่าทำไมต้องควบคุมกระทั่งระยะเวลาเดินไปมาตามจุดต่างๆ มันไม่ดูเกินไปหรอคะ”

“ไม่เกินไปแน่ ตราบใดที่เธอยังฝึกงานอยู่ที่นี่ ในความปกครองของฉัน” ทีชี่บอก เขาเห็นมือเล็กๆ ของเธอกำเข้าหากันเป็นการข่มขู่ “ครั้งนี้ฉันจะยอมไม่เอาเรื่อง แต่ครั้งต่อไปไม่แน่ ดังนั้นอย่าให้มีอีกเข้าใจไหม”

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: 133-134)

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงการปะทะคารมที่ตัวละครเอกต่างมุ่งเอาชนะกันโดยตัวละครเอกฝ่ายหญิงแสดงความรู้สึกไม่พอใจที่ตัวละครเอกฝ่ายชายมีตารางงานที่เข้มงวด ควบคุมตัวละครเอกฝ่ายหญิงตลอดเวลา เมื่อตัวละครเอกฝ่ายชายไม่สามารถได้เพียงตัวละครเอกฝ่ายหญิงด้วยเหตุผลอันสมควรได้ก็ใช้อำนาจสั่งการ

นวนิยายเรื่อง *รู้เพียงรัก* ณัฐนรีได้เถียงกับศรุตเรื่องที่ศรุตบอกว่าณัฐนรีมีนิสัยไม่เหมือนตอนเด็กๆ และไม่ยอมเรียกชื่อเล่นของเขา เหมือนณัฐนรีไม่พอใจ

“แต่มันไม่ใช่แบบนี้” ดูเหมือนเขาจะพยายามชักจูงเธอเข้าประเด็น แต่หญิงสาวกลับแสวงหาความไป
อีกแบบ

“แบบไหนกันคะ”

“ก็แบบคุณอาร์คะ คุณอาร์ขา แบบนั้นไง แล้วไฉนมารยาทที่คุณแม่สั่งสอนเบบี๋หายไปไหนละจะ โดยเฉพาะการเดินหนีคู่สนทนานี้ไม่ค่อยดีเลยนะ” ดูเถอะ เขายังไม่วายสั่งสอนเธออีก

“ก็คุณอาร์เป็นคุณอานี่คะ จะให้ชิมเรียกยังงัยละ” หญิงสาวเห็นเขาขมวดคิ้วครุ่นคิดทันทีเมื่อเธอพูดจบประโยค

“อ้อ... แต่ก่อนไม่เคยเห็นจะนับญาติกันแบบนั้น” เธอเริ่มรู้สึกว่ามีแววไม่พอใจอยู่ในประโยคนั้นของชายหนุ่ม

“ปกติแล้วคุณพ่อก็อยากให้ชิมเรียกคุณอาร์แบบนี้นี่คะ” จริงๆ แล้วเรื่องคำฟ้องเสียงที่เธอเอามาเล่นลิ้นเหมือนเป็นตลกร้ายกับเขาอยู่เนี่ย ออกจะเป็นมุกบังเอิญแบบที่เธอเพิ่งจะคิดได้ และอย่างน้อยๆ ก็น่าจะทำให้เธอ พอลจะสิ้นไหลไปได้บ้าง

(เมเปิ้ลสีขาว (นามแฝง) 2550:42)

บทสนทนาข้างต้นแสดงถึงความในใจที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงน้อยใจตัวละครเอกฝ่ายชายทอดทิ้งเธอไปตั้งแต่ยังเด็ก และเมื่อตัวละครเอกฝ่ายชายกลับมา ตัวละครเอกฝ่ายหญิงจึงแสดงท่าทีเหินห่างด้วยการเรียกตัวละครเอกฝ่ายชายว่า “อา” ซึ่งพ้องกับคำว่า “อาร์” ที่เป็นชื่อเล่นของตัวละครเอกฝ่ายชาย โดยที่ตัวละครเอกฝ่ายชายก็รู้สึกได้ถึงความน้อยใจของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

การสนทนากันระหว่างตัวละครที่มีความสัมพันธ์สนิทสนมกันในฐานะเพื่อนสนิทหรือคนรักของสำนักพิมพ์แจ่มใสสามารถทำให้ผู้อ่านเห็นบุคลิกลักษณะของผู้สนทนาอย่างชัดเจน ซึ่งส่วนมากจะเป็นตัวละครเอก ภาษา และอารมณ์ของตัวละครที่แสดงออกผ่านการสนทนา มีลักษณะตรงไปตรงมา มีความจริงใจและเป็นตัวของตัวเอง สะท้อนภาพลักษณ์ของตัวละครได้เป็นอย่างดี และเป็นที่น่าสังเกตว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงหรือนางเอกของสำนักพิมพ์แจ่มใส มีความเป็นนางเอกแบบเป็นธรรมชาติ ตามบุคลิกลักษณะของวัยรุ่นในปัจจุบันกล่าวคือเป็นตัวของตัวเองและจริงใจ ซึ่งคงเป็นผลมาจากกลุ่มเป้าหมายของสำนักพิมพ์คือกลุ่มวัยรุ่นหญิงนั่นเอง

3.3 การตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคลที่ 3

ตัวละครเอกและตัวละครรองมักถูกตัวละครเอกตั้งฉายาไว้เรียกกลับหลัง เนื่องจากไม่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชอบแก้งอีกฝ่ายให้รำคาญใจ ฝ่ายที่ถูกแก้งจึงชอบตั้งฉายาให้ไว้เรียกกลับหลังหรือไว้เรียกในใจเพียงคนเดียวเพื่อให้สะใจหรือสมใจที่ได้ตอบกลับไม่ได้ หรืออาจตั้งฉายาให้จากความเอ็นดูแถมหมั่นได้ และความคุ้นเคยระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงฉายาที่ตั้งให้มักจะมาจากท่าทาง บุคลิก นิสัย หรือลักษณะหน้าตาของผู้ที่ถูกตั้งฉายาให้ ตัวอย่างจากนวนิยาย 3 เรื่อง ได้แก่ *อีกมุมมองของความรู้สึก* Why do I love you so? และ *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อด* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ตัวละครเอกฝ่ายชายของเรื่องคือดิน สร้างฉายาให้กับ บก. ของตนเองคือบก.ต้องใจ ด้วยความสนิทสนม เช่น

บก.ต้อง (ผู้...ต้องผู้จึงจะชนะ)

บก.ต้อง (ร้าย...ก็รัก)

บก.ต้อง (ชอบจ้างอวยวะ)

บก.ต้อง (ข้า...ใครอย่าแตะ)

บก. (น้อย) ต้อง (ตื๊ด)

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* เซอร์รี่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องตั้งฉายาให้กับ แพททริกตัวละครเอกฝ่ายชาย เพราะแพททริกชอบแก๊งเซอร์รี่ โดยเซอร์รี่ไม่รู้ว่าแพททริกแอบชอบเธอ เช่น

แพททริก ซาตาน พาร์ค

นายแพททริก ชื่อกลางอภิมหาซูเปอร์ซาตาน นามสกุลพาร์ค

แพททริก อภิมหาซาตานลิงหน้าด้านจอมขโมยจูบ

นายซาตานตัวแสบ

นายซูเปอร์มาเฟียซาตาน

นายซาตานประสาทกลับ

เจ้าชายหัวใจซาตาน

นายลิงฝรั่งมือยาว

นายลิงประสาท

นายลิงเผือก

นายลิงบ้า

นายลิงฝรั่ง

นายลิงขี้ตู่

ลิงตาโปน

นวนิยายเรื่อง *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ* แคริบเขียนตัวละครเอกฝ่ายหญิงตั้งฉายาให้กับเพื่อนๆ เช่นตั้งฉายาให้กับฮานะเพื่อนสนิท ว่า 'ตุ๊กตาญี่ปุ่น' เพราะฮานะเป็นลูกครึ่งญี่ปุ่น และตั้งฉายาให้พริมโรสกับบุรณศักดิ์ที่ไม่ถูกกับตนว่า 'จิ้งจอกขาวกับอีกาอ้วน' โดยจิ้งจอกขาวนั้น

หมายถึงพริมโรส ที่มีผิวขาวรูปร่างหน้าตาสวย แต่มีเล่ห์เหลี่ยมเปรียบเหมือนจิ้งจอก ส่วนอีกาอ้วน หมายถึงบุรณศักดิ์ที่รูปร่างอ้วน และนิสัยขี้โกงเหมือนอีกา

หรือตัวละครเอกฝ่ายชายของเรื่อง คือคีย์ จุนกิ ตั้งฉายาให้กับตัวเองว่า ‘สัตว์ป่าหายาก’ เนื่องจากคีย์เป็นหนุ่มหล่อสุดฮอตที่ถูกสาว ๆ ถ่ายรูปทุกวันเหมือนสัตว์ป่าที่หายาก

การตั้งฉายาของตัวละครทำให้ผู้อ่านรับรู้อารมณ์และความรู้สึกของตัวละครแต่ละฝ่ายที่มีต่ออีกฝ่ายหนึ่งหรือต่อตนเอง ทั้งยังทำให้การดำเนินเรื่องสนุกและมีอรรถรสที่ทำให้ผู้อ่านพลอยขบขันไปกับฉายาเหล่านั้นด้วย ฉายาที่ตั้งนั้นไม่ได้หยาบคายหรือรุนแรงแต่เป็นเพียงการตั้งฉายาให้กันอย่างน่ารัก

4. ฉาก

สายทิพย์ นุกุณกิจ (2543 : 182) กล่าวว่าฉาก คือสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งหมายรวมถึงเวลาและสถานที่แวดล้อมเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย นวนิยายโดยทั่วไปจะสร้างฉากให้เป็นส่วนประกอบของเรื่อง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์และเวลาที่กำหนดไว้ในเรื่อง หรือช่วยกำหนดบุคลิกของตัวละคร ช่วยสื่อความคิดเห็นของผู้แต่งหรือช่วยให้เรื่องดำเนินไป

ลักษณะเด่นของฉากของในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส มี 2 ประการ ได้แก่

4.1 ฉากที่พักอาศัย

4.2 ฉากที่ทำงาน

4.1 ฉากที่พักอาศัย

ที่พักอาศัยของตัวละครในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส คือสถานที่ที่ตัวละครใช้พักอาศัยหรือเป็นที่อยู่ โดยเป็นบ้าน คอนโดเนียม หอพัก ฉากของที่พักอาศัยมีลักษณะเด่นคือตัวละครเอกไม่ว่าจะพักอาศัยอยู่บ้าน คอนโดมิเนียม หรือหอพัก ล้วนแต่มีความหรูหรา สวยงาม ดังที่ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างนวนิยาย 4 เรื่อง ได้แก่ ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก รักเธอ...Super model เจ้าหญิงเมดทราย และ ปรายใจ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ผู้แต่งกล่าวถึงบ้านของจิตรินว่ามีสี่ชั้นสโตนี น่าอยู่ เพราะฝีมือการพันทึบของจิตรินที่เป็นครูสอนศิลปะ ดังนี้

บ้านไม้หลังเก่าหากไม่ไหม (เพราะฉันหันพื้นทึบด้วยตัวเองอยู่เรื่อย ๆ) มีเจ้าของเพียงคนเดียวคือฉันนี่ละ พ่อกับแม่ฉันเสียไปหมดแล้วพี่ชายคนโตแต่งงานแยกไปอยู่หมู่บ้านไฮโซ พี่สาวคนรองก็ไม่ค่อยหน้าอายออกไปอยู่คอนโดมิเนียมสุดหรูใจกลางเมือง ปล่อยให้น้องสาวคนสวยอย่างฉันจับจองบ้านและละเลงมันเล่นตามลำพัง

เหมือนโรงเรียนอนุบาล...เพื่อนฉันที่เคยมาเยื่อนกล่าวออกมาอย่างนั้นเมื่อได้เห็นการตกแต่งบริเวณหน้าบ้านด้วยสีสดใสและมุมของเล่นล่อใจ แล้วฉันก็ยกไห้อย่างไม่ใส่ใจนัก เพราะต้องการให้มันได้บรรยากาศแบบนั้นจริงๆ ก็ถูกศิษย์ฉันบางคนยังไม่พ้นวัยอนุบาลเลยด้วยซ้ำนี่นา

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง) 2550: 8)

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ผู้แต่งกล่าวถึงความหรูหราของบ้านตัวละครเอก คือกิริดาว่าใหญ่โตโอ่อ่าเหมือนคฤหาสน์ ดังนี้

ฉันเพิ่งรู้ว่าจากคฤหาสน์หรือในละครซึ่งเป็นฉากสำคัญในภาคปัจจุบันของเรื่อง “มิติรัก...ข้ามภพ” เป็นฉากที่บ้านของฉันเอง

(สิรินดา; (นามแฝง) และ วลีวิไล. (นามแฝง) 2550: 92)

นวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเม็ดทราย ผู้แต่งกล่าวถึงความกว้างขวางของคอนโดมิเนียมของตัวละครเอกฝ่ายชาย คือศิริกร

ห้องพักของศิริกรใหญ่กว่าห้องฉันสองเท่า มีสามห้องนอน สามห้องน้ำ หนึ่งโถงกลางหนึ่งห้องครัว หนึ่งห้องซักล้าง ระเบียงก็กว้างกว่าห้องเดิมของฉัน (ตอนนี้ปิดเอาไว้ แต่ตั้งใจว่าจะหันไปดูแล) ห้องครัวก็ครบครันทันสมัยกว่า ภาพโดยรวมของห้องนี้ทำให้เห็นได้ว่าศิริกรเป็นคนมีรสนิยมที่น่าชมเชย ฉันแอบมีความสุขกับห้องใหม่เหมือนกันนะนี่

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 54)

นวนิยายเรื่อง ปรางใจ ผู้แต่งกล่าวถึงห้องพักที่ปริมาธิบดีชอบ และปริมากรเช่าอยู่ในชั้นที่พิเศษกว่าชั้นอื่น

ปริมากรเดินมาที่ประตู แต่ปริมาไม่เห็นแผนของเขาในห้อง คงอยู่ในห้องน้ำไม่กี่ห้องนอน ทั้งนี้ห้องพักชั้นเก้าถูกออกแบบเป็นพิเศษแตกต่างจากห้องพักชั้นอื่น เนื่องจากเป็นห้องชุดที่มีราคาเช่าสูงกว่า หนึ่งห้องประกอบด้วยสองห้องนอน สองห้องน้ำ หนึ่งโถงกลาง หนึ่งครัวและเนกประสงค์

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 25)

ฉากที่פקอาศัยของตัวละครในนวนิยายยอดเยี่ยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส จะเน้นที่ความหรูหรา สวยงาม สะท้อนให้เห็นฐานะและระดับชนชั้นของตัวละครที่เป็นชนชั้นกลางค่อนข้างสูง และมีฐานะดี

4.2 ฉากที่ทำงาน

ฉากที่ทำงานของตัวละคร หมายถึงสถานที่ในสำนักงานและร้านอาหาร ซึ่งมีความทันสมัย สวยงาม หรูหรา ดังที่ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *อีกมุมมองของความรู้สึก รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ผู้แต่งกล่าวถึงสถานที่ทำงานของมะนาวตัวละครเอก ฝ่ายหญิงซึ่งเป็นร้านอาหารว่าเรียบหรูสวยงาม ดังนี้

ร้านอาหารเลมอนไทม์เป็นเรือนกึ่งไม้ชั้นเดียวขนาดใหญ่ ตัวร้านตั้งห่างจากถนนและฟุตบอลเข้าไป เว้นที่ไว้ปลูกไม้พุ่มและไม้ยืนต้นขนาดกลางร่มรื่น

ป้ายชื่อติดอยู่สูงบนกำแพง ข้างบนประตูไม้สีซีขาวมะกอกซึ่งมักเปิดค้างไว้ และเหลือเพียงประตูกระจกชั้นในเพียงชั้นเดียวคอยกั้นอากาศร้อนด้านนอก

ตัวอักษร ‘Lemon-Thyme’ ทำด้วยไม้เนื้อหนาขัดเรียบทาสีสด ติดแน่นบนแผ่นกระดานขัดมุมบนสีขาวเช่นเดียวกับรูปปั้นไม้และมะนาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ได้ป้ายนั้นมีประกาศบอกให้ลูกค้าทราบถึงแนวคิดสำคัญว่าเลมอนไทม์เป็นร้านอาหารแนวใหม่สำหรับครอบครัวและเน้นส่งเสริมสุขภาพของคนในสังคม โดยการงดเสิร์ฟเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดแก่ลูกค้าอย่างเด็ดขาด ต่ำลงมา กระถางดินเผาปลูกไม้ใบและไม้ดอกหลากสีวางเรียงกันบนพื้นกระเบื้องสีเทาหินไล่เรื่อย ไปถึงหน้าประตู และได้บานหน้าต่างที่เปิดเห็นช่องกระจกโปร่งโล่งมองทะลุเข้าไปถึงในห้องอาหารได้ชัดเจน

ห้องอาหารตกแต่งแบบทาสีกันสไลด์ สังกะสีได้จากสีสนิมสไลด์ของผ้าและเนื้อไม้ธรรมชาติที่เป็นโต๊ะเก้าอี้ กับพวกเครื่องเรือนตกแต่งและกรอบรูปขนาดต่างๆ บนผนังทาสีเหลืองอ่อน เพดานสีอ่อนกว่าจับสายตาไว้ด้วยคานาสีอิฐ หน้าต่างบานใหญ่สามบานเรียงกัน ทาสีเขียวหญ้าสดบานหนึ่ง สีเหลืองมะนาวบานหนึ่ง และบานในสุดทาสีฟ้าของท้องฟ้าใสไร้เมฆในฤดูหนาว

บริกรชายสองคนกำลังจัดระเบียบโต๊ะเก้าอี้ พวกเขาดึงผ้าปูโต๊ะสีเหลืองมัสตาร์ดให้พอดีกับโต๊ะก่อนจะทับด้วยผ้าปูสีเขียวเข้มที่มีขนาดเล็กกว่าในแนวทแยง ผ้ารองจานสีส้มทำให้ทุกๆ สียิ่งตัดกันสดใส เพราะความสดใสดังกล่าวมาบวกกับความสดชื่นของไม้ดอกในกระถางที่ทางร้านพิถีพิถันนำมาตกแต่ง ได้สร้างความรื่นรมย์และสร้างบรรยากาศเหมือนบ้านในชนบททางยุโรปใต้ เลมอนไทม์จึงได้ชื่อว่าเป็นร้านที่มีบรรยากาศดี และบ่อยครั้งที่คอลัมนิสต์ นักวิจารณ์ หรือนักเขียน แนะนำร้านอาหารและสถานที่ ห้องเที่ยวจากนิตยสารต่างๆ จะแวะเวียนหรือไม่ก็แอบปลอมตัวมาสำรวจและหาข้อมูลเพื่อนำไปเขียนถึงเสมอ

(nina M; (นามแฝง) และญาณิน. (นามแฝง) 2550:44-45)

นวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล* ผู้แต่งกล่าวถึงห้องทำงานของธีรภัทร์ตัวละครเอกของเรื่องว่ากว้างขวาง วิวิธทัศน์ข้างนอกสวยงาม ดังนี้

ห้องทำงานของธีรภัทร์กว้างขวางเอการทีเดียว ผนังด้านหนึ่งเป็นกระจกใสเผยให้เห็นทัศนียภาพของท้องฟ้าด้านนอก มีชุดโซฟาปรับแก้จัดอยู่ในมุมสบาย เจ้าของสถานที่นั่งทำงานอยู่หลังโต๊ะตัวใหญ่ที่มีแฟ้มรายงานและเอกสารวางซ้อนกันอย่างเป็นระเบียบ นิ้วชี้แรงขยับเมาส์เพื่อดูข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ที่วางเคียงกับตัวเองเล็กน้อย ก่อนเลื่อนสายตามองคนที่แทบจะย่องเข้ามายืนอย่างล่อแหลมอยู่ตรงหน้า

(คีตภา. (นามแฝง) 2550: 76)

ที่ทำงานของตัวละครในนวนิยายยอदनียมของสำนักพิมพ์แจ่มใสเน้นที่ความหรูหราสวยงาม กว้างขวาง วิวิธทัศน์สวยงาม เป็นที่ทำงานของหน่วยงานที่จัดอย่างมีระบบส่วนร้านอาหารหรูหรมีสไลด์จัดอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย

5. กลวิธีการเล่าเรื่อง

กลวิธีการเล่าเรื่องเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการดำเนินเรื่องของนวนิยาย มีส่วนทำให้นวนิยายมีความสนุกสนาน น่าติดตาม ทำให้นวนิยายหรือตัวละครในเรื่องนั้นดูสมจริง ดังที่สายทิพย์ นุกุณกิจ (2543 : 121-124) กล่าวเกี่ยวกับกลวิธีการเล่าเรื่องไว้ว่าหมายถึงกลวิธีในการเสนอเรื่อง ทำให้เรื่องน่าอ่าน น่าสนใจ และมีผลต่อการดำเนินเรื่อง ซึ่งผู้แต่งพยายามสร้างขึ้นเพื่อให้งานเขียนของตนมีลักษณะเด่น แปลก และมีคุณค่า จากการศึกษาการเล่าเรื่องในนวนิยายยอदनียมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมี 3 ประการ ได้แก่

- 5.1 การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกัน
- 5.2 การใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง
- 5.3 การใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร

5.1 การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกัน

ผู้แต่งนวนิยายยอदनียมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีการเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกันซึ่งสามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

- 5.1.1 ตัวละครเอกสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 1
- 5.1.2 ตัวละครเอกสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 3

5.1.1 ตัวละครเอกสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 1

นวนิยายที่ผู้แต่งสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องระหว่งตัวละครเอกฝ่ายชายกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงในฐานะบุรุษที่ 1 ไปตลอดจนจบเรื่องมี 1 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก*

จากนวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* ผู้แต่งเล่าเรื่องโดยให้ตัวละครสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฐานะบุรุษที่ 1 โดยเหตุการณ์นั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันแต่ตัวละครเล่าเรื่องกันคนละมุมมอง ดังนี้

ในบทที่ 1 จิตรินตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นผู้เล่าเรื่องว่าได้นัดกับกลุ่มเพื่อนสาวรับประทานอาหารกันที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งและมีข้อตกลงกันว่าจะต้องแต่งตัวตามแนวที่นัดหมายไว้คือแนวเปรี้ยวล้ำสมัย เมื่อจิตรินเดินทางมาถึงห้างสรรพสินค้าเธอเข้าไปสำรวจความเรียบร้อยในห้องน้ำ ชนกับธรรพ์เทพเมื่อเดินออกจากห้องน้ำ เธอพยายามจะหลีกเลี่ยงเทพก็หลีกเลี่ยงกับเธอทุกที จิตรินนึกโมโหอยู่ในใจ จนกระทั่งธรรพ์เทพทำมือว่าจะไปทางไหนจึงหลีกเลี่ยงกันได้ เมื่อเดินออกมาจิตรินพบเด็กหลงทางจึงพาเด็กคนนั้นตามหาผู้ปกครองจนพบ จิตรินจึงไปพบเพื่อนซ้ำกว่าที่นัดไว้ ทั้งกลุ่มสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องผู้ชายน้ำตื้นคือผู้ชายธรรมดาๆ ที่คิดอะไรตื้นๆ ได้ข้อสรุปว่าผู้ชายส่วนใหญ่เป็นผู้ชายน้ำตื้น โดยมอบหมายให้จิตรินเป็นผู้พิสูจน์ของรางวัลที่จิตรินจะได้เป็นเครื่องเพชรครบชุดและชุดอุปกรณ์สีฟ้าตลอดปีจากภริตาสาวสวยผู้ร่ำรวยประจำกลุ่ม จากนั้นทั้งกลุ่มตกลงเลือกธรรพ์เทพให้เป็นผู้ชายน้ำตื้น แล้วเริ่มดำเนินแผนการทันที

ตัวอย่าง บทที่ 1

ฉันมาถึงก่อนเวลานัดหลายสิบนาทีที่อยู่เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีเวลาแะดูสารรูปตัวเองที่ห้องน้ำหญิงของตัวห้าง โชคดีว่าวันนี้ฉันฟ้าใส (รดเต๋าสีฟ้าสดของฉัน) ไม่ติดสก็อตจนอยากกินลมชมธรรมชาติ แอร์ของมันเป็นเย็นเป็นปกติ ทำให้ฉันไม่ต้องเปิดกระจกเลย ไม่อย่างนั้นผมซึ่งพันเกลียวมาอย่างดีจะต้องกระเซอะกระเซิง ไม่เข้ารูปสวยงามอย่างนี้เป็นแน่ เมื่อเติมสีให้ปากตัวเองอีกครั้งก็ออกจากห้องน้ำ และสละเวลาอยู่กับการเก็บข้าวของจุกจิกลงกระเป๋าใบเล็ก เพื่อจะได้เอากกระเป๋าใบเล็กลงกระเป๋าใบใหญ่อีกที

รู้ตัวอีกทีฉันก็พบว่าตัวเองเกือบชนเข้ากับกำแพงมีชีวิตไปแล้ว นี่ถ้าฉันเดินต่ออีกก้าวเดียว เป็นต้องได้เอาน้ำผาไปให้ค้างเขาทิ่มหน้าเอาแน่ๆ (แน่นอน...ฉันใส่สันสูง ดังนั้นหากเป็นปกติ ฉันคงอยู่ประมาณอกเขาเสียมากกว่า)

ฉันเงยหน้ามองคู่กรณี และแยมยิ้มเพื่อขอโทษเป็นนัยๆไปโดยอัตโนมัติ ก่อนที่จะก้าวเลี้ยวมาทางขวา...อะ เราใจตรงกัน ฉันเงยหน้ามองเขาอีกที และคราวนี้เป็นเขาบ้างที่ยิ้มมาเพื่อขอโทษแก่โทษก็ไม่เป็นไร...ฉันไปทางซ้ายก็ได้ อะ...ไม่เป็นไร ขวาก็ขวา เอ๊ะ... *เปรี้ยวเธออะ!* ฉันเงยหน้าถามเขาด้วยคำถามนั้น เปล่าๆ ฉันไม่ได้พูดออกไปหรอก แต่คาดว่าตาฉันมันถามให้ไปแล้วก่อนจะรู้ได้เลยว่าตัวเอง

คลายความขุ่นเคืองลง เมื่อได้ยินเสียงหัวเราะเบาๆที่ฟังแล้วน่าอนชะมัดมาจากทางนั้น ก่อนที่มือใหญ่ๆ ของเขาจะชี้เป็นเชิงบอกว่าเขาจะไปทางนี้...แล้วฉันก็ยอมรับ

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi.(นามแฝง) 2550: 11-12)

ในบทที่ 2 ธรณ์เทพตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นผู้เล่าเรื่องว่านัดกับกลุ่มเพื่อนชายจะไปรับประทานอาหารที่ห้างสรรพสินค้า ธรณ์เทพไปเข้าห้องน้ำและก็พบจิตรินที่เดินมาชน เมื่อจะเดินหลีกจิตรินก็หลีกไปทางเดียวกัน จนกระทั่งเขาทำมือบอกว่าจะไปทางไหนจึงเดินหลีกกันไปได้ เมื่อธรณ์เทพไปพบเด็กหลงทางคิดจะเข้าไปช่วยแต่จิตรินเข้าไปช่วยก่อนธรณ์เทพคิดว่าสาวเปรี้ยวคนนี้มีน้ำใจ ธรณ์เทพไปถึงสถานที่นัดปรากฏว่าเป็นที่เดียวกับที่กลุ่มของจิตรินนัดกัน กลุ่มของธรณ์เทพคุยกันเรื่องผู้หญิงสันคิตคือผู้หญิงที่สวยใสไร้สมอหาคนรักไม่ได้ วันๆ ได้แต่แต่งตัวยั่วผู้ชาย ทั้งกลุ่มตกลงกันว่าจะมอบหมายให้ธรณ์เทพเป็นผู้พิสูจน์ว่าผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงสันคิต ของรางวัลที่ธรณ์เทพจะได้รับคือตั๋วไปชมฟุตบอลที่ประเทศอังกฤษจากบริษัทหนุ่มหล่อผู้ร่ำรวยประจำกลุ่ม โดยเลือกจิตรินให้เป็นผู้หญิงสันคิต แล้วทั้งกลุ่มก็เริ่มดำเนินแผนการทันที

ตัวอย่าง บทที่ 2

สถานที่นัดเจอคือร้านอาหารในห้างสรรพสินค้าชื่อดังแห่งหนึ่งใจกลางเมือง ซึ่งอยู่ห่างจากคอนโดของผมไม่มากนัก ผมจึงไปถึงก่อนเวลานัดเกือบยี่สิบนาที ก็เลยมีเวลาเข้าไปสำรวจความเรียบร้อยของตัวเองในห้องน้ำอีกครั้ง เปลาต์ครับ...ผมไม่ได้เข้าไปแต่งหน้าตาหรืออะไร แต่จะเข้าไปดูว่ารอยข้าวบวมที่ถูกหมัดของพี่ชายอดีตคู่มันดูเป็นยังงัยบ้างท่ามกลางแสงไฟนีออน

ออกจากห้องน้ำชายไปได้เพียงไม่กี่ก้าว เหตุการณ์เดจาวูก็เกือบจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ผมมัวแต่คิดอะไรเพลินก็เลยไม่ได้ดูทาง จู่ๆก็มีร่างเล็กๆพากลื่นหอยๆ เข้ามาใกล้...ใกล้จนเกือบชนเข้ากับชอกคอของผม นั่นแหละผมถึงรู้ตัว รีบหยุดฝีเท้าของตัวเองลงทันที และก้มลงมองคู่อริอย่างงงๆ

ผู้หญิงตัวเล็กผมหยิกเป็นหลอด ดูเด็กแต่แต่งตัวแก่แดดชะมัดเงยหน้าขึ้นมองผมอยู่เสี้ยววินาทีหนึ่ง ก่อนจะยิ้มน้อยๆผมเลยเบี่ยงตัวไปทางซ้ายเพื่อหลีกทางให้เธอ แต่เธอดันใจตรงกับผม ก้าวมาทางเดียวกันเสียอีก คราวนี้ผมเป็นฝ่ายเปิดยิ้มให้เธอบ้างและเบี่ยงไปทางขวาแทนแต่ผู้หญิงคนนั้นกลับเคลื่อนตัวมาทางเดียวกันเหมือนแกล้ง...ไม่เป็นไรผมไปทางซ้ายก็ได้ แต่เจ้าหล่อนก็ยังคงมาทางเดียวกับผมอีก

...อะไรวะ กวนเธอซะ!

อารมณ์ที่เริ่มดีเพราะจะได้เจอเพื่อนของผมกลับไปชุนอีกครั้ง ก้มลงมองสาวน้อยคู่อริก็พบดวงตากลมๆที่มองมาอย่างหาเรื่องมองแล้วเหมือนแมวอารมณ์บูด ทำให้ผมรู้สึกขำ ออดหัวเราะออกมาเบาๆไม่ได้ ผมยกมือขึ้นชี้ไปทางขวาเป็นการบอกเธอว่าผมจะไปทางนี้นะ เธอจึงยิ้มให้ผมอีกครั้ง และคราวนี้เราสองคนต่างพากันออกเดินไปคนละทางได้สมใจ

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง) 2550: 24-25)

เห็นได้ว่าบทที่ 1 และบทที่ 2 ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องในส่วนของตัวเองและมีเหตุประจวบเรื่องการหาข้อพิสูจน์ความคิดเกี่ยวกับเพศตรงข้าม โดยมีของรางวัลล่อใจให้ตัวละครเอกเป็นผู้พิสูจน์ข้อเท็จจริง จากนั้นตลอดทั้งเรื่องก็เล่าสลับบทบาทระหว่างมุมมองของจิตรินกับธรรณพจนจบเรื่อง มีผลให้ผู้อ่านทราบแนวทางการดำเนินเรื่องและความคิดของตัวละครทั้งสอง

5.1.2 ผู้แต่งสลับบทบาทเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 3

นวนิยายที่ผู้แต่งสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายกับตัวละครเอกฝ่ายหญิงในฐานะบุรุษที่ 3 ไปตลอดจนจบเรื่อง มี 3 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* นาย(เกือบ)ร้าย กับยัย(แก๊ง) บ๊อง และ รักเธอ... *Super model* ยกตัวอย่างจากนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* เป็นนวนิยายที่ผู้แต่งผลัดกันให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงและตัวละครเอกฝ่ายชายผลัดกันเล่าเรื่องในเหตุการณ์เดียวกัน แต่คนละมุมมองความรู้สึกดังเช่น

ตอนที่ดินตัวละครเอกฝ่ายชายนัดคุกกี้เก่าไปรับประทานอาหารที่ร้านเลมอนไทม์ ดินโทรศัพท์ไปจองโต๊ะที่ร้านเลมอนไทม์ มะนาวตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้าใจผิดว่าดินจะมารับประทานอาหารที่ร้านของเธอเพื่อไปเขียนบทความวิจารณ์ลงในนิตยสาร ดินมาที่ร้านเพราะสนใจมะนาวที่รู้จักเธอผ่านทางอาถรรพ์เพื่อนสนิท ดินมารอคุกกี้เก่าที่ร้านแต่ว่าคุกกี้เก่าดินผิดนัด ส่วนมะนาวปรุงอาหารอย่างสุดฝีมือเพื่อโซว์รสมือให้ดินได้ชิม โดยชวนโหม่พ่อครัวเอกของร้านไปซื้อของสดมาเตรียมไว้ ดินรอคุกกี้เก่าอยู่หลายชั่วโมงและได้รับโทรศัพท์จากผู้จัดการส่วนตัวของอดีตคุกกี้เก่าเธอไม่ว่าง ดินตัดสินใจที่จะไม่รับประทานอาหารที่ร้านและสั่งให้พ่อครัวกลับบ้าน มะนาวจึงออกมาจากครัวและบอกดินว่าอาหารพร้อมเสิร์ฟแล้ว หากดินจะนำอาหารกลับบ้านไปเธอจะทำอาหารให้ใหม่ หากไม่ยอมรับประทานคนเดียวเธอก็จะมานั่งเป็นเพื่อน ดินประทับใจรูปร่างหน้าตาและบุคลิกของมะนาว

ตัวอย่าง มะนาวตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นผู้เล่าเรื่อง

อาหารทุกรายการกำลังจะเสร็จในไม่กี่นาที หน้าตาดี รสชาติก็เยี่ยมทุกอย่างกำลังจะพร้อมเสิร์ฟแล้ว แต่เมื่อบริกรเดินเข้ามาบอกว่า “คุณธรรณพต้องการให้พ่อครัวกลับบ้าน” อาหารเหล่านั้นก็ดูน่าเวทนาในทันที

มะนาวไม่ได้สั่งให้ใครเตรียมห่ออาหารอย่างที่ติดต้องการ แต่กลับยกอาหารจานล่าสุดที่เพิ่งทำเสร็จเดินออกจากครัวไปทิ้งยูนิฟอร์มเซฟ แล้วให้บริการคนเดิมถือถาดอาหารตามมามาก

“อาหารห่อกลับบ้านไม่ทันแล้วนะคะ” มะนาวมายืนอยู่ข้างโต๊ะที่ติดนั่ง ไม่ทันสังเกตว่าติดกำลังพูดโทรศัพท์กับใครอยู่ เขาก็ไม่ทันสังเกตว่ามะนาวเดินมาตั้งแต่เมื่อไรเหมือนกัน เขาจึงเธออย่างตะลึง มะนาวเองก็เช่นกัน แต่ไม่นานหรอก...

“คือว่าของทอดราดซอสไปแล้ว ถ้าไม่กินตอนนี้แล้วห่อกลับไป ถึงบ้านแล้วคงไม่น่ากินเท่าไร ส่วนสเต็กปลาที่ทำแบบชิ้นหนามาก ถ้าจะนำไปอุ่นด้วยไมโครเวฟเพื่อรับประทานก็คงจะไม่เหมาะ เพราะไมโครเวฟอุ่นอาหารที่หนาแค่ครึ่งนิ้วหรือสองนิ้วได้เท่านั้น”

มะนาวอธิบายเหตุผลยืดเยื้อยาวก่อนจะวางจานปลาลงบนโต๊ะ แล้วบริการคนเดิมก็ยกอาหารจานอื่นๆ วางตามจนเต็มโต๊ะ

“แต่ถ้าคุณไม่อยากกินที่นี้จริงๆ ก็ไม่เป็นไรนะคะ ฉันจะทำให้ใหม่เดี๋ยวนี้ ถ้าคุณรอได้” ว่าแล้วมะนาวก็จ้องมองเขาด้วยสายตาที่รอคอยคำตอบ

(nina M; (นามแฝง) และ ญาณิน. (นามแฝง) 2550: 56)

ตัวอย่าง ดินตัวละครเอกฝ่ายชายเป็นผู้เล่าเรื่องเหตุการณ์เดียวกัน

ดินหัวเราะเสียงดัง สายตาก็มองหาบริการไปด้วย เขาพร้อมจะกลับบ้านแล้ว ต้องพูดถูก รีบกลับตอนนี้ดีกว่าขึ้นฟางเปลี่ยนใจมาจะยุ่ง เขายกมือเป็นสัญญาณ

“เออละ ที่นี้ฉันบอกสิ่งที่คิดอยู่ได้หรือยัง” ต้องว่า

“ห้าม โง่ จั่ง จีเง่า’ เออแป็บนึงนะต้อง” บริการมาถึงโต๊ะพอดี “อาหารออกหรือยังครับ”

“ครับ กำลังจะมาเสิร์ฟแล้วครับ”

“ฉันช่วยใส่กล่องให้ผมที แล้วก็คิดตั้งค้มาเลยแล้วกัน”

“เออ...ได้ครับ”

“อ้าว ว่าไง พูดมาเลย” ดินกลับมาคุยโทรศัพท์ต่อ สายต่ายังคงมองบริการที่เดินเข้าไปทางหลังร้าน

“สมน้ำหน้าวะ”

เขาเปิดปากเตรียมจะประท้วง หากแต่มีเสียงหนึ่งดังขึ้นเสียก่อน

“อาหารห่อกลับบ้านไม่ทันแล้วนะคะ” หญิงสาวในชุดผ้ากันเปื้อนพร้อมหมวกคลุมผมโผล่จากไหนไม่รู้มาปรากฏตัวข้างโต๊ะ

ในสาย ต้องยังเลคเซอร์ชัดๆ ดินได้ยินเพื่อนส่งเสียงอยู่ในโทรศัพท์ก็จริง แต่คำพูดพวกนั้นไม่เข้าสมองเขาเลยสักนิด

“คือว่าของทอดราดซอสไปแล้ว ถ้าไม่กินตอนนี้แล้วห่อกลับไป ถึงบ้านแล้วคงไม่น่ากินเท่าไร ส่วนสเต็กปลาที่ทำแบบชิ้นหนามาก ถ้าจะนำไปอุ่นด้วยไมโครเวฟเพื่อรับประทานก็คงจะเหมาะสม เพราะไมโครเวฟอุ่นอาหารที่หนาแค่ครึ่งนิ้วหรือสองนิ้วได้เท่านั้น”

ว่าแล้วเธอก็วางจานอาหารที่ถือมาลงบนโต๊ะ ก่อนจะสั่งบริกรให้ทำตามเธอว่า“แต่ถ้าคุณไม่อยากกินที่นี้จริงๆ ก็ไม่เป็นไรนะคะ ฉันจะทำให้ใหม่เดี๋ยวนี้ ถ้าคุณรอได้”

“ต้อง แค่นี้ก่อนนะ...โอเค ถึงบ้านแล้วจะโทรหา แล้วคุยกัน บาย” เขาวางหู จากนั้นก็มองดูอาหารที่ถูกลำเลียงมาวางบนโต๊ะ เสร็จแล้วก็มองผู้หญิงที่นั่งจ้องหน้าเขาด้วยสีหน้าจริงจัง ความคิดแวบแรกที่โผล่ขึ้นในใจ คือ อา คนนี้สินะ อดีตคนสำคัญของอาณัติ

“ว่ายังไงคะ” เธอถามอย่างแรงจะเอาคำตอบ หน้าสวยๆ มีแววร้อนตรงตามที่อาณัติเคยบอกเป๊ะดิน พยายามกลืนยิ้ม

“คะ?” เธอเร่งอีก

โอ้ ก็จะมีไรไปทำไม ยังไงเขาก็ตั้งใจจะตอบทุกคำถามของเธออยู่แล้ว คุณมะนาวแค่นี้ยังไม่รู้เท่าตัวเอง

(nina M; (นามแฝง) และ ญาณิน. (นามแฝง) 2550:143-144)

เห็นได้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์เดียวกันแต่ผู้แต่งเล่าเรื่องคนละมุมมองในฐานะบุรุษที่ 3 ทำให้ผู้อ่านรู้เรื่องจากทั้งสองมุมมอง ผู้อ่านจึงรู้มากกว่าตัวละครทั้งสองฝ่าย ทำให้ผู้อ่านเข้าใจช่วยให้ตัวละครเข้าใจกัน

5.2 การใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีเอกลักษณ์อย่างหนึ่งคือ ผู้แต่งมีการเสริมบทเพลงที่ผู้อ่านร่วมสมัยรู้จักกันดีเพื่อเสริมบรรยากาศของเรื่องแทนการบรรยายฉากซึ่งถือเป็นกลวิธีการเล่าเรื่องอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเภทบทเพลงได้ดังนี้

5.2.1 เพลงที่เป็นที่รู้จัก

5.2.2 เพลงที่แต่งขึ้นใหม่

5.2.1 เพลงที่เป็นที่รู้จัก

นวนิยายบางเรื่องผู้แต่งใส่บทเพลงร่วมสมัยที่เป็นที่รู้จักกันดีอยู่แล้วประกอบเรื่องแทนการบรรยายฉากหรือการบรรยายบรรยากาศ บทเพลงนั้นมีเนื้อหาสอดคล้องเนื้อเรื่องที่กำลังเกิดขึ้น มี 4 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊องเจ้าหญิงเมดทราย และ *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* โดยมีรายละเอียดดังนี้

นวนิยายเรื่อง *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ผู้แต่งยกเพลงทางเดินแห่งรักของแอม เสาวลักษณ์ ลีละบุตร มาประกอบเพื่อสื่ออารมณ์ที่เบิกบานแจ่มใสของตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ได้เข้ามาทำงานที่ฟาร์มบุญธิชา ดังเนื้อเพลงที่ว่า

ก็ยังคงเดินทาง แต่ยังเดินไป หาใครบางคน

(เมเปิ้ลสีขาว. (นามแฝง) 2550: 21)

ตอนที่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องคือ ปรียัณห์ ชื่นชมบรรยากาศภายในฟาร์ม อนุรักษ์ที่ตนเองทำงานอยู่ว่าอากาศโปร่งสบาย ผู้แต่งยกเพลงเก็บไว้ให้เธอของ เจี๊ยบ วรธนา วีรยวธรณะ มาประกอบ

“...ลมที่โชยพัด ต้นหญ้าใบไม้ปลิว...แดดที่อ่อนใส หอมกลิ่นของวันใหม่...เมฆน้อยๆ ยังลอย เป็นนิทานบนฟ้าไกล อยากให้เธอได้มาอยู่ตรงนี้จัง ...”

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: 168)

ตอนที่ทีชและปรียัณห์เข้าใจและรู้สึกดีต่อกัน ผู้แต่งใช้เพลง รักมันสั่ง ของจิน พัดชา เพชร เพื่อแทนความรู้สึกเกี่ยวกับความรักของทีชและปรียัณห์ที่ทั้งสองรู้สึกว่าได้อยู่ใกล้กันหัวใจสองดวงรู้สึกอบอุ่น อิมเอมอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน

“คืนนี้เป็นคืนฝนดาวตกหรือเปล่านะ ดูลิ ดาวตกอีกแล้ว” ทีชที่มองไปยังฟากฟ้าเปรย ปรียัณห์มองตามก็ยังพอดันเห็นแสงสีขาวพุ่งวาบแล้วดับหาย

“อธิษฐานไม่ทันสิคราวนี้” ทีชบอก

“ไม่เป็นไรค่ะ ไม่มีอะไรให้อธิษฐานแล้ว” ปรียัณห์ตอบเสียงเบา มือเล็กในมือใหญ่ที่เขายังกุมไว้ไม่ปล่อยสร้างรอยยิ้มให้เธอ ปรียัณห์เดินไปเจี๊ยบๆ ไม่มีแม้แต่จะเตือนให้ทีชปล่อยมือเธอ หัวใจที่อิมเอมประหลาดทำให้เธอยินดีที่จะมีมือของเขาเกาะกุม

บ้านพักที่อยู่ลิบๆ ราวกับจะไม่ใช่ว่าจุดหมายของคำคืนนี้ เพราะหัวใจของคนสองคนที่กำลังเดินจูมมือกันไปนั้นไม่ได้คิดถึงการสิ้นสุดเส้นทางเดินที่กำลังก้าวไปพร้อมกัน ความเจ็บกลับมาครอบคลุม...ไร้เสียงเจรจา แต่หัวใจสองดวงกำลังรู้สึกอิมเอมประหลาดอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน

ก็แค่คนเหงาคนหนึ่ง ที่รอมาแสนนาน

ฝันถึงเวลาที่มีคนคอยให้ความรักกัน

ชีวิตที่ไม่มีดาว คำคืนที่มีเพียงฝนพรำ

อยากขอสักคนหนึ่ง ใครสักคน...

ก็อาจเคยเหงามานาน แต่ที่บอกรักเธอ

ไม่ใช่อารมณ์พาไป ไม่ใช่แค่ความเหงาใจ

ฉันรู้ว่ามันเร็ว แต่มันมีเหตุผลมากมาย

อยากขอให้เธอได้ฟัง ฟังหน่อยได้ไหม

ความรักมันสั่ง และหัวใจมันนำทาง

ฉันรู้เมื่อเราสบตา และได้รู้ว่าเธอห่วงใย

ความรักมันสั่ง ให้ฉันทำได้ตามใจ
 รู้ไหมเมื่อเราจับมือ เธอรู้ไหมว่าฉันอุ่นใจ
 เพิ่งรู้ว่าความรัก...นั้นเป็นอย่างนี้
 ไม่มีใครเคยทำให้ฉันเข้าใจสักครั้ง
 เธอทำให้ฉันมั่นใจ ให้ฉันได้สัมผัสกับรักจริง
 ก็แค่คนเหงาคนหนึ่ง ที่รอคอยรักจริง
 ยิ่งคิดยิ่งคอยยิ่งกลัว หากว่าเธอไม่ยอมรับมัน
 ถึงรู้ว่ามันเสี่ยง หากว่าเธอไม่ยอมรับมัน
 แต่พร้อมจะยอมเสี่ยง ขอได้บอกไป

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: 193-195)

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ ตอนที่ศิย์สั่งไม่ให้แคริบเบียนเข้า
 ใกล้เคียง เพราะจับได้ว่าแคริบเบียนหาเงินจากการขายของที่ระลึกข้อมูลลับเฉพาะ และรูปถ่ายส่วนตัว
 ของศิย์ ผู้แต่งยกเพลงเธอนำรำคาญ ของวง Black Vanilla มาประกอบเพื่อย้ำให้ศิย์คิดถึงเวลาที่
 แคริบเบียนอยู่ใกล้เขา ดังเนื้อเพลงที่ว่า

ไม่มีเธอให้รำคาญเหมือนเก่า มันมีแต่ความว่างเปล่า แล้วน้ำตา ทำไม ทำไม...ต้องไหล

(ป่าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 320)

นวนิยายเรื่อง เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ตอนที่อิงควัดรู้ตัวว่าหลงรักปณหยีและ
 ปณหยีต้องกลับเมืองไทยเพราะเรียนจบแล้ว อิงควัดอยากรู้ว่าปณหยีคิดถึงเขาเหมือนที่เขาคิดถึงเธอ
 บ้างหรือเปล่าผู้แต่งจึงยกเพลงเพราะเธอหรือเปล่า ของวง innocent มาประกอบ

เพราะเธอหรือเปล่า...ก่อนไม่เคยเหงา
 เพราะเธอหรือใคร...ก่อนไม่เคยรู้ใจกัน
 จนวันที่เธอต้องไกล...ฉันเคยสุขเพราะใคร
 ...เพราะเธอ

(เด็กทะเล; (นามแฝง) และ tintin. (นามแฝง) 2550: 44)

จากนวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเม็ดทราย เนื่องจากศิรากรชอบว่ากษนิภาบ่อยๆ เรื่องที่
 เธอโตแล้วแต่ยังชอบเล่นอะไรเป็นเด็ก กษนิภาจึงให้ศิรากรฟังเพลงพ็อปปี้ที่เด็กๆ ของบอย ตรัย ภูมิรัตน์
 เพื่อบอกเป็นนัยๆ ว่าถึงแม้เธอจะโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังมีส่วนหนึ่งที่ยังเป็นเด็กอยู่

คืนนั้นพอพ่ายเหนื่อยเข้านอนเรียบร้อย ฉันก็ออกมาหาทีวีที่ห้องนั่งเล่นพร้อมกับเครื่องเกม Sony PSP ยังไม่ทันได้พูดอะไรเขาก็ชิงเอยต์ตัดหน้า

“นี่ก็อีกเรื่อง โตจนปานนี้ยังจะติดเกมเป็นเด็กๆอีก”

ฉันสูดหายใจอย่างอดทน ชักย้วยกับฝีปากของคนตรงหน้ามากขึ้นทุกที อย่างกับตอนนี้ฉันอยู่กับโคลนนิ่งรุ่นวิวัฒนาการของจิรัชยังงัยงั้น

“ฉันต้องเล่นเกมลับสมองป้องกันอัลไซเมอร์บ้างนี่นา แล้วนี่ก็ไม่ได้จะเอาออกมาเล่น แค่จะเอาเพลงมาให้คุณฟังก่อนนอนคืนนี้เท่านั้นเอง”

“เพลงอะไร” เขาดีสีหน้าไม่ไว้ใจ

ฉันเปิดเพลง ยื่นเครื่องเกมกับหูฟังให้ อีกฝ่ายรับไปและยอมฟังแต่โดยดี ฉันยิ้มให้เขานิดหนึ่ง แล้วเดินกลับเข้าห้องนอน ปล่อยให้เขาฟังเพลงคนเดียวเงียบ ๆ

จะต้องถอนใจ อีกสักเท่าไร

โลกแห่งความเป็นจริง ไม่เคยเป็นอย่างใจ

วันและคืนเปลี่ยนหมุน ให้เราวิ่งตามเรื่อยไป

โตแล้ว ทุกอย่างเปลี่ยนไป

การเป็นผู้ใหญ่ มันไม่ง่ายเลย

มันไม่คุ้นไม่เคย ยิ่งคิดยิ่งเหนื่อยใจ

ไม่มีเวลาเหลือ ไว้ฟังไว้คิดถึงใคร

โตแล้ว ต้องทำอย่างไร

เมื่อนาฬิกาในชีวิตหมุนเร็วกว่าใจ

จนตัวเราเองอาจหลงหาย

เมื่อเด็กคนหนึ่งที่อยู่ในใจ เขาไปไหน

ทำไมวันนี้เขาหายไปจากเรา

ขอพื้นที่เล็กๆให้ยังเป็นเด็กอยู่ได้ไหม

ไม่ว่านานเท่าไรก็ไม่เปลี่ยนไปได้หรือเปล่า

ให้ความสดใสยังอยู่กับเรา อย่าให้ใครเขามาแย่งไป

แค่เพียงอยากขอพื้นที่เล็กๆ นี่ยังเป็นเด็กไปนานๆ

ให้เราจะได้ฝัน ให้เราจะได้ยิ้มได้

โลกแห่งความจริง มันจะดีหรือร้าย

เก็บความเป็นเด็กในหัวใจเอาไว้

ตรงขอบฟ้านั้น มีรุ้งพาดผ่าน

เมื่อความจริงความฝันได้มาบรรจบกัน

ที่ดินแดนแห่งนั้น เด็กน้อยคนหนึ่งกับฉัน

จูมมือเดินไปด้วยกัน

เมื่อนาฬิกาในชีวิตหมุนเร็วกว่าใจ
 จนลืมว่าเราเคยเป็นใคร
 อย่าลืมเด็กน้อย ที่ปลอญเขาคอยอยู่เดียวดาย
 ได้ยินไซ้ไหมเสียงนั้นที่เรียกเรา
 ขอพื้นที่เล็กๆ ให้ยังเป็นเด็กอยู่ได้ไหม
 ไม่ว่านานเท่าไรก็ไม่เปลี่ยนไปได้หรือเปล่า
 ให้ความสดใสยังอยู่กับเรา อย่าให้ใครเขามาแย่งไป
 แค่อยากขอพื้นที่เล็กๆ นี่ยังเป็นเด็กไปนานๆ
 ให้เราจะได้ฝัน ให้เราจะได้ยิ้มได้
 โลกแห่งความจริง มันจะดีหรือร้าย
 แต่ความเป็นเด็กในหัวใจ จะอยู่กับฉันตลอดไป
 (ขอพื้นที่เล็กๆ ขอพื้นที่เล็ก ขอพื้นที่เล็กๆ ให้ใจยังเป็นเด็ก)
 อยู่กับฉันตลอด ไม่ให้ใครแย่งไป
 (ขอพื้นที่เล็กๆ ขอพื้นที่เล็ก ขอพื้นที่เล็กๆ ให้ใจยังเป็นเด็ก)

(อัญชรี. (นามแฝง) 2550: 215-217)

และอีกตอนที่ศิริกรให้กษนิภาพังเพลงเสื้อแห่งความสุข ของลานนา คัมมินส์
 เพื่อบอกให้เธอปล่อยวางเรื่องทุกข์ใจทำให้กษนิภาพิกำลังใจเพิ่มขึ้น

“ไม่รู้ทำไม ผมรู้สึกตัวเองเป็นต้นเหตุให้คุณเป็นแบบนี้ เพราะผมผิดใจเธอคุณมาทรมานอยู่ที่นี่
 หรือเปล่า”

“....” เดาเกือบถูกทีเดียว

“เข้านี้ผมมีประชุม คิดว่ากลางวันอาจจะกลับมาทานข้าวด้วย คุณไม่ออกไปไหนไซ้ไหม”

ฉันส่ายหน้าอยู่กลางที่นอนประจำตำแหน่ง นั่งลุ้นว่าเมื่อไรเขาจะสวมเสื้อเชิ้ต แล้วก็แทบช็อคตา
 ตังเมื่อเขาเดินมาหา ยืนค้ำหัวด้วยยูนิฟอร์มชุดหวิว บอกว่า

“ส่งมือมาสิ”

ขณะอึ้งๆ ฉันก็งอจะยื่นมือออกไป

“ครั้งที่แล้วคุณเคยให้ข้อคิดผมด้วยให้ฟังเพลง คราวนี้ถือเป็นการตอบแทน ฟังให้จบแล้วค่อย
 กลับไปอาบน้ำที่ห้องนั้น” บอกพลางวาง iPod สีขาวลงบนมือฉัน เสียบทพูดให้ใหญ่ให้ ปลอญฉันนั่ง
 ฟังเพลง โดยมีภาพเขาเคลื่อนไหวไปมาขณะเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นริ้วประกอบเหมือนมิวสิควิดีโอ

เกิดเป็นพระราชา อยากได้ก็ได้อย่างใจ

อยากมีแต่สุข ไม่ทุกข์ใจ แต่หาไม่เจอซักที

ให้ใครช่วยทำนาย โหรบอกให้ทำอย่างนี้

ก็ใส่เสื้อของผู้เศษ ที่เขาไม่มีความทุกข์ใดๆ

ทหารของพระราชฯ ออกตามหาแพบพลิกแผ่นดิน
 ไม่พบไม่เจอไม่ได้ยิน คนที่ไม่มีทุกขใจ
 เสาะหานับแรมปี ผู้วิเศษคนนั้นอยู่ไหน
 ไม่ว่าจะหญิงจะชาย ก็ล้วนแต่มีความทุกข์ทุกคน
 หาเท่าไรหาไม่เจอ เสื่อแห่งความสุขนั้นอยู่ไหน
 จะค้นจะหาเท่าไรก็ยังไม่พบไม่เจอสักที
 หาเท่าหาไม่เจอ คนคนนั้นเขาอยู่ที่ไหน
 คนที่ไม่เคยทุกขใจ ไม่มี
 ก่อนตะวันจะลับปลายนา ที่หน้ากระท่อมหลังหนึ่ง
 แว่วเสียงถ้อยคำพร่ำรำพึง ขอบคุณชีวิตที่แสนดี
 เมื่อหิวก็แคะมีกิน เมื่อหลับก็นอนฝันดี
 แค้นก็มีความสุข วันนี้ไม่มีความทุกข์ใดๆ
 ทหารของพระราชฯ เสาะหามาทั้งแผ่นดิน
 เพิ่งพบเพิ่งเจอเพิ่งได้ยิน คนที่ไม่มีทุกขใจ
 เหล่าทหารของพระราชฯ จึงกระแทกประตูเข้าไป
 ได้พบเพียงชายยากไร้ ไม่มีแม้เสื่อติดกายสักตัว
 หาเท่าไรหาไม่เจอ เสื่อแห่งความสุขนั้นอยู่ไหน
 จะค้นจะหาเท่าไรก็ยังไม่พบไม่เจอสักที
 หาเท่าไรหาไม่เจอ ความสุขนั้นมันอยู่ที่ใด
 หรือว่ามันอยู่ที่ใจ ตรองให้ดี

เพลงปลุกใจจากศิริกรทำเอาใจฉันลอยกว่าเดิมสองเท่า ตอนเที่ยงศิริกรโทรมาบอกว่า
 ออกไปใครพักอล์ฟต่ออย่าไม่กลับบ้าน หลังมือกลางวันไม่ชวนฉันไปดูหนัง แต่ไม่ทันถึงไหนก็ตกน้ำ
 ป้อมแปมตอนขึ้นเรือ ตรงทำน้ำคอนโดฯ เพราะก้าวพลาดไปจิ้งหะหนึ่ง โชคดีที่ยาหยูข้ามไปก่อน
 แล้วกับไม่จึงปลอดภัยดี

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: 245-247)

เห็นได้ว่าผู้แต่งเสริมบทเพลงทั้งเพลงแทนการบรรยายฉากและบรรยายบรรยากาศ
 เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของเรื่องซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการแต่งนวนิยาย และมีส่วนทำ
 นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะร่วมสมัยกับผู้อ่านที่ติดตามเพลงเหล่านี้จากสื่อ อีกทั้งยัง
 แสดงให้เห็นว่าผู้แต่งนวนิยายยึดคตินิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสเลือกเจาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นโดยการ
 นำเพลงร่วมสมัยมาใส่ในนวนิยาย ทำให้ผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นชอบและประทับใจ จึงถือได้ว่าเพลงเป็น
 ส่วนหนึ่งที่ช่วยดึงดูดอารมณ์ความรู้สึกร่วมสมัยของผู้อ่านให้มีส่วนร่วมไปกับเนื้อหาของเรื่องได้อย่างเร็ว

ประหนึ่งว่ากำลังชมละครหรือภาพยนตร์อยู่ อาจกล่าวได้ว่าเพลงเป็นส่วนหนึ่งของจินตนาการ สำเร็จรูปพร้อมสมัยที่เราอารมณ์ผู้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

5.2.2 เพลงที่แต่งขึ้นใหม่

นวนิยายชุด “นิยายรักร้องเพลง” มีเพลงที่แต่งขึ้นเป็นพิเศษ เนื้อเพลงมีเนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนวนิยายและยังมีนิสิตดีของเพลงประกอบ แถมพร้อมหนังสือเพื่อแทนคำขอบคุณของสำนักพิมพ์ตอบแทนผู้อ่านที่ติดตามอ่านหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส มีเพลงที่แต่งขึ้นใหม่สำหรับนวนิยาย 5 เรื่อง ได้แก่ รักเธอ...Super model ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป้อ อีกมุมมองของความรู้สึก เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ดังตัวอย่าง

นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model แต่งเพลงชื่อเธอทำให้วันนี้มีความหมาย มีเนื้อเพลงดังนี้

ฉันไม่เข้าใจ เหตุใดวันคืนดูช่างว่างเปล่า
เหตุใดในใจฉันมีแต่ความเหงาอยู่ข้างใน
เหมือนมีฉันคนเดียวบนโลกใบนี้
ฉันมีทุกสิ่ง ที่จริงก็ควรอบอุ่นในหัวใจ
เปล่าเลย ก็ใจมีแต่ความหนาวอยู่ข้างใน
ฉันนั้นไม่มีใครคอยโอบกอดฉัน
แต่ในวันนี้มีแสงอบอุ่นเกิดขึ้นภายในดวงใจของฉัน
สองมือประคองโอบกอดด้วยใจรักมัน
เธอทำให้วันนี้มีความหมาย
และจากวันนี้จะมีเธอเดินไปข้างกายฉัน
และพร้อมเผชิญขวากหนามมากมายไม่หวั่น
เธอทำให้ฉันได้เข้าใจ (ในรัก)
ก่อนหน้านี้ไม่เคยเข้าใจ รักมันเป็นเช่นไร
มีทุกสิ่งมีทุกอย่างมากมาย แต่ยังคงเหงาใจ

(สิรินดา; (นามแฝง) และ วสิวิไล. (นามแฝง)2550: 232)

บทเพลงนี้ถ่ายทอดความรู้สึกใครคนหนึ่งซึ่งมีพร้อมทุกสิ่งแต่ในใจมีแต่ความเจ็บเหงา จนมีใครคนหนึ่งเข้ามาเติมเต็มในสิ่งที่ขาดหายไป หมายถึงตัวละครเอกฝ่ายชายที่คิดว่าตนเองมีพร้อมแล้วทุกสิ่งทั้งหน้าที่การงานที่มั่นคง และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป แท้จริงแล้วกลับรู้สึกเจ็บเหงาขาดคนคอยดูแลและเข้าใจ จนกระทั่งได้พบกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง เธอทำให้เขามีกำลังใจ อบอุ่น

ใจและทุกสิ่งมีความหมาย จากนั้นขอมีเธอเคียงข้างกันตลอดไปไม่ว่าจะต้องเผชิญปัญหาใด ก็พร้อมจะฝ่าฟัน

นวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ชื่อเพลงเกมรัก มีเนื้อเพลงดังนี้

ชาย) กว่าจะเข้าใจ เกือบไปทีใจต้องเจ็บ

ที่เฝ้าต่างคนต่างก็คิด

ว่ารักนั้นเป็นเพียงเกม

หญิง) กว่าจะรู้ดี ว่ามีเธอนั้นจะดีกว่า

ที่ทำลงไปต่างก็รู้

ก็รู้แต่ไม่ยอมรับมัน

ชาย หญิง) จนวันหนึ่งที่ใครนั้นหายไปจากเกมรัก

จึงรู้ว่าไม่มีค่าอะไร

ชาย) ก็เกมนี้ต้องมี ต้องมีฉันและเธอ

เล่นกันไปจนถึงวันโลกนี้ล่มลาย

หญิง) และวันนี้ มันคง มันคงไม่สาย

ที่จะยอมให้กันสักครั้งหนึ่ง

ชาย) ก็เกมนี้ต้องมี ต้องมีฉันและเธอ

ห่วงใยกันและร่วมดวงแขนก้าวเดิน

หญิง) หากวันไหนไม่มี ไม่มีเธอแล้ว

แล้วเวลาที่เหลือจะอยู่...เพื่อใคร

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง) 2550: 202)

บทเพลงนี้ถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครเอกฝ่ายหญิงและฝ่ายชายต่างก็เล่นเกมที่มีความรักมาเสียดายเป็นเดิมพัน แต่วันหนึ่งที่ทั้งสองเข้าใจแล้วว่าการเล่นเกมแบบนี้เสียดายที่จะต้องเจ็บปวด และถ้าเลิกเล่นเกมความรักก็จบลง ทั้งสองจึงคิดว่าหากจะเล่นเกมของความรักนั้นจะต้องเล่นไปด้วยกันตลอดชีวิต เปรียบกับการต้องรักกันไปตลอดชีวิตนั่นเอง

จากการวิเคราะห์เรื่องการใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่องจากนวนิยาย ยอดนิมของสำนักพิมพ์แจ่มใส เห็นได้ว่าบทเพลงที่นำมาประกอบมีทั้งที่ผู้แต่งยกมาทั้งเพลงและตัดเพลงมาเฉพาะบางส่วนเพื่อให้เพลงเข้ากับบรรยากาศของเนื้อเรื่องในตอนนั้น ๆ อีกทั้งผู้แต่งยังเสริมบทเพลงที่เป็นที่รู้จักในหมู่วัยรุ่น เพลงที่วัยรุ่นชื่นชอบ และประทับใจ ทำให้นวนิยายเป็นที่นิยมในหมู่

วัยรุ่น ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสยังมีการแต่งเพลงให้นวนิยายบางเรื่องเพื่อเป็นการตอบแทนผู้อ่านที่ติดตามอ่านหนังสือของทางสำนักพิมพ์

5.3 การใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร

การใช้สัญลักษณ์เพื่อแทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร ผู้วิจัยแบ่งประเภทของการใช้สัญลักษณ์ได้ดังนี้

5.3.1 สัญลักษณ์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ

5.3.2 สัญลักษณ์ที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ

5.3.1 สัญลักษณ์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ

ผู้แต่งใช้สัญลักษณ์ที่มักใช้กันในภาษาแชท (Chat) ในหมู่วัยรุ่นเพื่อสื่ออารมณ์ แสดงความรู้สึกของตัวละครในขณะที่ถูกโดยผู้อ่านจะสร้างเสียงในใจเมื่อปรากฏสัญลักษณ์นั้นๆ ขึ้นในประโยคคำพูดของตัวละครว่าตัวละครจะมีน้ำเสียงอย่างไร โดยสัญลักษณ์นั้นอยู่ในประโยคนวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ ผู้แต่งใส่สัญลักษณ์เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครขณะที่พูดหรือคิด เช่น

แต่พี่คิมนี่พาวเวอร์มากๆ แค่อร่อยดี ๆ สาวๆ ก็ไม่ตาม เราไปยืนโบกมือ ส่งจูบ ส่งเสียงกันลั่นรอบตัวนี่ ผมก็ว่าเกินพอแล้ว T-T ‘หนุ่มสุดยอดฮอตฮิต’ เขาจะต้องทำตัวกันแบบนี้หรือนี่...

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 43)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นน้ำเสียงในใจของตัวละครที่แสดงอารมณ์เศร้าหรือเสียใจ เพราะสัญลักษณ์ T-T ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังร้องไห้และมีน้ำตาไหล

“สวยมัยลูก น้องคียทำไปโรงเรียนได้นะคะ ครูไม่ห้าม”

ไม่เอา... แค่บดแก้มผมก็จะแฉ่แล้ว Y-Y เล็บประหลาดนี้ไม่ไหว...

“ไปเถอะคะ น้องคียไปอาบน้ำอีกรอบนะคะ เอาชุดที่คุณป้าให้คนเตรียมให้ใส่ลงมานะคะ”

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 45)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นน้ำเสียงในใจของตัวละครที่แสดงอารมณ์เศร้าหรือเสียใจ เพราะสัญลักษณ์ Y-Y ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังร้องไห้และมีน้ำตาไหล

เธอกลับมามองผมหัวจรดเท้า หน้าบึ้ง แต่แอบแดง แล้วเดินหนี ผมทำอะไรผิดอะ T--T ก็เมื่อ

เขาหิวอยู่นี่นา ขวนไปกินอะไรมันผิดตรงไหนหรือเธอไม่มีเดบิตการ์ด

(ป่าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 48)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นน้ำเสียงในใจของตัวละครที่แสดงอารมณ์เศร้าหรือเสียใจ เพราะสัญลักษณ์ T--T ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังร้องไห้และมีน้ำตาไหล

ป้ายชื่อตรงหน้าทำเอาผมตาค้าง มันอ่านว่า 'Beauty Boy Association - สมาคมบิวตี้บอย' --a ใครที่คิดว่าสมาคมแบบนี้มีแต่ในการ์ตูนตาโตของญี่ปุ่น เลิกคิดได้ เพราะมันมีอยู่จริงที่นี่ และผมกำลังคิดว่าจะก้าวเข้าไปหรือเดินไปให้ไกลที่สุด (อยากทำอย่างหลังอะ)

(ป่าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 49)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นน้ำเสียงในใจของตัวละครที่แสดงอารมณ์เหนื่อยหน่าย เพราะสัญลักษณ์ --a ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังเหนื่อยหน่าย

การใช้สัญลักษณ์แทรกในบทสนทนานั้น แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของตัวละครขณะสนทนา ผู้อ่านสามารถคะเนคำพูดหรือสร้างความรู้สึกในใจว่าตัวละครมีน้ำเสียงอย่างไรพูดด้วยคำเน้นในขณะนั้น

5.3.2 สัญลักษณ์ที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ

นอกจากสัญลักษณ์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศแล้วยังมีสัญลักษณ์ปรากฏอยู่ท้ายประโยคในส่วนของการเล่าเรื่องด้วยซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องหมายอัญประกาศ ที่ผู้แต่งต้องการให้ผู้อ่านสร้างภาพในใจว่าขณะที่สัญลักษณ์นั้นๆปรากฏขึ้นตัวละครแสดงความรู้สึกหลังจากที่พูดจบอย่างไร ตัวอย่างจากนวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)บ๊อง ดังนี้

ฉันไม่ชอบเป็นดารา ฉันอยากเป็นหมอ อยากเรียนเฉยๆ และไม่ยุ่งวุ่นวายกับใครทั้งนั้น

แต่ซัดใจมัมมี้กับฟีลไม่ได้ที่บอกว่าให้มาเรียนที่โรงเรียนนานาชาตินี้จะได้อินเทรนด์ ฉันเลยแกล้งทำตัว

บ้าๆ บ๊องๆ เช่ๆ ไม่ให้ใครมายุ่งกับฉัน ฉันเกือบทำสำเร็จสมใจจนเรียนจบเกรดสิบสองแล้วละ ถ้าไม่มีนายคีย์ จุนกิ เข้ามายุ่งวุ่นวายในชีวิต - _ - "

(ป่าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 11)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นภาพสีหน้าของตัวละครที่แสดงอารมณ์เบื่อหน่าย เพราะสัญลักษณ์ - _ - " ใช้เครื่องหมายเหมือนรูปคนที่กำลังเหงื่อตก แสดงถึงความเบื่อหน่าย

อ้ากกกกก~บทแรกของหนุ่มสุดขอดฮอตฮิต ต้องเจอกับที่ปิดกั้นหรือนี่...มายยยย ~ T--T

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 22)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นภาพสีหน้าของตัวละครที่แสดงอารมณ์เศร้าหรือเสียใจ เพราะสัญลักษณ์ T--T ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังร้องไห้และมีน้ำตาไหล

ผมขอครับ อยากเป็นนักวิทยาศาสตร์หรือหมอ ถ้ามีการแข่งขันที่โรงเรียนหรือแข่งระดับประเทศ ผมมักถูกส่งไปเป็นตัวแทนเสมอ และชนะเสียด้วย ^o^

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 17)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นภาพสีหน้าของตัวละครที่แสดงอารมณ์ดีใจ เพราะสัญลักษณ์ ^o^ ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังยิ้มจนตาหยี หัวเราะปากกว้างแสดงถึงความดีใจ

“กรี้ดดดดดดด~ จริงหรือคะลูกคิม น้องคียมีแวว คุณแม่บอกแล้ว” > O <

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 45)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นภาพสีหน้าของตัวละครที่แสดงอารมณ์ตื่นเต้น ดีใจ สะใจ เพราะสัญลักษณ์ > O < ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนที่กำลังยิ้มด้วยความดีใจมาก

มิสไดอานายึดตัว ยืนด้วยปลายเท้า ยกแขนขาขึ้นระดับอก กระดกแต่ปลายนิ้ว โบกมือลาผม ก่อนจะจากไป...

ผมอยากกลับโรงเรียนเก่า Y_Y

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: 53)

สัญลักษณ์นี้แสดงให้เห็นภาพสีหน้าของตัวละครที่แสดงอารมณ์เศร้า อยากร้องไห้ เพราะสัญลักษณ์ Y_Y ใช้เครื่องหมายเหมือนหน้าตาของคนี่เศร้าและกำลังจะร้องไห้

สัญลักษณ์ที่ผู้แต่งเลือกใช้ต่อท้ายประโยคแสดงให้เห็นอารมณ์ของตัวละครที่ประกอบบทสนทนา เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านสร้างภาพในใจเกี่ยวกับอารมณ์ตัวละครแทนที่จะใช้ถ้อยคำขยายออกโดยเป็นพุดพลาถอมยัมพลาถ (แทนด้วยสัญลักษณ์ > O <) หรือพุดด้วยความเสียดาย (แทนด้วยสัญลักษณ์ Y_Y) เป็นต้น

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าผู้แต่งยังใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงอารมณ์ของตัวละครอีกหลากหลาย สรุปได้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์ ตื่นเต้น ดีใจของตัวละคร ใช้เครื่องหมาย ^ ^ เหมือนหน้าตาของคนที่กำลังยิ้มดีใจ ได้แก่สัญลักษณ์

$\wedge_0\wedge$	$\wedge_{--}\wedge$	$\wedge_0\wedge''$	$\wedge_{-}\wedge$
$\wedge_{-}\wedge;$	$\wedge_{--}\wedge v$	$\wedge_0\wedge v$	$>.<$
$> 0 <$			

2. สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์เศร้า ร้องไห้ ใช้เครื่องหมาย T T เหมือนหน้าตาของคนที่กำลังมีน้ำตาไหลออกมาจากตา ได้แก่สัญลักษณ์

T--T	T-T	TwT	ToT
T^T	Y_Y	YoY	

3. สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์ เบื่อหน่าย ไม่พอใจของตัวละคร ใช้เครื่องหมาย— — เหมือนหน้าตาของคนที่กำลังเบื่อหน่ายต่อสถานการณ์ที่เผชิญอยู่ เครื่องหมาย " ' a ; v เหมือนเหงื่อหยดเพราะความเครียด ได้แก่ สัญลักษณ์

--"	--"	--'	--a
--;	--v	--'	--a
-- --'	--v'		

4. สัญลักษณ์ที่แสดงอารมณ์ มึนงง ตกใจ สงสัย ใช้เครื่องหมาย @ @ O O เหมือนหน้าตาของคนที่กำลังตกใจจนตาโต ได้แก่สัญลักษณ์

@.@	@o@	@_@	O_O
OoO???	OoO...	\OoO/	OoO
--?	+_+		

สัญลักษณ์ทั้งหมดนี้ปรากฏในนวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ โดยจะปรากฏสัญลักษณ์เมื่อตัวละครพูดบทสนทนาจบประโยค หรือปรากฏเมื่อจบความคิดของตัวละคร

6. การตั้งชื่อ

สายพิพย์ นุกูลกิจ (2543 : 121) กล่าวเกี่ยวกับการตั้งชื่อเรื่องไว้ว่าผู้แต่งส่วนใหญ่จะพยายามตั้งชื่อเรื่องวรรณกรรมของตนให้มีลักษณะเด่นสะดุดตาสะดุดใจผู้อ่าน เพื่อเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านให้นึกอยากติดตามอ่าน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะเด่นการตั้งชื่อของสำนักพิมพ์แจ่มใส ดังนี้

- 6.1 การตั้งชื่อเรื่อง
- 6.2 การตั้งชื่อบท
- 6.3 การตั้งชื่อตอนพิเศษ

6.1 การตั้งชื่อเรื่อง

การตั้งชื่อเรื่องในนวนิยายยอदनียมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ซึ่งผู้วิจัยแบ่งประเภทได้ดังนี้

- 6.1.1 วิธีการตั้งชื่อเรื่อง
- 6.1.2 ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่อง

6.1.1 วิธีการตั้งชื่อเรื่อง

ผู้แต่งหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมักจะตั้งชื่อหนังสือจากเหตุการณ์สำคัญในเรื่องหรือเพื่อบ่งบอกบุคลิกลักษณะอันโดดเด่นของตัวละครเอกในเรื่อง โดยแบ่งหัวข้อได้ 2 ประเภท ได้แก่

- 6.1.1.1 ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละคร
- 6.1.1.2 ตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง

6.1.1.1 ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละคร

ตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละคร ได้แก่ นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model สรุปจากบุคลิกของกิริดาตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องว่าเป็นนางแบบแนวหน้าระดับ Super model

นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ สรุปลักษณะของ คีร์ จุนกิ ตัวละครเอกฝ่ายชายที่ดูเหมือนจะร้ายแต่แท้จริงมีจิตใจดี กับแคริบเบียนตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่ดูเหมือนจะเป็นผู้หญิงเซ็กซี่ไม่น่าสนใจ แต่อันที่จริงแสวงหาผลประโยชน์จากแฟนคลับของคีร์

6.1.1.2 ตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง

ตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง มักจะเกี่ยวข้องกับความรักและความขัดแย้งไม่ว่าจะเป็นภายในจิตใจหรือพฤติกรรมของตัวละครเอก ได้แก่เรื่อง

เจ้าหญิงเม็ตทราย ตั้งชื่อตามพฤติกรรมของกษัตริย์ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องเหมือนเป็นเจ้าหญิงที่ไม่มีใครเห็นเพราะเป็นเม็ตทราย

หนึ่งจันทร์กลางใจ ตั้งชื่อเรื่องตามความรู้สึกของวิฑูตัวละครเอกฝ่ายชายที่เห็นพนาภัสตัวละครเอกฝ่ายหญิงเป็นเสมือนพระจันทร์กลางใจของเขา

รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล ตั้งชื่อตามประเด็นที่ธีรภัทร์ตัวละครเอกฝ่ายชายและพิสนิตัวละครเอกฝ่ายหญิงต้องหลอกล่อพี่ชายของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

ปรายใจ ตั้งชื่อตามประเด็นสำคัญของเรื่อง คือ ปริมาตัวละครเอกฝ่ายหญิงได้เห็นค่าความรักของภีมารตัวละครเอกฝ่ายชาย และยอมพล่อยใจรักเขาในที่สุด

ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก ตั้งชื่อตามแผนการที่ธีรภัทร์ตัวละครเอกฝ่ายชายและจิตรินตัวละครเอกฝ่ายหญิงต่างวางแผนหลอกอีกฝ่ายหนึ่งจนตกหลุมรักกันจริงๆ

เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปืน ตั้งชื่อตามประเด็นขัดแย้งตระกูลครอบครัวยุทธ์ที่มีอิทธิพลที่ไม่ ถูกกันแต่ลูกชายและลูกสาวรักกัน

รู้เพียงรัก ตั้งชื่อตามความรู้สึกของณัฐนรีตัวละครเอกฝ่ายหญิงว่าตัวเองชอบศรุตตัวละครเอกฝ่ายชายตั้งแต่ต้น

อีกมุมมองของความรู้สึก ตั้งชื่อความรู้สึกของมะนาวตัวละครเอกฝ่ายหญิงและดินตัวละครเอกฝ่ายชายที่รู้ว่าแท้จริงแล้วตนเองต่างมีคนที่ยรักอยู่แล้ว

ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก ตั้งชื่อตามความรู้สึกของทีส์ตัวละครเอกฝ่ายชายที่คิดว่าตัวเองจะมีความสุขได้ครองรักกับปริยน์ตัวละครเอกฝ่ายหญิง

Why do I love you so ? ตั้งชื่อตามเหตุผลและความรู้สึกของตัวละครเอกฝ่ายชายที่มีต่อตัวละครเอกฝ่ายหญิง

เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ตั้งชื่อตามความรู้สึกของอชิระตัวละครเอกฝ่ายชายที่หลงรักปิ่นหยี่ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องจากคำบอกเล่าของน้องชายที่ตายไปแล้วและเมื่อได้มารู้จักเธอก็รักความสดใส น่ารัก ของเธอเขาจริงๆ

6.1.2 ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่อง

ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องเป็นภาษาที่ห้วนๆ ทำให้สะดุดตา สื่อความหมายชวน
ฉงนให้หาคำตอบ ได้แก่

- 6.1.2.1 การใช้ภาษาต่างประเทศ
- 6.1.2.2 การเล่นคำที่มีลักษณะสมดุล
- 6.1.2.3 การใช้ชื่อสัมผัสกัน
- 6.1.2.4 การใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก

6.1.2.1 การใช้ภาษาต่างประเทศ

ใช้ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ชื่อนวนิยายเรื่อง

รักเธอ...Super model

Why do I love you so ?

6.1.2.2 การเล่นคำที่คล้องจองกัน

เล่นคำที่คล้องจองกัน มีเสียงสัมผัสและมีความหมายที่สัมพันธ์กัน ได้แก่
นวนิยายเรื่อง

รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล มีการเล่นคำที่คล้องจองกัน คือ วลีหน้าและ
วลีหลังมีความหมายไปในทิศทางเดียวกันและใช้บุพบท *ด้วยเล่ห์* และ *ด้วยกล* ที่มีความหมาย
เหมือนกัน

เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ มีการเล่นคำที่คล้องจอง คือ วลีหน้าบอกถึง
การเริ่มต้นด้วยความรู้สึก วลีหลังบอกถึงการลงท้ายด้วยบุคคล

หนึ่งจันทร์กลางใจ มีเสียงพยัญชนะสัมผัสคล้องจองคือเสียง จ “จันทร์”
และ “ใจ”

6.1.2.3 การใช้ชื่อสัมผัสกัน

มีการใช้ชื่อสัมผัสกัน ได้แก่ ชื่อนวนิยายเรื่อง

อีกมุมมองของความรู้สึก คือคำว่า มอง กับคำว่า ของ สัมผัสกัน

ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก คือคำว่า ของ กับคำว่า ครอบ สัมผัสกัน

6.1.2.4 การใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก

ใช้คำทำให้ภาพลักษณ์ที่แปลก ได้แก่ ชื่อนวนิยายเรื่อง

ปรายใจ โดยปกติคำว่า “ปราย” จะใช้กับคำนาม ตา มีความหมายเดียวกับชายตา คือมองมาอย่างไม่ตั้งใจให้รู้ว่ามีตา เมื่อนำมาใช้คู่กับคำว่า ปราย จึงมีความหมายว่าในที่สุดใจของตัวละครเขาก็เริ่มจะรู้สึกถึงใจหรือความรักของอีกฝ่าย

เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปืน ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง หัวใจที่หมายถึง ความรัก กับ ปืน ที่หมายถึงการใช้อำนาจ

นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป้อ ใช้วงเล็บแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งในลักษณะนิสัยของตัวละครที่ไม่เป็นอย่างที่ต่างฝ่ายต่างมองกันแต่แรก

จากการศึกษาการตั้งชื่อเรื่องเห็นได้ว่านวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีการตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละครและตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง โดยใช้ภาษาต่างประเทศในการตั้งชื่อเรื่อง การเล่นคำที่คล้องจองกัน รวมทั้งการใช้ชื่อสัมผัสกัน และการใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก

6.2 การตั้งชื่อบท

นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสยังมีการตั้งชื่อบทของเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการนำเรื่องและให้ผู้อ่านได้เกิดกระหายใคร่รู้โดยมักจะเป็นประเด็นสำคัญของเรื่องราวในบทนั้นๆ หรือแนวทางในเนื้อเรื่อง นวนิยายที่ตั้งชื่อบทมี 5 เรื่อง ได้แก่ *รักเธอ...Super model* นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป้อ *เจ้าหญิงเมดทราย* *อีกมุมมองของความรู้สึก* และ *หนึ่งจันทร์กลางใจ* โดยผู้วิจัยจะยกตัวอย่างนวนิยาย 1 เรื่องที่ตั้งชื่อบท คือนวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* มีรายละเอียดดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเมดทราย* มีทั้งหมด 16 บท ผู้แต่งตั้งชื่อบทที่เข้ากับเนื้อเรื่องคือ

บทที่ 1 *บราวน์กับสตอเบอร์รี่* นำเสนอความเหมือนของคิรากรกับจิรพัส จากการที่กชนิภาสอนให้จิรพัสกินสตอเบอร์รี่เพื่อลดความหวานของบราวน์ กชนิภาจึงทราบว่าคิรากรชอบอาหารเหมือนกับเธอโดยที่ไม่รู้ว่าคนที่สอนคิรากรกินขนมแบบนี้คือจิรพัสน้องชายของเขานั่นเอง

บทที่ 2 *มิตรภาพและจุดหักเห* หลังจากที่คิรากรเข้าใจผิดว่ากชนิภาเป็นคู่รักของจิรพัสและมีลูกด้วยกันโดยที่กชนิภาไม่มีโอกาสบอกความจริง เขาจึงเสนอให้กชนิภาแต่งงานกับเขาเพื่อแก้ปัญหานี้ แต่ที่จิรพัสไม่ยอมรับข้อเสนอนี้

บทที่ 3 **งามดังคลีโอพัตรา** กษนิยายอมแต่งงานกับคิรากรแต่เพียงในนามเพื่อแลกกับเงินหนึ่งล้านบาท วันหนึ่งจิรพัสนอนใ้โมจิเคี้ยวหมากฝรั่ง และโมจิก็นำหมากฝรั่งที่เคี้ยวแล้วนั้นมาติดที่ผมของกษนิภา ทำให้คิรากรต้องตัดผมหน้าม้าของกษนิภาที่คิรากรลั้ว่ากษนิภาไว้ผมหน้าม้าเพื่อจะให้เหมือนคลีโอพัตรา แต่กษนิภาเถียงว่าเธอตัดผมหน้าม้าเองเพื่อจะได้ประหยัด

บทที่ 4 **คู่รักเก่าสุดหิว** ไม่คู่รักเก่าของคิรากร เดินทางมาเมืองไทยและขอพักอยู่กับคิรากรเป็นเวลาสามเดือน ไม่เป็นลูกครึ่งญี่ปุ่นเธอจึงสวย น่ารักตามแบบฉบับสาวญี่ปุ่น นอกจากนี้ไม่ยังชอบแต่งตัวยั่วยวนอีกด้วย

บทที่ 5 **คู่รักลงโลก** เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตหลังแต่งงานในนามของคิรากรกับกษนิภา คิรากรกับกษนิภาต้องหลอกคนอื่นว่าเป็นคู่สมรสกัน

บทที่ 6 **เพื่อนสนิท** กษนิภาพาโมจิลูกสาวของจิรพัสนอกไปเล่นที่สวนสาธารณะแล้วพบกับวันโชติอดีตเพื่อนสนิทที่เคยอยู่หมู่บ้านเดียวกับกษนิภาที่ต่างจังหวัด

บทที่ 7 **รุ่นเรื่องชาวบ้าน** ที่กษนิภาไปพบผู้หญิงที่ดูสกปรกคนหนึ่งเป็นลมที่ลิฟท์ กษนิภาช่วยเธอไว้และนำอาหารมาให้เธอรับประทาน วันหนึ่งกษนิภานำโมจิไปพบผู้หญิงคนนั้น เธอขออุ้มโมจิแต่กษนิภาบอกให้เธออาบน้ำให้สะอาดก่อนจึงจะให้อุ้มโมจิ

บทที่ 8 **สุดเซอร์ไพรส์** ความจริงเปิดเผยว่าผู้หญิงที่กษนิภาช่วยคือแม่ที่ทิ้งเธอไปตั้งแต่กษนิภายังเด็ก

บทที่ 9 **โลกนี้ไม่มีความลับ** เมื่อคิรากรทราบความจริงว่ากษนิภารับจ้างจากจิรพัสให้เลี้ยงดูโมจิลูกสาวของจิรพัสที่เกิดกับบริณตินักศึกษาสาว ทำให้คิรากรโกรธกษนิภามากแต่ก็ยังไม่เปิดเผยเรื่องนี้ให้ใครรู้ โดยเฉพาะปากของเขา

บทที่ 10 **โลกนี้ไม่มีความลับ (ก๊อกลง)** จิรพัสมาแล้วเฉลยเล่าความจริงให้ภรรยาและปากของเขาฟังว่าเขาไม่ลูกกับบริณติ ทำให้ภรรยาของจิรพัสนี้ออกไปจากบ้าน กษนิภาจึงอาสาไปตามและเล่ารายละเอียดของเรื่องราวทั้งหมดของจิรพัสและการแต่งงานของเธอกับคิรากรให้ฟัง

บทที่ 11 **พื้นที่เล็กๆ** เนื่องจากคิรากรชอบว่ากษนิภาบ่อยๆ เรื่องที่เธอโตแล้วแต่ยังชอบเล่นอะไรเป็นเด็ก กษนิภาจึงให้คิรากรฟังเพลงพื้นที่เล็กๆ ของ บอย ตรัย ภูมิรัตน เพื่อบอกเป็นนัยๆ ว่าถึงแม้เธอจะโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังมีส่วนหนึ่งที่ยังเป็นเด็กอยู่

บทที่ 12 **ภาวะทรมานใจ** เมื่อกษนิภาใกล้ชิดคิรากรทุกวันทำให้เธอรักเขา แต่คิรากรยังคงโกรธที่เธอไม่บอกความจริงเรื่องจิรพัส การอยู่ใกล้กับคิรากรแต่ไม่สามารถแสดงความรู้สึกที่เธอรักเขาได้จึงเป็นความทรมาน

บทที่ 13 **พิษรัก** กษนิภาารู้สึกทนไม่ได้เมื่อมีคนโทรศัพท์มาบอกว่าคิรากรไปรับประทานอาหารกับผู้หญิงอื่นอย่างสนิทสนม กษนิภาจึงรีบออกไปพบคิรากรทันทีด้วยความหึง

บทที่ 14 **ทางหนี** เมื่อภรรยาารู้สึกว่ารักศรียามาก จนอาจเผลอบอกศรียา และเขาก็ยังปฏิเสธเพราะเขาบอกว่าเกลียดเธออยู่ทุกวัน ภรรยาจึงตัดสินใจหนีกลับไปอยู่เชียงใหม่

บทที่ 15 **พูดก่อนถือว่าชนะ** หลังจากภรรยาไปอยู่เชียงใหม่แล้วศรียาจึงเข้าใจว่าบ้านหรือชีวิตที่ขาดภรรยาเจ็บปวดเพียงใด และโมจิก็ร้องไห้หาภรรยาทุกวัน ศรียาจึงเดินทางไปตามภรรยาที่เชียงใหม่ เมื่อพบกันภรรยาสารภาพรักศรียาก่อน

บทที่ 16 **บทส่งท้าย** หลังจากที่ผ่านมาเรื่องราวและอุปสรรคมากมายสุดท้ายศรียากับภรรยาก็ตกลงแต่งงานกันจริง ๆ

จะเห็นได้ว่าชื่อบทแต่ละบทมีส่วนที่จะทำให้ผู้อ่านสนใจติดตามและเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง เช่น บทที่ 9 โลกนี้ไม่มีความลับ บทที่ 12 ภาวะทรมานใจ บทที่ 13 พิษรัก บางบทอาจไม่ใช่ประเด็นสำคัญแต่ก็เลือกใช้ประเด็นย่อยที่บอกถึงบุคลิกหรือความผูกพันของตัวละคร เช่น บทที่ 1 บรรยายกับสตอเบอรี่ บทที่ 3 งามดังคลีโอพัตรา เป็นต้น

6.3 การตั้งชื่อตอนพิเศษ

นอกจากการตั้งชื่อบทแล้ว โดยทั่วไปเมื่อนวนิยายถึงบทสุดท้ายเนื้อเรื่องก็จะจบลง แต่ผู้แต่งนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสจะเพิ่มตอนพิเศษในนวนิยายบางเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าหลังจากที่ตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงตกลงเป็นคู่รักหรือแต่งงานกันแล้วเหตุการณ์จะดำเนินต่อไปอย่างไร นวนิยายที่เพิ่มตอนพิเศษมี 3 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* *ปรายใจ* และ *เจ้าหญิงเมื่อดุสิต*

นวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* เพิ่มตอนพิเศษ 2 บทคือ

The Honeymoon Tempest หลังจากพิธีหมั้นกับพิสนีแต่งงานกันแล้วและไปฮันนีมูนต่างประเทศ ที่พิสนีกังวลใจเรื่องการทำงาน เธออยากทำงานแต่กลัวว่าพิธีหมั้นจะไม่ให้เธอทำงานนอกบ้าน และเป็นจริงอย่างที่พิสนีคาดไว้พิธีหมั้นเสนอให้เธอไปทำงานกับเขา ทำให้พิสนีโกรธและแกล้งพิธีหมั้นโดยการสั่งอาหารที่พิธีหมั้นไม่ชอบรวมถึงดอกไม้ที่เขาแพ็กมาให้มาส่งที่ห้องโดยเธอหนีออกไปเที่ยวคนเดียว จากฮันนีมูนที่แสนหวานกลายเป็นฮันนีมูนที่แสนวุ่นวาย เพราะพิธีหมั้นต้องวุ่นวายตามหาตัวพิสนี และยอมโอนอ่อนให้พิสนีทำงานนอกบ้านได้

108 Roses and more เรื่องของพิรลพี่ชายพิสนีกับปารยาญาติผู้น้องของพิธีหมั้นที่ระลึกความหลังเกี่ยวกับตำนานดอกกุหลาบ 108 ดอกที่พิรลเคยให้เธอ ในเมื่อพิรลจีบปารยาใหม่ๆ พิรลเพียรหาดอกกุหลาบมาให้ปารยาเป็นของขวัญ โดยจำนวนดอกกุหลาบมีความหมายลึกซึ้ง เช่น ดอกกุหลาบ 11 ดอก มีความหมายว่า You are my treasured one หรือดอกกุหลาบ 21 ดอก มีความหมายว่า I'm dedicated to you หรือจนกระทั่งวันหนึ่งพิรลมาหาปารยาพร้อมให้

ดอกกุหลาบเธอ 3 ดอก มีความหมายว่าพิรุธขอไปรยาแต่งงาน ซึ่งเมื่อรวมกับดอกกุหลาบที่เขาเคย
หามาให้เธอแล้วรวมเป็นดอกกุหลาบ 108 ดอก

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* เพิ่มตอนพิเศษ 2 บทคือ

Sweet Thing หลังจากทีปณาลีกับธีรวิทย์คู่ตกลงเป็นคู่รักกันแล้ว ธีรวิทย์บังเอิญไปพบ
รูปปณาลีกับผู้ชายอื่นทำให้หึงเธอ ธีรวิทย์พยายามปลนาลีจนถึงเช้าเมื่อพริมาเข้ามาที่ห้องหลานสาว
พบธีรวิทย์อยู่ในห้องของปณาลีจึงโวยวายให้ธีรวิทย์รับผิดชอบปณาลี ด้วยการหมั่นกับปณาลี

Kiss me หลังจากแต่งงานพริมากับภิมากรยังไม่ได้เป็นสามีภรรยาตามพุดินัย เพราะ
หลังจากส่งตัวเข้าหอพริมาก็ชุ่มซำมจนมีบาดนิ้วเกือบขาด จนต้องไปนอนที่โรงพยาบาลเมื่อกลับมาที่
บ้านก็เกิดเหตุการณ์วุ่นวายอีก ทำให้พริมาและภิมากรยังไม่มีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดกัน

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* เพิ่มตอนพิเศษ 3 บทคือ

Can you feel the love tonight? เรื่องต่อจากที่กชนิภาตกลงจะแต่งงานกับศิริกร
ศิริกรจึงชวนเธอไปจดทะเบียนสมรส แต่กชนิภาคิดว่าไม่จำเป็นทำให้ศิริกรน้อยใจ แต่อ้างว่าเขาไป
ดูฤกษ์มาแล้วหากเลยช่วงนี้ไปจะไม่มีฤกษ์ดี กชนิภาจึงยอมไปจดทะเบียนกับศิริกร

Belive me หลังจากแต่งงานกันแล้วศิริกรและกชนิภาจะพาโมจิไปพักที่บ้านของป้าเขาบ้าง
ทำให้ทั้งสองไม่มีเวลาส่วนตัว จึงตกลงกันว่าจะกลับไปอยู่ที่คอนโดกันสอนคนบ้างตามประสา
แต่งงานใหม่

All my best memories ที่ศิริกรพากชนิภาไปเที่ยวเชียงใหม่เพื่อพบกับเด็ก 2 คนคือ
กตัญญูกับขวัญกมลที่ศิริกรรับอุปการะต่อจากบิดา ศิริกรพบเพื่อนสมัยเรียนและได้ชวนเขาไปงาน
แต่งงานเพื่อนอีกคนหนึ่งที่ยังหวัดเชียงใหม่รายกชนิภาจึงให้ศิริกรไปคนเดียว ศิริกรไม่กลับมาหา
กชนิภาตามสัญญาเธอจึงโกรธแต่กตัญญูซึ่งเป็นหมอลอกกชนิภาให้ดูแลศิริกร เพราะร่างกายเขา
ไม่แข็งแรง เมื่อศิริกรกลับมากชนิภาจึงทำดีกับเขาทำให้ศิริกรแปลกใจ กชนิภาจึงบอกว่าเธอรู้ว่า
เขาสุขภาพไม่ดีจากกตัญญู ศิริกรบอกกชนิภาว่าเธอโดนกตัญญูหลอกแล้วเพราะร่างกายเขา
แข็งแรงดีและไม่ได้เจ็บป่วยด้วยโรคอะไร

การสร้างตอนพิเศษในนวนิยายแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านรับรู้เรื่องราวของตัวละครหลังจาก
บทสุดท้ายของเรื่อง เป็นการสร้างอารมณ์ของผู้อ่านอย่างต่อเนื่อง ให้ผู้อ่านได้รับรู้ถึงตัวละครที่ผู้อ่าน
ประทับใจว่ามีชีวิตอย่างไรหลังจากจบเรื่องแล้ว ดังนั้นตอนพิเศษของนวนิยายแต่ละเรื่องจึงไม่ถึง
เป็นเนื้อเรื่องในนวนิยายแต่เหมือนเป็นของขวัญที่ผู้แต่งมอบให้กับผู้อ่าน

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางการวรรณกรรมนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส พบว่า นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสเน้นการสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะโดยการสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละคร การสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ และการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง ในส่วนของตัวละครมีการสร้างตัวละครเอกที่มีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดีแสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน มีการศึกษาสูง และมีความรู้ความสามารถ การตั้งชื่อตัวละครมีการตั้งชื่อให้แปลกและเด่น ในด้านการสร้างตัวละครรองสร้างตัวละครรองที่ทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกของตัวละครเอกและให้ตัวละครรองมีบทบาทในการหน่วงเรื่อง ส่วนบทสนทนาเน้นการใช้บทสนทนาที่เป็นภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้ศัพท์สแลง รวมถึงบทสนทนาที่แสดงบุคลิกลักษณะตัวละครอย่างชัดเจน และมีการตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคล ที่ 3 ส่วนใหญ่ใช้ฉากที่พักอาศัยและฉากที่ทำงาน ส่วนกลวิธีการเล่าเรื่องผู้แต่งใช้การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกันในฐานะบุรุษที่ 1 และผู้แต่งสลับบทบาทเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 3 มีการใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง และการใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกละเอียดและอารมณ์ของตัวละคร ส่วนการตั้งชื่อมีวิธีการตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกหรือลักษณะของตัวละครและตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง โดยใช้ภาษาต่างประเทศตั้งชื่อเรื่อง การเล่นคำที่คล้องจองกัน การใช้ชื่อสัมผัสกัน และการใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก รวมถึงมีการตั้งชื่อบทและ ตั้งชื่อตอนพิเศษอีกด้วย

บทที่ 4

วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางการผลิต ของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

องค์ประกอบทางการผลิตถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการผลิตหนังสือนวนิยาย เนื่องจากการวางแผนการผลิตที่ดีส่งผลไปยังการผลิตรูปลักษณ์ของหนังสือนวนิยาย ผู้อ่านบางคน นอกจากพิจารณาการเลือกซื้อหนังสือจากเนื้อหาภายในเล่มแล้ว รูปลักษณ์ภายนอกก็เป็น องค์ประกอบส่วนหนึ่งที่ผู้อ่านย่อมจะพิจารณาในการเลือกซื้อหนังสือนวนิยายด้วย เพราะผู้อ่านบางคนนอกจากจะชื่นชอบการอ่านหนังสือนวนิยายแล้ว ยังเก็บสะสมหนังสือนวนิยายด้วยความสวยงาม ด้านรูปเล่มที่ทางสำนักพิมพ์ผลิตเพื่อเอาใจผู้อ่าน และหากมีการวางแผนการผลิตหนังสือนวนิยายที่ดี ย่อมส่งผลให้มียอดขายสูงตามไปด้วย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบ ทางการผลิตหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส แบ่งเป็น 5 ประการ อันได้แก่

1. การจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด
2. รูปเล่ม
3. สำนักพิมพ์กำหนดให้นักเขียนร่วมกันแต่งนวนิยายบางเรื่อง
4. การสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม
5. การจัดทำซีดีเพลงประกอบนวนิยาย

1. การจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด

สำนักพิมพ์แจ่มใสมีการวางแผนการตลาดเพื่อเอาใจผู้อ่าน โดยจัดทำเป็นนวนิยายชุดตาม แนวคิดรวบยอด คือการที่สำนักพิมพ์สามารถกำหนดแนวทิศทางการเขียนของผู้เขียนนวนิยาย ให้เขียนนวนิยายตามที่ทางสำนักพิมพ์กำหนดแนวทางไว้ โดยแบ่งหมวดหมู่ของนวนิยายออกเป็น 11 ชุด ได้แก่ ชุดมากกว่ารัก ชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก ชุด Jamsai Love Series ชุด Deramland of love ชุด Sweet Asian ชุด Valentin's Double Loves ชุดวรรณกรรม อ่านสนุก ชุดวรรณกรรมจรรโลงใจ ชุดปิกนิกะ ชุดนวนิยาย และชุดนิยายรักร้องเพลง ซึ่งแต่ละ ชุดของนวนิยายมีลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชุดต่างกันไป

ตัวอย่างเช่น ชุด Jamsai Love Series มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับรักแนววัยรุ่น โดยผู้แต่งสร้าง ตัวละครที่เลียนแบบรูปร่างหน้าตา และลักษณะนิสัย ตัวละครเอกสไตล์เกาหลี ญี่ปุ่น แนวคิดของ สำนักพิมพ์แจ่มใสคือ “รักสดใสที่ทำให้โลกทั้งใบเป็นสีชมพู” นวนิยายชุดนี้มีนวนิยายที่

หลากหลาย ตัวอย่างเช่น นวนิยายเรื่อง หัวใจตัวร้ายนัดให้นายมาปล้น รักหนุ่มกวนสาวแกร่ง รักแรงคุณสอง ปรากฎการณ์รักหมดหัวใจ และร้าย...ด้วยรัก

ชุด Valentine's Double Loves สำนักพิมพ์แจ่มใสให้ผู้แต่งสองคนที่แตงนวนิยายต่างชุดกันมาแตงนวนิยายร่วมกัน คือผู้แตงนวนิยายชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก และผู้แตงนวนิยายชุด Jamsai Love Series มีแนวคิดที่ว่า “คือทุกสิ่งทีเชื่อมโยงใจไว้คู่กัน” นวนิยายชุดนี้ได้แก่นวนิยายเรื่อง ผู้รักพันใจเจ้านายตัวร้าย Ti Amo...รักเธอสซอกโกแลต รักต่างวัยหัวใจข้ามรั้ว และหวานเป็นลมขมเป็นรัก

ชุด Deramland of love เป็นนวนิยายแฟนตาซีที่เน้นเรื่องราวการผจญภัยท่ามกลางทะเลทรายและเนินฉากที่ประเทศอียิปต์ มีแนวคิดที่ว่า “ติดปีกความรักโบยบินเหนือจินตนาการ” ตัวอย่างนวนิยายในชุดนี้เช่น เรื่องในอ้อมกอดแห่งสายฟ้า ภูหลาบกลางผืนทราย พันหนึ่งเม็ดทราย และจันทร์ทฎา ดารามหาสมุทร

ในส่วนที่เลือกมาวิจัยก็เป็นนวนิยายที่อยู่ในชุดความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก และ ชุดนิยายรัก ร้องเพลง ดังนี้

ชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก เป็นนวนิยายเกี่ยวกับความรักแบบพอแ่งแ่งอน ความรักที่สุขสมหวัง มีแนวคิดของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ว่า “หวาน...ในอารมณ์รัก” มีทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง

รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 1-2

ปรายใจ

เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถ่ป็น

เจ้าหญิงเม็ดทราย

รู้เพียงรัก

ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก

Why do I love you so ?

หนึ่งจันทร์กลางใจ

ชุด นิยายรักร้องเพลง สำนักพิมพ์แจ่มใสให้ผู้แต่งนวนิยายสองคนในชุดความรู้สึกดี...
ที่เรียกว่ารัก แต่งนวนิยายร่วมกันมีแนวคิด “อ่านเรื่องรัก ฟังเพลงรัก ไปกับเรื่องรักสุดพิเศษ”
มีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง

รักเธอ...Super model

ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก

นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ

อีกมุมมองของความรู้สึก

เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าสำนักพิมพ์เป็นผู้กำหนดทิศทางให้ทำเป็นนวนิยายชุด
ผลิตนวนิยายออกมาเป็นชุดมีส่วนให้อ่านติดตามอ่าน และสะสมหนังสือนวนิยายการตลาดจึงมี
บทบาทในการผลิตงานทางวรรณกรรม และสำนักพิมพ์สามารถกำหนดทิศทางการเขียนให้นัก
นักเขียนประจำได้ อันเป็นที่มาของการวางแผนการผลิตเพื่อความสำเร็จทางยอดขายของสำนักพิมพ์
ซึ่งเป็นเรื่องทางธุรกิจมากกว่าศิลปะ

2. รูปเล่ม

รูปเล่มของนวนิยายมีส่วนสำคัญที่ให้อ่านตัดสินใจที่จะซื้อหนังสือนวนิยาย สำนักพิมพ์
แจ่มใสมีเอกลักษณ์ในเรื่องรูปเล่มของหนังสือผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์รูปเล่มได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 ปกนวนิยาย

2.2 ขนาดรูปเล่ม

2.1 ปกนวนิยาย

ปกนวนิยายเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้อ่านพิจารณาในการเลือกซื้อ เพราะนอกจากเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ
แล้ว ปกนวนิยายก็มีส่วนสำคัญในการที่ผู้อ่านจะเลือกซื้อหรือเลือกหยิบหนังสือนวนิยายเล่มนั้น ๆ
ขึ้นมาพิจารณา ผู้วิจัยวิเคราะห์ลักษณะเด่นปกนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสในหัวข้อต่อไปนี้

2.1.1 ปกหน้า

2.1.2 ปกหลังและเรื่องย่อในปกหลัง

2.1.3 สันปก

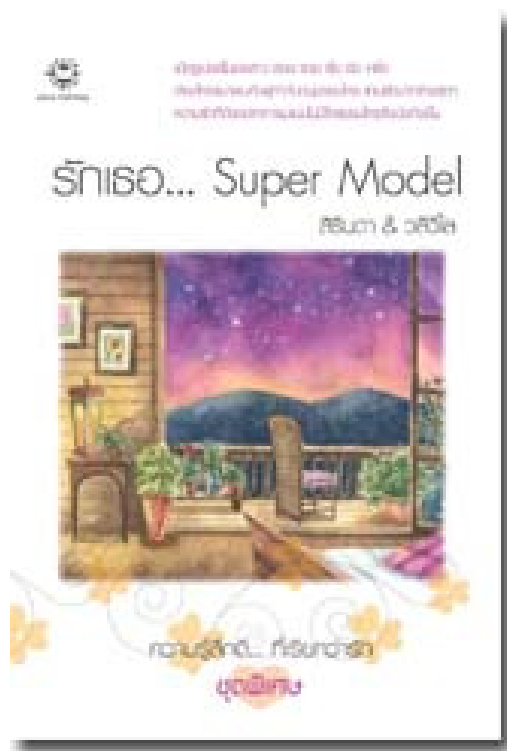
2.1.1 ปกหน้า

ปกหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง คือมีสีสันสวยงาม สะดุดสายตาผู้อ่าน ปกของหนังสือลักษณะโดดเด่นและสะดุดตาเมื่ออยู่บนชั้นหนังสือ ผู้อ่านสามารถทราบได้ทันทีว่าหนังสือเล่มไหนเป็นของสำนักพิมพ์แจ่มใส ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งประเภทของภาพหน้าปกของหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสได้ 4 ประเภท ดังนี้

- 2.1.1.1 ภาพปกเนื้อเรื่อง
- 2.1.1.2 ภาพปกตัวละคร
- 2.1.1.3 ภาพปกเชื่อมโยงบรรยากาศ
- 2.1.1.4 ภาพปกเชื่อมโยงชื่อเรื่อง

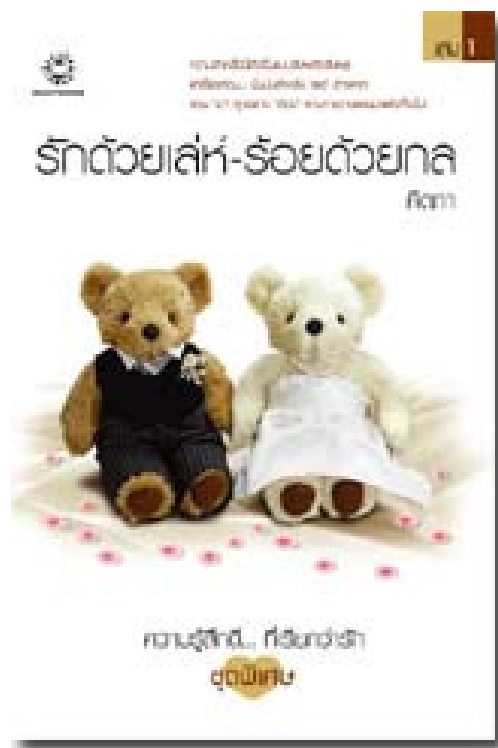
2.1.1.1 ภาพปกเนื้อเรื่อง

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีภาพปกเข้ากับเนื้อหาของเรื่องมีจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 1 - 2 ปรายใจ ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อง เจ้าหญิงเมดทราย รู้เพียงรัก อีกมุมมองของความรู้สึก ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ดังนี้



ภาพประกอบ 1 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model

หน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง เป็นภาพบรรยากาศตอนที่ปราชญ์ปลุกตัวละครเอกฝ่ายชายของเรื่องไปพักที่กระท่อมบนเกาะส่วนตัว แล้วก็รดตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องตามไปพบเพื่อปรับความเข้าใจ



ภาพประกอบ 2 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 1

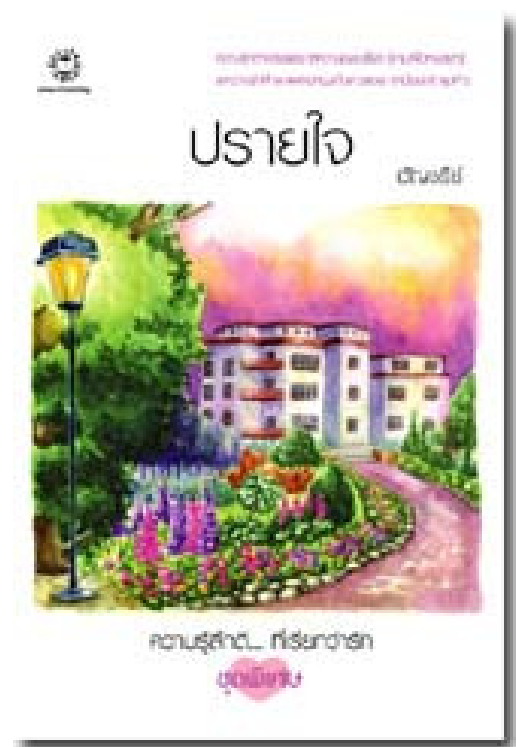


ภาพประกอบ 3 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 2

จากการสังเกตภาพหน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม น่ารัก ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง คือภาพประกอบเป็นภาพของตุ๊กตาหมีที่สื่อแทนตัวละครเอกทั้งสองตัว คือธีรภัทร์และพิลินี และเป็นภาพที่ต่อเนื่องมาจากนวนิยายเรื่อง *ยิ่งเกลียดเธอยิ่งเจอรัก* หน้าปกเป็นรูปตุ๊กตาหมีเหมือนกันที่พิรลเคยให้ตุ๊กตาหมีไปรยาเพื่อให้ตุ๊กตาหมีเป็นตัวแทนเขาที่ต้องห่างไกลไปรยาเนื่องจากนวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* เป็นเรื่องที่เชื่อมโยงนวนิยายเรื่อง *ยิ่งเกลียดเธอ ยิ่งเจอรัก* ผู้แต่งจึงเลือกปกของนวนิยายที่เป็นรูปตุ๊กตาหมีเหมือนกันจะทำให้ผู้อ่านที่เคยอ่านนวนิยายเรื่อง *ยิ่งเกลียดเธอยิ่งเจอรัก* ทราบได้ทันทีว่านวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* เป็นชุดเรื่องเดียวกัน

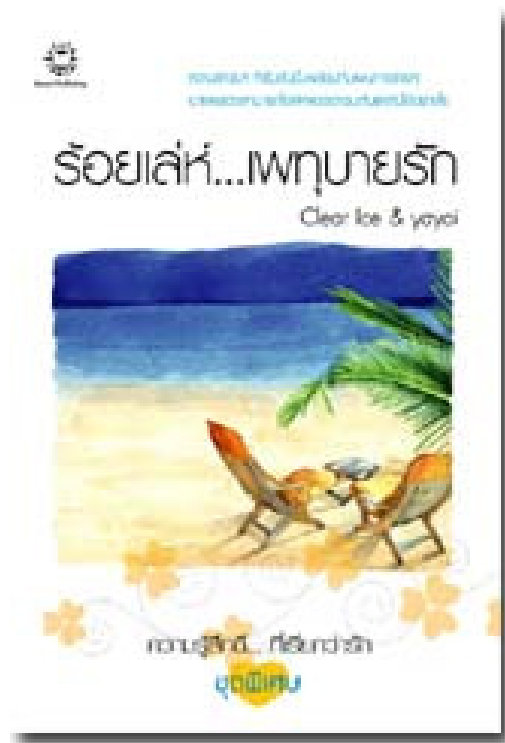


ภาพประกอบ 4 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ยั้งเกลียด(เธอ)ยั้งเจอรัก



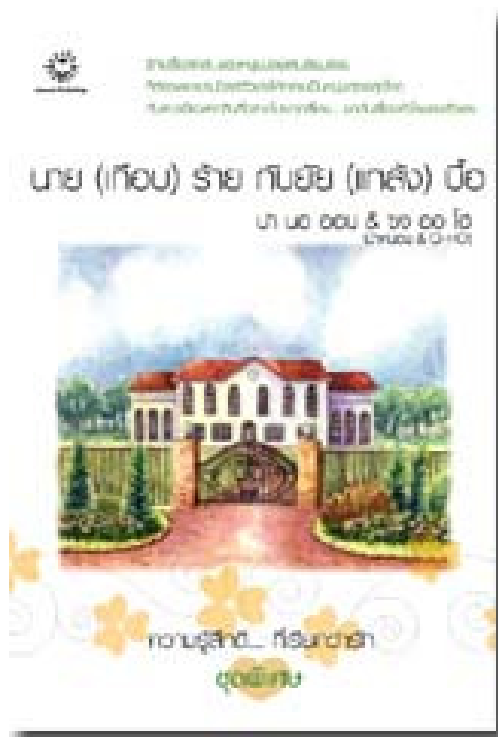
ภาพประกอบ 5 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ปรายใจ

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่าหน้าปกนวนิยายมีสีสันสวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง เป็นภาพหอพักที่พริมาตัวละครเอกฝ่ายหญิงดูแล โดยรับหน้าที่ดูแลกิจการต่อจากบิดามารดาและพี่ชายที่เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ



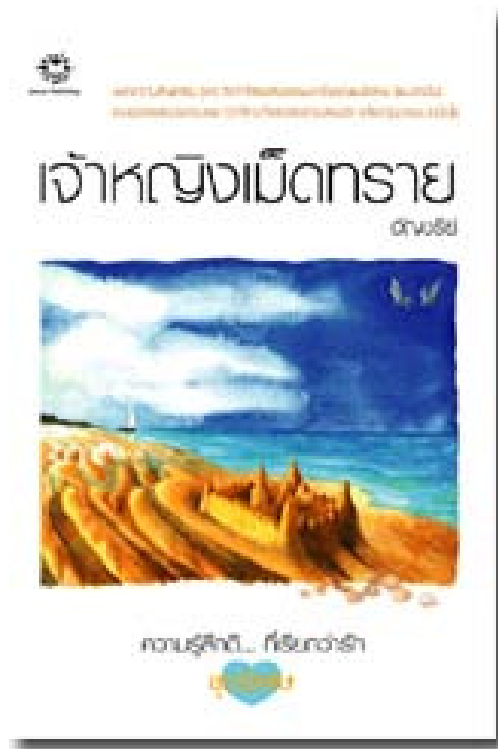
ภาพประกอบ 6 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก

จากภาพเห็นได้ว่าหน้าปกของนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง คือภาพประกอบเป็นภาพชายทะเลที่ตัวละครเอกสารภาพรักกัน



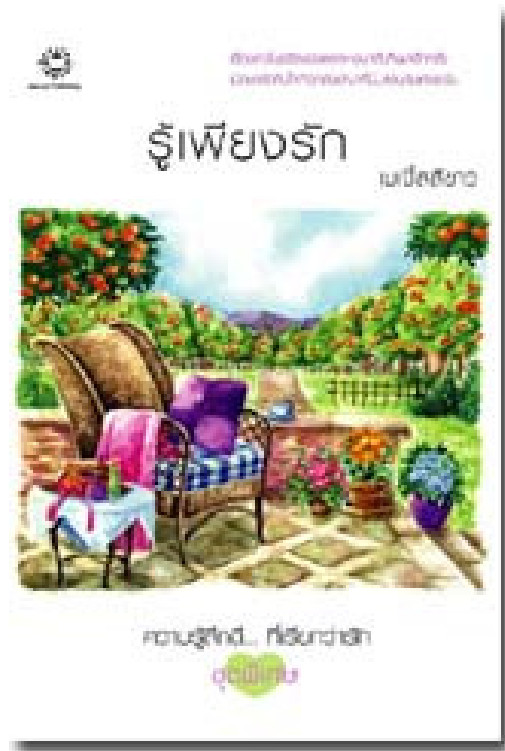
ภาพประกอบ 7 หน้าปกนวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป้อ

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าหน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง คือภาพประกอบเป็นภาพโรงเรียนที่ตัวละครเอกทั้งสองคือคีย์และแคริบเบียนเรียนอยู่



ภาพประกอบ 8 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เจ้าหญิงเม็ดทราย

จากการสังเกตภาพหน้าปกของนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง คือเป็นภาพปราสาททราย แทนตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องคือกษนิภาที่เป็นเสมือนเจ้าหญิงแต่เป็นเพียงเจ้าหญิงเม็ดทรายเพราะกษนิภาเป็นคนธรรมดาแต่ทำได้ดีสูงค่า



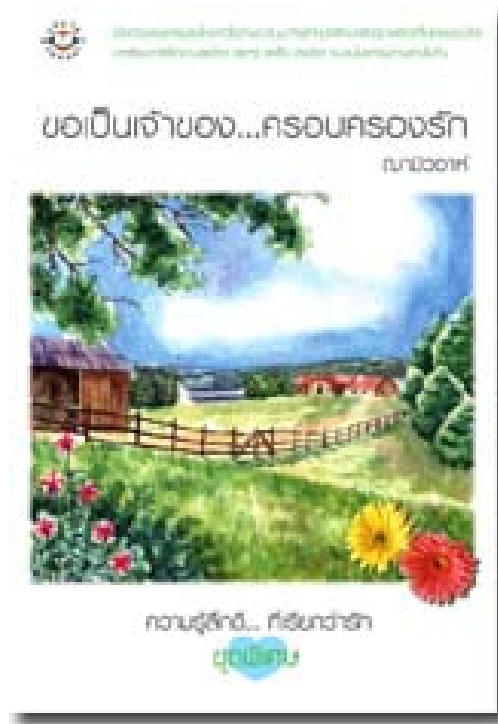
ภาพประกอบ 9 หน้าปกนวนิยายเรื่อง รู้เพียงรัก

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าหน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง เป็นภาพสวนส้มของณัฐนรีตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่รับหน้าที่ดูแลกิจการต่อจากคุณตาและคุณยาย



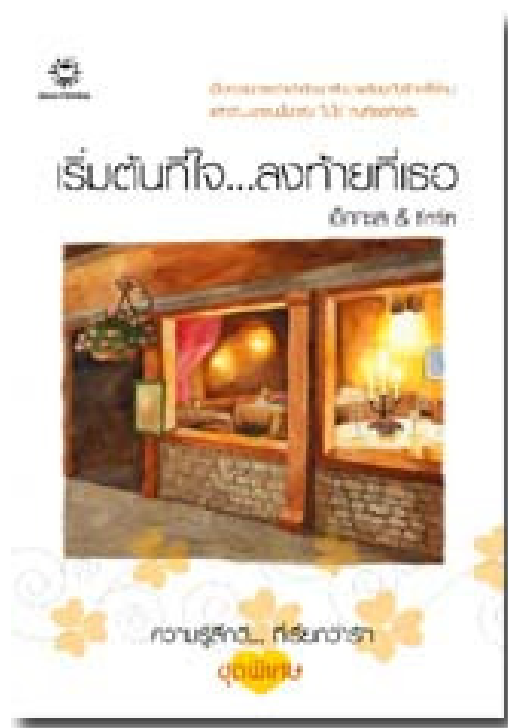
ภาพประกอบ 10 หน้าปกนวนิยายเรื่อง อีกมุมมองของความรู้จัก

จากการสังเกตภาพหน้าปกของนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่องเป็นภาพภายในร้านอาหารของมนะสิการ์ตัวละครเอกฝ่ายหญิง



ภาพประกอบ 11 หน้าปกนวนิยายเรื่อง ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก

จากการสังเกตสรุปได้ว่าหน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง เป็นภาพฟาร์มบุญทิศาของทีชต์ตัวละครเอกฝ่ายชาย

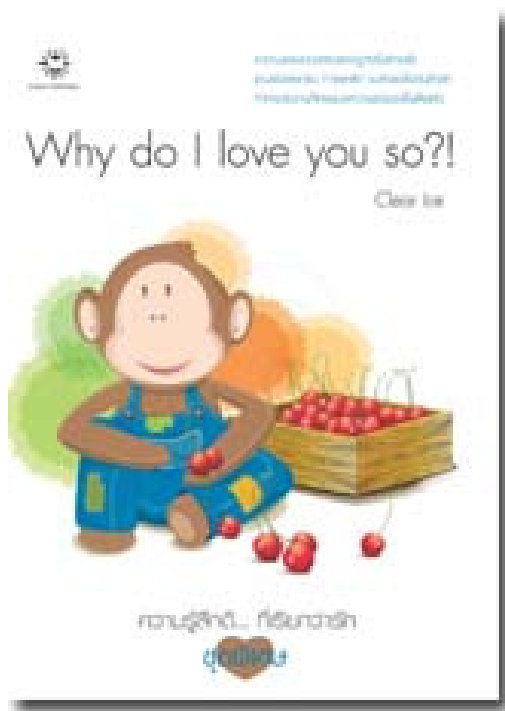


ภาพประกอบ 12 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ

จากการสังเกตภาพหน้าปกของนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับเนื้อเรื่อง เป็นภาพหน้าร้านอาหารที่ป็นหยีตัวละครเอกฝ่ายหญิงกำลังเพื่อนของเธออยู่หน้าร้านอาหาร โดยการเดินท่าทางประหลาดให้เพื่อนเธอรู้สึกอายในบรรยากาศวัน วาเลนไทน์

2.1.1.2 ภาพปกตัวละคร

ภาพปกของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ภาพปกเข้ากับตัวละครของเรื่องมีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so ?* ดังนี้

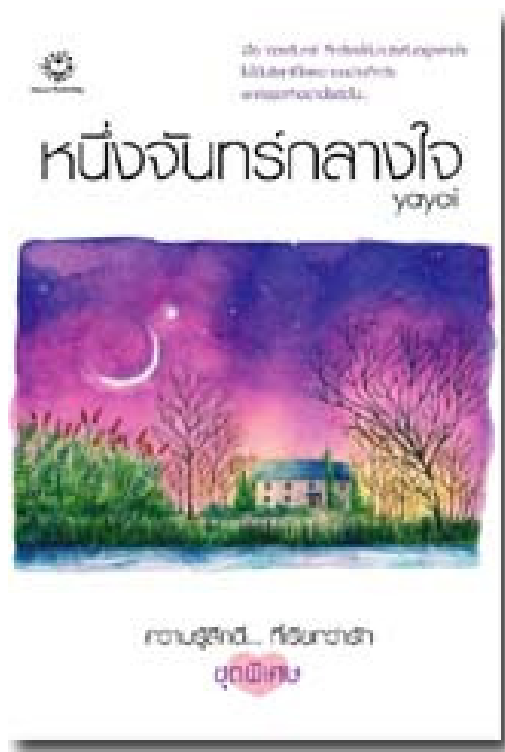


ภาพประกอบ 13หน้าปกนวนิยายเรื่อง *Why do I love you so ?*

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าหน้าปกของนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับตัวละคร เป็นภาพของลิง ซึ่งเป็นฉายาของแพททริกตัวละครเอกฝ่ายชายถือเชอร์รี่ซึ่งเป็นชื่อตัวละครเอกฝ่ายหญิง

2.1.1.3 ภาพปกเชื่อมโยงบรรยากาศ

ภาพปกของนวนิยายสอดคล้องนิยามของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ภาพปกเข้ากับบรรยากาศของเรื่องมีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่นวนิยายเรื่องหนึ่งจันทร์กลางใจ ดังนี้

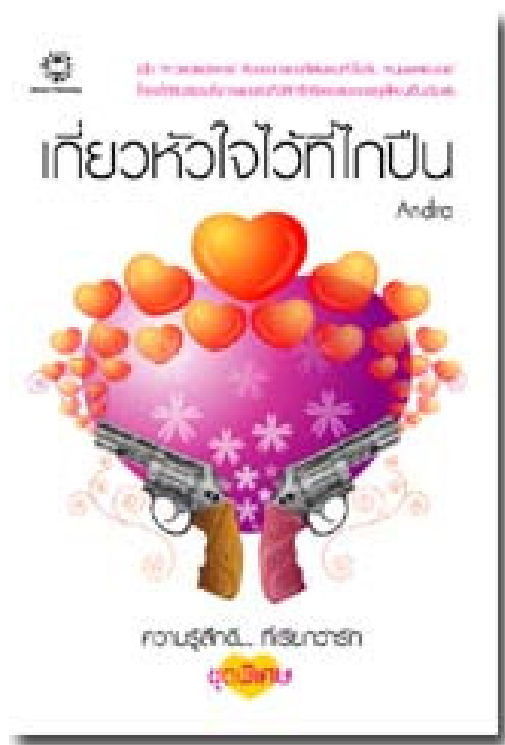


ภาพประกอบ 14 หน้าปกนวนิยายเรื่อง หนึ่งจันทร์กลางใจ

ภาพหน้าปกนวนิยายมีสีสันสวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับบรรยากาศของเรื่อง เป็นภาพบรรยากาศที่พนาภัสต์ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมักเล่นไวโอลินให้วิฑฐ์ตัวละครเอกฝ่ายชายฟังท่ามกลางบรรยากาศแสงจันทร์

2.1.1.4 ภาพปกเชื่อมโยงชื่อเรื่อง

ภาพปกของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ภาพปกเชื่อมโยงชื่อเรื่องมีจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น* ดังนี้



ภาพประกอบ 15 หน้าปกนวนิยายเรื่อง เกี่ยวหัวใจไว้ที่โกป็น

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่าหน้าปกนวนิยายมีสีสันที่สวยงาม ภาพประกอบของปกเข้ากับชื่อเรื่อง เป็นภาพหัวใจและปืน

จากการวิเคราะห์หน้าปกหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสเห็นได้ว่าภาพประกอบหน้าปกหนังสือนวนิยายส่วนใหญ่มีสีสันสวยงาม ภาพเข้ากับเนื้อหาในเรื่อง และสามารถแบ่งลักษณะภาพประกอบได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาพแนวเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) คือภาพที่มองเห็นตามแนวสายตา สามารถมองเห็นภาพไปได้ในระยะไกล สีที่ใช้เป็นสีน้ำที่ให้ความรู้สึกนุ่มนวล อ่อนละมุนละไม หน้าปกของหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ใช้ภาพแนวเปอร์สเปคทีฟ (Perspective) ได้แก่ นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model ปรายใจ ร้อยเล่ม...เพทุบายรัก นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป๊อ เจ้าหญิงเม็ตทราย รู้เพียงรัก อีกมุมมองของความรู้สึกขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก หนึ่งจันทร์กลางใจ และ เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ

2. ภาพถ่ายหุ่นนิ่ง คือภาพที่นำหุ่นนิ่งมาจัดเป็นภาพลักษณะแทนตัวบุคคล ในที่นี้คือการนำตุ๊กตาหมี 2 ตัวมาเป็นหุ่นเพื่อแทนลักษณะของตัวละครเอก ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* เล่ม 1 - 2

3. ภาพเขียนการ์ตูน คือการเขียนภาพโดยใช้ภาพการ์ตูนแทนตัวละครเอกในเรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* เป็นภาพของลิงถือลูกเชอร์รี่ซึ่งภาพลิงเปรียบได้กับแพททริกตัวละครเอกฝ่ายชายและลูกเชอร์รี่คือชื่อของตัวละครเอกฝ่ายหญิง

4. ภาพกราฟฟิคดีไซน์ (Graphic Desieng) คือภาพที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบภาพ ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปืน*

2.1.2 ปกหลังและเรื่องย่อในปกหลัง

ปกหลังของหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีเอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเด่น คือ ภาพประกอบในปกหลังจะเหมือนกับภาพประกอบในปกหน้าและเพิ่มเนื้อเรื่องย่อในปกหลังเพื่อให้ผู้อ่านได้ทดลองอ่านก่อนที่จะพิจารณาซื้อหนังสือ โดยผู้แต่งจะยกตอนสำคัญหรือตอนที่สนุกสนานจากในเนื้อเรื่องไว้ในปกหลัง เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ด้วยการยกข้อความที่น่าติดตามอ่าน หรือการโปรยข้อความที่น่าสนใจใส่ไว้ในปกหลัง ทำให้อ่านต้องการติดตามอ่านเนื้อเรื่องในเล่ม ผู้วิจัยแบ่งประเภทของเรื่องย่อในปกหลังได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.1.2.1 การยกข้อความจากเนื้อเรื่องไว้ในปกหลัง

2.1.2.2 การโปรยข้อความไว้ในปกหลัง

2.1.2.1 การยกข้อความจากเนื้อเรื่องมาไว้ในปกหลัง

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ยกข้อความจากเนื้อเรื่องไว้ในปกหลังเพื่อให้ผู้อ่านสนใจเนื้อเรื่องและอยากติดตามอ่านนวนิยาย มีจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง *รักเธอ...Super model* *ปรายใจ ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป๊อรู้เพียงรัก* *ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *รักเธอ...Super model* ยกตัวอย่างบทสนทนาของตัวละครเอกที่ต่างฝ่ายต่างพูดถึงอีกฝ่ายอย่างไม่ชอบหน้ากัน ดังนี้

“เท่ๆๆๆ คุณตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เคารพครับ คุณรู้จักคำว่าฟีลลิ่งมั๊ยครับ ผมอยากได้แบบที่มันเป็นธรรมชาติ ออกมาจากใจ พอจะมีบ้างมั๊ยคุณ” ปรายปฏฺฏ...ผู้กำกับหนุ่มสุดโหด ปากคมยิ่งกว่ากรรไกรทำงานแบบละเอียดยับ ถ้ายังไม่ถึงจุดที่เขาคิดว่าโอเคละก็ อย่าได้คิดว่าเขาจะปล่อยให้ผ่านไปเฉยๆ ใ้หน้าตากับรูปร่างสวยๆ ไม่มีทางมีผลกับเขาหรอก (เอ๊ะ หรือว่ามีหว่า!)

“ฉันเกลียดๆๆๆ อีตาผู้กำกับจอมโหดคนนั้นซะม๊ัด ถ้าจัดลำดับความเกลียดได้ละก็ตอนนี้ฉันมีรายชื่ออยู่ในลำดับแรกเลยละ” กิรดา...ซูเปอร์โมเดลสาวสวยรวยเสน่ห์แถมบ้านยังรวยอีกต่างหาก คุณหนูไฮโซผู้เคยแต่เดินเฉิดฉายอยู่บนแคทวอล์กเมื่อต้องจับพลัดจับผลูมาเป็นตัวละครเอกฝ่ายหญิงละครซึ่งคิดว่าไม่น่าจะยาก แต่ตอนนี้มันคงไม่่ง่ายอย่างที่เธอคิดไว้ (งานนี้ตายเป็นตาย ขอพิสูจน์ตัวเองให้ได้ คอยดู!)

(สิรินดา; (นามแฝง) และ วลีวิไล. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *ปรายใจ* ยกตัวอย่างบทบรรยายบุคลิกลักษณะรูปร่างหน้าตา และความรู้สึกของตัวละครเอกแต่ละฝ่ายในเรื่อง ดังนี้

เขา... นักศึกษาแพทย์ สูง เท่ หล่อ รวย แถมยังมาดีอีกต่างหาก (เค้าเรียกขี้เก็กต่างหากละยะ) แต่ติดขัดนิดเดียวตรงที่มีอดีตซับซ้อนและคับแค้นไปหน่อย (ไม่ห่วยนะ มันเป็นปัญหาใหญ่ระหว่างเราเลยละ) ดันเกิดมาสะดุดเข้ากับ ‘คุณอา’ ของเพื่อนสนิทเข้าโดยไม่ได้ตั้งใจ และความบังเอิญก็ทำให้ยิ่งพัวพัน อีรุงตุงนังหนักเข้าไปทุกที

เธอ... สาวสวยที่ดูภายนอกแล้วสุดเซ็กซี่ (‘ภายใน’ ที่ผมเห็นก็แอบเซ็กซี่นะ... โอ้ยๆ ทุบผมทำไมเล่า) แต่จริงๆ แล้วนิสัยประหลาดสุดๆ (จริง ผมขอสนับสนุน... โอ้ยๆ ทุบอีกละ) พยายามจะทำตัวเป็น ‘คุณอา’ ที่ดีของ ‘เด็กๆ’ แล้วเซียวนะ แต่ทำไมอีตาขี้เก็กคนนี้ถึงได้คอยก่อให้เกิดความรู้สึกแปลกๆ อยู่เสมอเลยละเนี่ย... อย่าบอกนะว่าเธอรู้สึกพิเศษกับเพื่อนของ ‘หลาน’ นะ ไม่นะ... ม่ายยย

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* ยกบทบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกทั้งสองที่ต้องเป็นตัวดำเนินเกมของเพื่อนๆ เพียงเพราะเห็นแก่ของรางวัลล่อใจเล็กๆ น้อยๆ ดังนี้

โอ้ยยย ตายแน่ ยัยจิดเอ้ย ดันไปเห็นแก่เครื่องเพชร ‘ลิมิเต็ดอี디션’ และคำสื่อน้ำสำหรับสอนศิลปะเด็กๆ ฟรี จากยัยริต้า... เพื่อนสาวสุดเปรี๊ยะที่อยากท้าทายผู้ชายน้ำดีเลยต้องวางแผนบริหารเสน่ห์ (ที่มีอยู่น้อยนิด) กับผู้ชายที่เพิ่งพบหน้ากันครั้งแรกทั้งๆ ที่ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยไม่เคยจะย้วยวนใคร

แต่เพื่อเครื่องเพชรและคำสัฟไฟร์ตลอดปี งานนี้ต้องทุ่มสุดตัวสุดหัวใจ... คอยดูฝีมือยัยจิดก็แล้วกัน... ฮืม!!!

มันคงเป็นกรรมของไอ้เทห์แท้ๆ เพิ่งจะอกหักจากสาวไฮโซได้ไม่นานไร ก็ต้องมาป่วนเพราะไอ้เพื่อนตัวดีเกิดอยากจะทำอะไรท้าทายเล่น ด้วยการเอาตัวบอลฤดูแล้งหน้าที่ยังกฤษมาล่อ และสิ่งที่ต้องทำก็คือการคบกับสาวคนหนึ่งโดยไม่ตกหลุมพรางของหล่อนในระยะเวลาราวสามเดือน

ให้ตาย ดูเจ้าหล่อนคนนั้นสิ แล้วผมจะรอดพ้นเงื้อมมืออำมหิตมัยละนี้... แต่เพื่อตัวบอลที่ไฝฝัน งานนี้ขอทุ่มสุดตัวเลยละกัน

(Clear Ice; (นามแฝง) และ yayoi. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป๊อ ยกตัวอย่างบทบรรยายความรู้สึกของตัวละครเอกทั้งสองเกี่ยวกับความรู้สึกย้ายโรงเรียนใหม่ ดังนี้

ทำไมผมจะต้องมาทนไถ่แสงแฟลชวูบวาก่อนเข้าโรงเรียนทุกเช้า คอยส่งยิ้มสวยให้สาว ๆ ที่เดินผ่านแล้วส่งเสียงเรียกชื่อผมเคลิ้มๆ ต้องเข้าสปา ชัดหน้า นวดตัว ทำเล็บ ทำผมทนมานสามสัปดาห์ ขั้นตอนแบบนี้ด้วย ผมอยากใช้ชีวิตแบบนักเรียนธรรมดา อยากคลุกฝุ่นเตะบอล ไม่ใช่ใช้ชีวิตนักเรียนที่เหมือนกับดาราแบบนี้... แต่อย่างน้อยฟ้าก็ยังไม่ว่าร้ายที่ส่งแคว้นเบียนมาคอยช่วยผมได้ทุกที่

ทำไมพี่ฟิลจะต้องมาบังคับให้ฉันแต่งสวยเหมือนเขาด้วยนะ ฉันไม่อยากสวย ไม่อยากเป็นดารา ฉันแค่อยากจะได้เรียนหมอ นั่นเลยเป็นเหตุผลให้ฉันต้องประหยัดเงินทุกบาททุกสตางค์ และทำทุกวิถีทางหารายได้พิเศษ เพื่อเก็บไว้เรียนต่อ ฟ้าประทานชะมัด ที่ส่งนายคีย์ จุนกิ มาช่วยฉัน เพราะนายนี้คนเดียว...ก็ทำให้ฉันหารายได้เข้ากระเป๋าได้เพียบแล้ว คีย์ จุนกิ นายนี้มันตัวนาโหดสำหรับฉันซะจริง ๆ

(ป้าหนอน; (นามแฝง) และ O-HO. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง รู้เพียงรัก ยกตัวอย่างการเปิดเรื่องที่ตัวละครเอกฝ่ายชายเล่านิทานให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงฟังเมื่อนิทานจบตัวละครเอกฝ่ายชายจากตัวละครเอกฝ่ายหญิงไปโดยไม่ได้อาลัย ทำให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงน้อยใจ ดังนี้

‘กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว... มีเจ้าชายและเจ้าหญิงน้อยประทับอยู่ร่วมกันในปราสาทอย่างมีความสุข’

...เมื่อเล่านิทานจบลง ‘พี่อาร์’ ผู้ซึ่งเป็นทั้งพี่ชายและเจ้าชายที่แสนดีก็จากไปโดยไม่ได้อาลัย ทั้งให้ ‘เบบี้’ น้องน้อยที่เขาพร่ำบอกเสมอว่าเธอเป็นเสมือนเจ้าหญิงต้องร้องไห้เสียใจอยู่คนเดียว แต่แล้ววันหนึ่งชายหนุ่มก็กลับมา แต่ปัญหาคือมีสาวสวยผู้เพียบพร้อม (กว่าเธอมากกก) ตามติดข้างกายเขากลับมา ด้วยความรู้สึกที่อยู่ในใจจึงจำต้องถูกเก็บกดเอาไว้ในส่วนลึกที่สุด

นิทานความรักของเขาและเธอจะจบลงอย่างไร เจ้าหญิงจะสามารถทลายกำแพงแห่งความกลัวของหัวใจตัวเองเพื่อก้าวออกมาสู่อ้อมกอดของเจ้าชายได้หรือไม่ ทั้งคู่จะต้องทำเช่นไร เพื่อให้เรื่องราวความรักบนนี้จบลงตรงคำว่า ‘อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขตลอดกาล’

(เมเปิ้ลสีขาว. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก มีการยกข้อความในปกหลังโดยบรรยายความรู้สึกของตัวละครทั้งสองที่รู้สึกไม่ถูกชะตากันแต่ต้องมาทำงานร่วมกัน แสดงลักษณะความเป็นพ่อแก่แม่เฒ่า ดังนี้

เย้ ในที่สุดฉันก็ได้ฝึกงานที่ ‘ฟาร์มบุญธิชา’ ฟาร์มในฝันที่กว่าจะเติบโตแข่งชิงกับบรรดาเพื่อนๆ ในภาคมาได้ เลือดตาแทบกระเด็น แต่...แง่ ใครจะไปรู้ว่าต้องมาเจออีตาเจ้าของฟาร์มสุดโหด แถมขี้เก๊ก เป็นที่หนึ่งไหนจะบทเรียนการฝึกงานที่ทำให้ฉันนึกว่ากำลังฝึกหนักอยู่ในค่ายรบ. แต่คนอย่างไ้ปูนไม่มี ถอยอยู่แล้ว คอยดู!

อะไรกัน นักศึกษาชายสมัยนี้ทำไมถึงได้ดูอ่อนแอแบบบางกัณนัคนะ แล้วจะฝึกงานสัปดาห์ไหว หรือ แต่เอาเถอะ ทำทางขยันใช้ได้ ...ว่าไงนะ เป็นผู้หญิง!? ฝึกงานมาตั้งนานทำไมเขาไม่เอะใจสักนิด ไม่ได้! ยิ่งไงเขาก็ไม่ยอมให้มีผู้หญิงมาฝึกงานในฟาร์มเป็นอันขาด ทำไมนะเหรออ ก็งานแบบนี้มันไม่ เหมาะกับผู้หญิงซักกะนิด ที่สำคัญเขาจะไม่ยอมให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยเดิมเด็ดขาด เป็นไงเป็นกัน!!!

(ฉามิวอาห์. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

การยกข้อความจากเนื้อเรื่องในหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์ แจ่มใสมาไว้ที่ปกหลังเห็นได้ว่า ผู้แต่งยกตัวอย่างเนื้อเรื่องบางตอนที่สนุกสนาน น่าสนใจหรือแสดง ลักษณะพ่อแ่แม่ของตัวละครมาไว้ที่ปกหลัง ให้ผู้อ่านได้อ่านและเกิดความกระหายใคร่รู้เนื้อ เรื่องในหนังสือนวนิยายว่าจะดำเนินเรื่องราวต่อไปอย่างไรซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านพิจารณา เลือกซื้อหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส

2.1.2.2 การโปรยข้อความไว้ในปกหลัง

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ปกหลังโปรยข้อความด้วยการสรุป เรื่องย่อหรือสร้างประเด็นขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก ด้วยภาษาพูดที่หือหาว สะดุดอารมณ์ จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ นวนิยายเรื่อง ดังนี้ รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 1-2 เกี้ยวหัวใจไว้ที่ไถป็น เจ้าหญิงเมดทราย อีกมุมมองของความรู้สึก Why do I love you so? หนึ่งจันทร์กลางใจ เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ดังนี้

นวนิยายเรื่อง รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 1-2 มีการโปรยข้อความเกี่ยวกับ บุคลิกลักษณะตัวละครเอก ดังนี้

เมื่อ ‘ธีรภัทร์’ ชายหนุ่มผู้รักษาความโสดเป็นอย่างดีจนคนรอบข้างพากันเป็นห่วง ทั้งที่มีสาว ๆ พร้อม จะปฐมนิเทศให้เดินเข้าไปหามากมาย เกิดสะดุดเข้าอย่างจังกับน้องสาวของคู่อริตัวฉกาจ

งานนั้นนอกจากจะต้องวางแผนหลายซับซ้อนอย่างรัดกุมแล้ว ยังต้องคอยสู้ศึก ‘สิงห์เหนือปะทะ เสือกรุง’ จนเหนื่อยหัวใจ แต่ถึงยังไงก็ไม่มีคำว่าถอย เพราะมีไข่มุกเม็ดน้อยแสนสูงค่าเป็นเดิมพัน

ที่สำคัญ... คนอย่างเขา ต่อให้ไม่ได้ด้วยเล่ห์ ก็ต้องขอใช้กลจนได้สิ่งที่ต้องการมาอยู่ในมือจนได้ นั่นแหละ!

(คีตภา. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถ่ป็น* โปรยข้อความในประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับตัวละครเอกทั้งสองฝ่าย ดังนี้

ธัญธิดา... ทายาทสาวสวยตระกูลโศภารมตะผู้ไม่เคยเปิดเผยตัวเอง จนทำให้ผู้คนสงสัยว่าเธอมีตัวตนอยู่จริงหรือเปล่า มีเพียงคำเล่าลือเท่านั้นว่าเธอ 'สวยประหลาด' จนทุกคนต้องยอมแพ้

เอลลีน่า... ดาวสังคมผู้ลึกลับ สวย โดดเด่น ฉลาด ปรากฏตัวที่ไหนมักเป็นจุดสนใจเสมอ แต่ก็ไม่มีใครรู้ถึงเบื้องหลังว่าเป็นเช่นไร

สราวุฒิ... ทายาทหนุ่มตระกูลพิริยะพล หนุ่มเพลย์บอยผู้ที่คงสาวไม่เคยเข้าหน้าแต่กลับมาสะกดตกลุมอยู่กับผู้หญิงสองคน ซึ่งแม้แต่ตัวของเขาเองก็ยังไม่รู้ว่ามีหัวใจไว้ให้ใครกันแน่

เมื่อรักสามเส้า (หรือเปล่า) ต้องปะทุขึ้นท่ามกลางวังวนความขัดแย้งตั้งแต่ครั้งบรรพบุรุษ ของสองตระกูลที่ยิ่งใหญ่ขนาดโลกยังต้องจับตามอง ความวุ่นวายจึงตามมาเป็นขบวนยาวเหยียดยิ่งกว่ารถไฟ งานนี้คงต้องตามลุ้นกันล่ะว่าระหว่าง 'สิงห์หนุ่ม' กับ 'เสือสาว' ใครจะเป็นผู้กำชัยชนะ รวมถึงหัวใจของอีกฝ่ายไว้ในกำมือ

(Andra. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* โปรยข้อความเกี่ยวกับความรู้สึกของตัวละครเอกที่มีต่อกันเมื่อแรกพบ ดังนี้

อยู่ดีๆ ก็ต้องมาเป็นคุณแม่รับจ้างเลี้ยงลูกให้คนอื่น เห็นแก้อยู่คนเดียวก็ใจจะเน่ย์ ไม่อยากให้เกิดมากำพร้าแม่ ส่วนค่าจ้างสองล้านนั้นนะ เซอะ คนอย่างยักษ์ขไม่สนหรอก (เซะเมื่อไหร่) สองล้านบาทแลกกับการรับสมอ้างเป็นแม่เด็ก...คึดจะตาย แต่ใจความลับที่แถมมาด้วยนี่สิ อาจทำฉันถึงตายได้ อึ๊บส์... ไม่ได้ ยังไงก็บอกใครไม่ได้จริงๆ ไม่อย่างนั้นทุกอย่างที่อุตส่าห์ทำมาก็สูญเปล่าล่ะสิ!!!

ผู้หญิงอะไรหน้าตาน่าเกลียด...เอ่อ...จ้ะ แล้วยังดัดผมหน้าม้าที่อู๋ อีก แต่งตัวก็สุดเซย แต่ทำไมลูกสาวถึงได้นำรักขนาดนี้ ไม่เห็นมีเค้าแม่ซักกะนิด ที่สำคัญผมรู้สึกถูกชะตากับยักษ์หนูเอามากๆ เลยก็แหม...เด็กอะไรน่ารัก แถมยังไม่กลัวคนแปลกหน้าอีก แต่ก็นะ ความลับไม่มีในโลก ทำให้ผมได้รู้จักธาตุแท้ของเธอ ผู้หญิงที่สร้างภาพว่าตัวเองเป็นแม่ที่ดี ที่แท้ก็มีเจตนาร้ายแอบแฝง...อย่างนี้ต้องจัดการให้รู้สิ!!!

(อัญชรีย์. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* โปรยข้อความเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของตัวละครเอกทั้งสองฝ่าย ดังนี้

'มนะสิการ์' หญิงสาวผู้มีโลกเล็กๆ ของเธอเอง ทุกอย่างรอบข้างลงตัว... สุข... สงบ... สบาย... แต่แล้ววันหนึ่ง ชายหนุ่มในอุดมคติผู้แสนโรแมนติกก็ก้าวเข้ามาในโลกใบนั้น แล้วทุกอย่างก็เปลี่ยนไป

เขาทำให้เธอใจเต้น เขินอาย รู้สึกดี รอคอย คาดหวัง... บางทีนี่คงเป็นจุดเริ่มต้น ของความรักที่ลงตัวสุด ๆ บทหนึ่ง หากบางอย่าง...ที่เธอเองก็ยังไม่รู้ว่าคืออะไร ยังคงซ่อนอยู่ในอีกมุมมองของความรู้สึก

‘ธราดล’ คอรัสน์นิสตร์รูปหล่อขนาดเคยได้รับผลโหวตให้เป็นสุดยอดหนุ่มโรแมนติกแห่งปี ผู้ซึ่ง ยังคงสับสนหาทางออกไม่ได้กับความรักครั้งเก่า

แต่แล้ววันหนึ่ง หญิงสาวสวยแสนน่ารักก็ก้าวเข้ามา ทุกอย่างดูจะถูกที่ถูกเวลา ไข่ไปซะทั้งหมด เธอทำให้เขาใจเต้น อมยิ้ม รู้สึกดี รอคอย คาดหวัง... บางทีนี่คงเป็นคำตอบของหัวใจที่เขาค้นหามานาน หากบางอย่าง... ที่เขาเองก็ยังไม่รู้ว่าคืออะไร ยังคงซ่อนอยู่ในอีกมุมมองของความรู้สึก

‘ใคร’ จะเป็นคนก้าวเข้ามาเปิดประตูอีกด้านออก เพื่อให้ทั้งคู่ได้ค้นพบบทสรุปที่แท้จริงของตัวเอง

(nina M; (นามแฝง) และ ญาณิน. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so?* โปรยข้อความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เกี่ยวกับการที่ตัวละครเอกฝ่ายชายแกล้งตัวละครเอกฝ่ายหญิงเพราะรัก ดังนี้

เมซดำจากการรอกหักเริ่มก่อตัวในใจ แต่ยังไม่ทันจะได้มองหาที่หลบฝน มรสุมลูกใหญ่ก็พัดครืนเข้า ใส่แบบไม่ทันให้ตั้งตัวเสียก่อน

จะอะไรซะอีก... ก็นายชาตานแพททริก หนุ่มน้อยชาวอังกฤษที่ไม่ได้มีความเป็นผู้ดีเลยซักกะนิด ดันโผล่เข้ามาในชีวิตเธออีกครั้ง ผันร้ายเมื่อครั้งวัยเยาว์เลยวนกลับมาหลอกหลอนเธอ แต่หนนี้ไม่ใช่แค่ ถูกดิงผมหรือถูกเปิดกระโปรงหรือกระนะ นายนั้นเล่นแรงถึงขั้นแบล็คเมลกันเลยทีเดียว

ไร้อ้อ...ไม่ทำตามก็ไม่ได้ เพราะเขายึดเอาไดอารี่บันทึกความรักกับความเพ้อเจ้อทั้งหลายทั้งมวลของเธอ ไว้เป็นตัวประกันนะสิ

(Clear Ice. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

นวนิยายเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* มีการโปรยข้อความในปกหลังเกี่ยวกับ บุคลิกลักษณะของตัวละครเอกทั้งสองฝ่าย ดังนี้

‘วิฑวัส’ ชายหนุ่มเพลย์บอยผู้ควงสาวไม่เคยซ้ำหน้า ปากร้ายแต่ดูเหมือนจะใจดี (เฉพาะกับสาว ๆ) มีปมปัญหาชีวิตที่ไม่เคยแก้ออกได้เลย

‘พนาวาส’ สาวน้อยตาคน คุณหนูตกยากที่ต้องเผชิญชีวิตอย่างลำบากยามเมื่อสูญเสียบุพการีไป แถมมีภาระหนี้สินอีกมากมาย เธอจึงพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้ได้การใช้ชีวิตแบบเดิมกลับมา

เมื่อทั้งสองคนโคจรมาเจอกัน เรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านเข้ามามากมายทำให้ความรู้สึกดีเริ่มถกทกก่อ เกิดขึ้น หากแล้วเรื่องราว ‘ลับสุดยอด’ ก็ถูกเปิดเผยออกมาเสียก่อน

...หรืออุปสรรคครั้งนี้จะทำให้ ‘หนึ่งจันทร์’ ไม่มีวันลอยลงมาอยู่กลางใจได้ตลอดกาล...

(Yayoi. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* โปรยข้อความเกี่ยวกับตัวละครเอก

ปันหยี... สาวน้อยตาหยี ร่าเริงแจ่มใส ใครอยู่ใกล้ก็ต้องตกหลุมรัก แต่กลับไม่รู้ใจตัวเองว่า แท้จริงแล้ว เธอรักและต้องการใครกันแน่

อิงควิต... ชายหนุ่มแสนดีผู้มีใจรักมั่นคง รักโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทนจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต แต่กลับไม่กล้าแม้จะเอ่ยคำรักออกมา

อชิระ... ชายหนุ่มที่เข้ามาผิตจังหวะ ผิดช่วงเวลา จนทำให้เกิดเรื่องราวเข้าใจผิด ทำให้เขาเกือบจะสูญเสียรักแท้ไป

เมื่อความรักเกิดขึ้นในใจคนทั้งสาม หากเพียงแค่สองคนเท่านั้นที่จะสามารถพบกับความสุขสมหวัง ระหว่างชายหนุ่มแสนดีที่มีใจให้เธอเสมอมา กับชายหนุ่มอีกคนที่แม้จะทำร้ายจิตใจ หากก็ทำให้หวั่นไหว... เธอควรจะเลือกทางเดินสายใด

(เด็กทะเล; (นามแฝง) และ tintin. (นามแฝง) 2550: ปกหลัง)

เห็นได้ว่าผู้แต่งเลือกโปรยข้อความที่สนุกสนาน เหตุการณ์ที่น่าสนใจและความน่าสนใจในบุคลิกลักษณะของตัวละครเอกทั้งสองฝ่าย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความกระหายใคร่รู้เนื้อเรื่องว่าจะดำเนินเรื่องราวต่อไปอย่างไรซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านพิจารณาเลือกซื้อหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใส

2.1.3 สันปก

สันปกนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีสีสันสวยงามและเป็นที่สะดุดตาเมื่ออยู่บนชั้นหนังสือ ผู้อ่านจะเห็นได้ว่าหนังสือนวนิยายเล่มไหนเป็นของสำนักพิมพ์แจ่มใส เพราะนอกจากสันปกจะมีสีสันที่สวยงามสะดุดตาด้วยการนำสีที่ตัดกันมาเข้าคู่กันแล้ว ที่สันยังบอกชื่อเรื่องและชื่อสำนักพิมพ์ไว้ด้วย

โดยที่สันปกด้านบนจะมีชื่อหนังสือ ส่วนด้านล่างจะมีชื่อสำนักพิมพ์แจ่มใส และตราสัญลักษณ์ของทางสำนักพิมพ์ ตัวอย่างเช่น ปรายใจ สำนักพิมพ์แจ่มใส ตราสัญลักษณ์



ภาพประกอบ 16 สันปกหนังสือยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส

2.2 ขนาดของรูปเล่ม

รูปเล่มของหนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีขนาดที่กะทัดรัดเหมาะมือหยิบจับสะดวก เหมาะสำหรับการพกพา หนังสือชุดเดียวกันจะมีขนาดที่เท่ากันแตกต่างกันเพียงความหนาของเล่มหนังสือเท่านั้น โดยหนังสือนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ผู้วิจัยเลือกมาวิจัยนั้น เล่มที่มีความหนามากที่สุดคือเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* มีจำนวนหน้า 450 หน้า และเล่มที่มีความหนาน้อยที่สุดคือเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* มีจำนวน 200 หน้า

3. สำนักพิมพ์กำหนดให้ผู้แต่งร่วมกันแตงนวนิยายบางเรื่อง

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสบางเรื่องทางสำนักพิมพ์กำหนดให้ผู้แต่งเขียนนวนิยายร่วมกัน 2 คน เพื่อสร้างรสชาติที่หลากหลายอารมณ์ และที่สำคัญเพื่อสร้างความรู้สึที่ประทับใจให้ผู้อ่านตามการกล่าวอ้างของสำนักพิมพ์ หากวิเคราะห์ทางการตลาดแล้ว ถือเป็นการวางแผนการตลาดโดยเลือกผู้แต่งที่เป็นที่รู้จักเป็นผู้แต่งก่อนจะกำหนดเนื้อเรื่อง และเพิ่มกลุ่มผู้อ่านที่อาจติดตามผลงานของผู้แต่งคนใดคนหนึ่งเมื่อมีผลงานร่วมกัน ก็จะได้ผู้อ่านเพิ่มเป็นทวีคูณ ซึ่งนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ผู้วิจัยศึกษาเป็นนวนิยายที่มีผู้แต่งร่วมกัน 5 เรื่อง ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *รักเธอ...Super model* มีผู้แต่งร่วมกัน คือ สิริินดา และ วลีวิไล

นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* มีผู้แต่งร่วมกัน คือ Clear Ice และ yayoi

นวนิยายเรื่อง *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ* มีผู้แต่งร่วมกัน คือ ป้าหนอน และ O-HO

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* มีผู้แต่งร่วมกัน คือ nina M และ ญาณิน

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* มีผู้แต่งร่วมกัน คือ เด็กทะเลและtintin

นอกจากนี้ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเภทนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสกำหนดให้ผู้แต่งนวนิยายร่วมกันแต่งนวนิยายได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 นวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใด

3.2 นวนิยายที่ผู้แต่งไม่ได้ระบุว่าใครแต่งบทใด

3.1 นวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใด

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสให้ผู้แต่งนวนิยายของทางสำนักพิมพ์ร่วมกันแต่งนวนิยายและระบุว่าใครแต่งบทใดมีนวนิยาย 2 เรื่อง คือ *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* และ *อีกมุมมองของความรู้สึก* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* ผู้แต่งคือ Clear Ice และ yayoi เป็นนวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใดโดย yayoi แต่งบทที่ 1,3,5,7,9,11,13,15,17 และ Clear Ice แต่งบทที่ 2,4,6,8,10,12,14,16,18

นวนิยายเรื่อง *อีกมุมมองของความรู้สึก* ผู้แต่งคือ nina M และ ญาณิน เป็นนวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใด โดย ญาณิน แต่งบทนำและบทที่1,2,3,4,5,6,7,8 ,9,10,11,12,13,14,15 ส่วน nina M แต่งบทที่ 16,17,18,19,20,21,22

3.2 นวนิยายที่ผู้แต่งไม่ได้ระบุว่าใครแต่งบทใด

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสให้ผู้แต่งนวนิยายของทางสำนักพิมพ์ร่วมกันแต่งนวนิยายและไม่ได้ระบุว่าใครแต่งบทใดมีนวนิยาย 3 เรื่อง คือ *รักเธอ...Super model* *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ* และ *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *รักเธอ...Super model* ผู้แต่งคือ สิริินดา และ วลีวิไล

นวนิยายเรื่อง *นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)บ๊อ* ผู้แต่งคือ ป้าหนอน และ O-HO

นวนิยายเรื่อง *เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ* ผู้แต่งคือ เด็กทะเล และ tintin

จากการวิเคราะห์เห็นได้ว่านวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่ทางสำนักพิมพ์กำหนดให้ผู้แต่งนวนิยายของสำนักพิมพ์ร่วมกันแต่งนวนิยายนั้นมีทั้งที่สามารถระบุได้ว่านวนิยายเรื่องหนึ่งๆ ระบุว่าใครเป็นผู้แต่งบทใด และไม่ระบุว่าใครแต่งบทใด

4. การสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม

ผู้แต่งนำตัวละครจากนวนิยายชุดเดิมมาสร้างเป็นนวนิยายเรื่องใหม่เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและความต่อเนื่องของนวนิยาย ในนวนิยายเรื่องก่อนตัวละครเอกอาจเคยเป็นเพียงผู้ช่วยตัวละครเอกเท่านั้น แต่ในนวนิยายเรื่องต่อมาผู้ช่วยตัวละครเอกได้เป็นตัวละครเอกบ้าง หรือมีการกล่าวอ้างถึงตัวละครในเรื่องที่แล้ว เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกต่อเนื่องและผูกพันกับตัวละครในชุดที่แล้ว นวนิยายที่ผู้แต่งสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

4.1 ผู้แต่งเชื่อมโยงนวนิยาย

4.2 ผู้แต่งอ้างอิงถึงตัวละครในนวนิยายก่อนนวนิยายเรื่องใหม่จะเกิดขึ้น

4.1 ผู้แต่งเชื่อมโยงนวนิยาย

เป็นการแต่งนวนิยายเรื่องใหม่เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและความต่อเนื่องของนวนิยาย เพราะนวนิยายเรื่องก่อนตัวละครเอกในเรื่องปัจจุบันอาจเคยเป็นเพียงผู้ช่วยตัวละครเอกในนวนิยายเรื่องก่อนหน้านี้นั้น แต่ในนวนิยายเรื่องต่อมาผู้ช่วยตัวละครเอกได้เป็นตัวละครเอกบ้าง นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสที่มีลักษณะเช่นนี้มี 2 เรื่อง คือ *หนึ่งจันทร์กลางใจ* และ *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล เล่ม 1-2* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *หนึ่งจันทร์กลางใจ* วิทวัสหนึ่งในสามหนุ่มที่ได้เป็นผู้ช่วยพัทธวีร์ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายเรื่อง *ขอเพียงใจจันทร์* กลับมาเป็นตัวรองตัวละครเอกฝ่ายชาย วิทวัสเป็นตัวละครเอก พัทธวีร์ช่วยให้วิทวัสสมหวังในความรักกับภนาภัสตัวละครเอกฝ่ายหญิงของเรื่องและช่วยปลดบอใจวิรุงรองแม่ของวิทวัสยามที่วิทวัสไม่เข้าใจกับแม่ของตนเอง

นวนิยายเรื่อง *รักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล* เป็นนวนิยายเรื่องต่อจากเรื่อง *ยิ่งเกลียดเธอยิ่งเจอรัก* ที่ธีรภัทร์เป็นตัวละครรอง แต่ในเรื่องนี้ธีรภัทร์เป็นตัวละครเอกและได้พบรักกับพิสนีน้องสาวของพิรัล

4.2 ผู้แต่งอ้างอิงถึงตัวละครในนวนิยายก่อนที่นวนิยายเรื่องใหม่จะเกิดขึ้น

เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกต่อเนื่องและผูกพันกับตัวละครในชุดที่แล้ว ผู้แต่งนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสจึงมีการกล่าวอ้างถึงตัวละครในเรื่องที่แล้วมี 2 เรื่อง คือ *เจ้าหญิงเม็ดทราย* และ *Why do I love you so?* ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* อ้างอิงถึงตัวละครในเรื่องเรื่อง *ปรายใจ* ในตอนท้ายของเรื่องเมื่อภรรยาแต่งงานกับศิรากร ศิรากรพาเธอไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่เชียงใหม่และบอกเธอว่าจะพาไปพบเด็กที่เขาอุปการะต่อจากพ่อของเขา คือ ขวัญกลมและกตัญญู ซึ่งกตัญญูเป็นเพื่อนกับภิมากร ปณิธิ ตัวละครในเรื่อง *ปรายใจ*

นวนิยายเรื่อง *Why do I love you so ?* อ้างอิงตัวละครเรื่อง *ฝากรักไว้...ในใจเธอ* คือตอนที่เซอร์วิโรศัพท์ไปหาแม่ของเธอที่ประเทศอียิปต์เพื่อปรับทุกข์เกี่ยวกับเรื่องที่แพททริกขอเป็นคู่รัก ก่อนจากกันเซอร์วิโรศัพท์คิดถึงไมล์และการิม ซึ่งเป็นตัวละครในเรื่อง *ฝากรักไว้...ในใจเธอ*

การเล่าเรื่องโดยอาศัยความเชื่อมโยงระหว่างนวนิยายได้ 2 ลักษณะ คือผู้แต่งเชื่อมโยงนวนิยาย โดยให้ตัวละครอยู่ในเรื่องที่แล้วมาเป็นตัวละครเอกในเรื่องใหม่ คือนวนิยายเรื่องหนึ่งจบลงกลางใจ และรักด้วยเล่ห์ – ร้อยด้วยกล และผู้แต่งอ้างอิงถึงตัวละครในนวนิยายก่อนหน้าที่นวนิยายเรื่องใหม่จะเกิดขึ้น คือนวนิยายเรื่อง *เจ้าหญิงเม็ดทราย* และ *Why do I love you so?* การที่ผู้แต่งสร้างนวนิยายที่ทำให้เนื้อเรื่องมีความเกี่ยวโยงกันนั้นทำให้อารมณ์ความรู้สึกของผู้อ่านนวนิยายเรื่องเดิมส่งต่อเนื่องมาถึงนวนิยายเรื่องใหม่ เพราะมีความผูกพันกับตัวละครและทำให้ต้องการติดตามเนื้อเรื่องว่าจะเป็นอย่างไรต่อไปตัวละครจะสุขสมหวังหรือไม่ เรื่องราวจะจบลงอย่างไร

5. การจัดทำซีดีเพลงประกอบนวนิยาย

ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของสำนักพิมพ์แจ่มใสในด้านองค์ประกอบทางการผลิตหนังสือนวนิยาย คือการที่ทางสำนักพิมพ์จัดทำ ซีดี เพลงประกอบนวนิยายให้กับนวนิยายบางเรื่อง เพื่อเป็นการขอบคุณผู้อ่านและเป็นการตอบแทนผู้อ่านที่ติดตามผลงานของสำนักพิมพ์แจ่มใสมาโดยตลอดมี 5 เรื่อง ดังนี้

นวนิยายเรื่อง *รักเธอ...Super model* สำนักพิมพ์แจ่มใสทำซีดีเพลงประกอบ ชื่อเพลง เธอทำให้วันนี้มีความหมาย

นวนิยายเรื่อง *ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก* สำนักพิมพ์แจ่มใสทำซีดีเพลงประกอบ ชื่อเพลง เกมรัก

นวนิยายเรื่อง นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แก๊ง)ป้อ สำนักพิมพ์แจ่มใสทำซีดีเพลงประกอบ
ชื่อเพลง ไม่ใช่เจ้าหญิง

นวนิยายเรื่อง อิกมูมมองของความรู้สึก สำนักพิมพ์แจ่มใสทำซีดีเพลงประกอบ ชื่อเพลง
อิกมูมมองของความรู้สึก

นวนิยายเรื่อง เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ สำนักพิมพ์แจ่มใสทำซีดีเพลงประกอบ ชื่อเพลง
เธอคือคำตอบ

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางการผลิตนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสพบว่า
สำนักพิมพ์แจ่มใสเน้นการจัดทำหนังสือนวนิยายเป็นนวนิยายชุด คือหนังสือนวนิยายที่ผลิตจาก
สำนักพิมพ์แจ่มใสทุกเล่มสามารถแบ่งเป็นชุดหมวดหมู่ได้อย่างชัดเจน ในส่วนที่ผู้วิจัยเลือกมาวิจัยนั้น
อยู่ในชุด ความรู้สึกดี...ที่เรียกว่ารัก และชุดนิยายรักร้องเพลง ในด้านรูปแบบทางสำนักพิมพ์แจ่มใส
เน้นรูปแบบที่มีสีสันของหน้าปกสดใส สวยงาม มีลักษณะโดดเด่นสะดุดตาเมื่ออยู่บนชั้นหนังสือ
ส่วนปกหลังมีการยกข้อความและโปรยข้อความไว้อย่างน่าสนใจ และน่าติดตามอ่าน สันปกของ
หนังสือมีเอกลักษณ์ของสีที่ตัดกันแล้วนำมาเข้าคู่กัน ในด้านขนาดของรูปเล่มมีขนาดที่กะทัดรัด
เหมาะสมและเหมาะสำหรับพกพา ทางสำนักพิมพ์แจ่มใสยังกำหนดให้นักเขียนร่วมกันแต่งนวนิยาย
บางเรื่อง เพื่อเพิ่มอรรถรสแก่ผู้อ่านซึ่งนวนิยายที่นักเขียนร่วมกันเขียนนั้นมีทั้งที่ไม่สามารถระบุได้ว่า
ใครเป็นผู้แต่งบทใด และสามารถระบุได้ว่าใครแต่งบทใดถือเป็นความท้าทายของทางสำนักพิมพ์
อย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิมทั้งในส่วนของการเชื่อมโยงตัวละคร
และการอ้างอิงถึงตัวละครในเรื่องก่อนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกต่อเนื่องและผูกพันกับตัวละคร
รวมถึงการจัดทำซีดีเพลงประกอบให้กับนวนิยายบางเรื่องเพื่อแทนคำขอบคุณที่ผู้อ่านติดตามอ่าน
หนังสือนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมาโดยตลอด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสทั้ง 13 เรื่อง ได้แก่นวนิยายเรื่อง รักเธอ...Super model รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล ปรายใจ ร้อยเล่ห์...เพทุบายรัก หัวใจไว้ที่ไถเป็น นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย (แก๊ง)ป๊อ เจ้าหญิงเม็ตทราย รู้เพียงรัก อีกลุ่มมองของความรู้สึก ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครองรัก Why do I love you so ? หนึ่งจันทร์ กลางใจ และเริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ ผู้วิจัยพบว่านวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่น 2 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบทางวรรณกรรมและองค์ประกอบด้านการผลิต ดังนี้

1. **องค์ประกอบด้านวรรณกรรม** นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีองค์ประกอบด้านวรรณกรรม 6 ประการ ดังนี้

1.1 **โครงเรื่อง** ลักษณะเด่นที่ผู้แตงนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสใช้ในการสร้างโครงเรื่องมี 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) การสร้างโครงเรื่องที่มีลักษณะเฉพาะ มี 2 ประการคือการสร้างโครงเรื่องด้วยความขัดแย้งระหว่างตัวละครและการสร้างโครงเรื่องจากเหตุประจวบหรือเหตุบังเอิญ และ (2) การสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนแบบเชื่อมโยง เป็นการสร้างโครงเรื่องเหตุการณ์ให้ต่อเนื่องและ ซ้อนกัน โครงเรื่องทั้งสองลักษณะส่วนใหญ่เริ่มต้นจากการสร้างปมปัญหาให้ตัวละครเข้าใจผิดกัน หรือมีเหตุบังเอิญให้ตัวละครเอกได้ใกล้ชิดกัน เรียนรู้อุปนิสัยกันและพัฒนาความสัมพันธ์ เป็นที่น่าสังเกตว่านวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสทุกเรื่องจบเรื่องด้วยความสุขสมหวังของตัวละคร

1.2 **ตัวละคร** ลักษณะเด่นของตัวละครในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส มี 2 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างตัวละครเอก ตัวละครเอกในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่น 5 ประการคือมีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกดี แสดงลักษณะนิสัยด้านดีชัดเจน มีการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถ และตั้งชื่อให้แปลกและเด่น และ (2) การสร้างตัวละครรอง ตัวละครรองมีบทบาท 2 ประการ คือทำหน้าที่เสริมหรือสนับสนุนบุคลิกของตัวละครเอก และมีบทบาทในการหน่วงเรื่องซึ่งในส่วนนี้ทำให้ตัวละครเอกเข้าใจผิดกันและทำให้ตัวละครเอกเข้าใจกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าตัวละครรองส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนสนิทของตัวละครเอกและไม่ใช่ว่าปฏิบัติกับตัวละครเอก

1.3 **บทสนทนา** ลักษณะเด่นของบทสนทนาในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมี 3 ประการคือ (1) บทสนทนาใช้ภาษาวัยรุ่น เขียนเลียนเสียงพูด หรือใช้ศัพท์สแลง (2) บท

สนทนาแสดงบุคลิกลักษณะตัวละคร แสดงบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยของตัวละครชัดเจน แสดงความสัมพันธ์กันอย่างเปิดเผยแสดงถึงความจริงใจและเป็นตัวของตัวเองและแสดงให้เห็นการปะทะคารมกันอย่างไม่วอมแพ้ซึ่งกันและกันของตัวละครเอก และ(3) การตั้งฉายาเมื่อกล่าวถึงบุคคลที่ 3 โดยฉายาที่ตั้งไม่ได้หยาบคายหรือรุนแรง บทสนทนาทั้ง 3 ประการสะท้อนให้เห็นว่าสำนักพิมพ์แจ่มใสมีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น

1.4 ฉาก ในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีฉาก 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) ฉากที่พักอาศัย ส่วนใหญ่เป็นบ้าน คอนโดมิเนียม หอพัก ซึ่งเน้นที่ความหรูหราและสวยงาม และ(2) ฉากที่ทำงาน มักเป็นสำนักงานและร้านอาหาร ซึ่งทันสมัย สวยงามและหรูหรา ฉากทั้ง 2 ประการที่ปรากฏสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมเมืองที่มีแต่ความสวยงาม หูหรรษาและทันสมัย

1.5 กลวิธีการเล่าเรื่อง กลวิธีการเล่าเรื่องในนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมี 3 ประการได้แก่ (1) การเล่าเรื่องโดยใช้มุมมองของตัวละครสลับกัน มี 2 ลักษณะ ได้แก่ ตัวละครเอกสลับบทบาทกันเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 1 และผู้แต่งสลับบทบาทเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะบุรุษที่ 3 (2) การใช้เพลงประกอบเสริมบรรยากาศของเรื่อง เพลงที่ใช้มี 2 ประเภทคือเพลงที่เป็นที่รู้จักและเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ การเสริมบทเพลงที่วัยรุ่นรู้จัก ชื่นชอบและประทับใจ ทำให้นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น และ (3) การใช้สัญลักษณ์แทนการพรรณนาความรู้สึกและอารมณ์ของตัวละคร มี 2 ประเภทได้แก่ สัญลักษณ์ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศและสัญลักษณ์ที่ไม่ได้อยู่ในเครื่องหมายอัฒประกาศ สัญลักษณ์ส่วนใหญ่วัยรุ่นนิยมใช้กันในภาษาแชท (Chat) เพื่อแสดงอารมณ์เศร้าเสียใจ ดีใจ เบื่อหน่าย ไม่ชอบใจ หรือตื่นเต้น

1.6 การตั้งชื่อ นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่นในการตั้งชื่อ 3 ประการ ได้แก่ (1) การตั้งชื่อเรื่อง มี 2 ลักษณะคือวิธีการตั้งชื่อเรื่อง ซึ่งมีทั้งการตั้งชื่อเรื่องโดยใช้สัญลักษณ์หรือฉายาที่สรุปบุคลิกลักษณะของตัวละคร และการตั้งชื่อเรื่องตามประเด็นสำคัญของเรื่อง และภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรื่องซึ่งมีทั้งการใช้ภาษาต่างประเทศ การเล่นคำที่คล้องจองกัน การใช้ชื่อสัมผัสกันและการใช้คำทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่แปลก (2) การตั้งชื่อบท โดยจะตั้งชื่อบทให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการนำเรื่องและทำให้ผู้อ่านกระหายใคร่รู้ และ (3) การตั้งชื่อตอนพิเศษ จะเห็นได้ว่าการตั้งชื่อเรื่อง การตั้งชื่อบท และการตั้งชื่อตอนพิเศษ เป็นลักษณะเด่นของนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสซึ่งทำให้อ่านสะดุดตาและต้องการติดตามเรื่องราว

2. องค์ประกอบทางการผลิต นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสพบว่ามีลักษณะเด่นด้านองค์ประกอบทางการผลิต 5 ประการ ดังนี้

2.1 การจัดทำนวนิยายเป็นนวนิยายชุด นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นนวนิยายที่จัดทำเป็นนวนิยายชุดเพื่อให้ผู้อ่านได้ติดตามอ่านหรือสะสม เป็นแนวทางที่สำนักพิมพ์

แจ่มใสมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการเขียนแก่นักเขียน อาจเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้สำนักพิมพ์แจ่มใสมียอดขายสูง

2.2 รูปเล่ม นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะรูปเล่มที่เป็นเอกลักษณ์ไม่ว่าจะเป็น ปกหน้า ปกหลัง และสันปก ล้วนมีภาพประกอบที่สวยงาม สีสันสดใส โดยเฉพาะภาพของปกหน้าที่เข้ากับเนื้อหาในเรื่อง ส่วนเรื่องย่อในปกหลังเป็นการเล่าเรื่องย่อที่ผู้แต่งยกตอนสำคัญหรือตอนที่สนุกสนานจากในเนื้อเรื่องมาไว้ในปกหลัง เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความรู้สึกสนุกสนาน อยากที่จะติดตามอ่านเนื้อเรื่องในเล่ม และขนาดของรูปเล่มมีขนาดที่เหมาะสมเหมาะสำหรับพกพา หนังสือชุดเดียวกันจะมีขนาดที่เท่ากัน

2.3 สำนักพิมพ์กำหนดให้ผู้แต่งร่วมกันแตงนวนิยายบางเรื่อง นวนิยายที่สำนักพิมพ์แจ่มใสกำหนดให้ผู้แต่งร่วมกันแตงนวนิยายร่วมกันมีทั้งหมด 5 เรื่อง มีทั้งนวนิยายที่ผู้แต่งระบุว่าใครแต่งบทใดและนวนิยายที่ผู้แต่งไม่ได้ระบุว่าใครแต่งบทใด เพื่อเป็นการสร้างรสชาติที่หลากหลายทางอารมณ์ ถือได้ว่าเป็นการวางแผนการตลาดที่ประสบความสำเร็จ

2.4 การสร้างนวนิยายจากตัวละครชุดเดิม ผู้แตงนำตัวละครจากนวนิยายชุดเดิมที่เขียนมาสร้างเป็นนวนิยายเรื่องใหม่เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและความต่อเนื่องของนวนิยาย ผู้แตงใช้วิธีการเชื่อมโยงนวนิยายและอ้างอิงถึงตัวละครในนวนิยายก่อนหน้าทีนวนิยายเรื่องใหม่จะเกิดขึ้น

2.5 การจัดทำซีดีเพลงประกอบให้กับนวนิยาย สำนักพิมพ์แจ่มใสได้จัดทำซีดีประกอบนวนิยายแถมให้ในหนังสือนวนิยายบางเล่ม เพื่อเป็นการขอบคุณผู้อ่านและเป็นการตอบแทนผู้อ่านที่ติดตามผลงานนวนิยายของทางสำนักพิมพ์แจ่มใสมาโดยตลอด

อภิปรายผล

นวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส เป็นนวนิยายยุคใหม่ที่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น โดยเน้นที่การนำเสนอด้านเนื้อเรื่องทำนองรักพาฝันของหนุ่มสาวที่จบลงด้วยความสุขสมหวังเสมอ นวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสมีลักษณะเด่นที่น่าสนใจหลายประการ ทั้งในด้านโครงเรื่องที่เน้นความขัดแย้งในลักษณะ “พ่อแถมแม่อน” เป็นพื้นฐานในการสร้างโครงเรื่อง ในด้านตัวละครโดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวละครเอก โดยส่วนใหญ่จะสร้างให้ตัวละครเอกมีความสมบูรณ์แบบแบบอุดมคติเกือบทุกด้าน ทั้งในด้านรูปร่างหน้าตา ความรู้ความสามารถ อาชีพ และฐานะซึ่งผู้เขียนมักจะเน้นสร้างตัวละครให้มีความทันสมัยในทุกด้าน เช่น ตัวละครเอกจากนวนิยายทุกเรื่องมักมีบุคลิกภาพและรูปร่างหน้าตาดีตามสมัยนิยม เช่น เป็นลูกครึ่งตะวันตก เป็นชาวต่างชาติ หรือเป็นชาวเอเชียที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เช่น ชาวเกาหลี เป็นต้น ในด้านความรู้ความสามารถ ตัวละครเอกทุกตัวมักได้รับการศึกษาดี คือจบการศึกษาระดับปริญญา และโดยส่วนมากมักจบการศึกษาจากต่างประเทศ

หรือในเรื่องที่ตัวละครเอกเป็นนักเรียนระดับมัธยมต่างก็เรียนในโรงเรียนนานาชาติทั้งสิ้น ในด้านอาชีพ ตัวละครเอกมักประกอบอาชีพที่เป็นที่นิยมในสังคม เช่น นักธุรกิจ เจ้าของกิจการ ดารา นางแบบ ผู้กำกับภาพยนตร์ หรือในตัวละครที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมก็เป็นเกษตรกรรมแบบทันสมัย และในด้านฐานะ ตัวละครเอกล้วนเป็นชนชั้นกลาง และมักมีฐานะทางการเงินดี การให้ความสำคัญกับความทันสมัยนอกจากจะปรากฏให้เห็นในการสร้างตัวละครแล้ว ยังพบในการสร้างฉากซึ่งเน้นที่ความทันสมัยเช่นกัน เช่น ที่พักอาศัยของตัวละครเอกมักเป็นคอนโดมิเนียม สถานที่ทำงานก็ล้วนเป็นสำนักงานแบบทันสมัย เป็นต้น

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาวนินิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสโดยละเอียดแล้ว จะเห็นได้ว่าการสร้างนวนิยายบนแนวคิดในเชิงการธุรกิจมีผลต่อความคิดและความเป็นตัวตนของนวนิยายของสำนักพิมพ์แจ่มใสเป็นอย่างยิ่ง ดังเห็นได้จากการเจาะกลุ่มผู้อ่านอย่างชัดเจนโดยมุ่งที่กลุ่มวัยรุ่นขึ้นไป จนถึงวัยกลางคนซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเรื่องความรัก โดยเห็นได้จากองค์ประกอบบางประการ เช่น การสร้างบทสนทนาที่ใช้ภาษาและสัญลักษณ์สมัยใหม่ที่เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น การสร้างให้มีเพลงประกอบนวนิยายที่ล้วนเลือกใช้บทเพลงที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักในหมู่วัยรุ่นถึงวัยกลางคน แม้กระทั่งบทเพลงที่สร้างใหม่ก็ล้วนเป็นประเภทเพลงที่นิยมในหมู่วัยรุ่น หรือแม้กระทั่งองค์ประกอบภายนอก เช่น ปกหนังสือก็ล้วนสร้างให้ทันสมัยตามวัยของกลุ่มผู้อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อกลับไปพิจารณาจากการสร้างโครงเรื่องที่มุ่งเน้นโครงเรื่องแบบรักพาฝัน รักที่สุขสมหวังเสมอ นวนิยายทำนองนี้ช่วยให้ผู้อ่านนวนิยายเกิดความฝัน เกิดจินตนาการ และความสุข ช่วยตอบสนองอารมณ์ของผู้อ่าน ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความเป็นจริงในชีวิตปัจจุบัน ทำให้ผ่อนคลายความเครียดในชีวิตประจำวัน ซึ่งการสร้างโครงเรื่องทำนองนี้เป็นที่ประทับใจของผู้อ่านอย่างท่วมท้น การให้ความสำคัญทางการตลาดจึงมีผลทำให้สำนักพิมพ์แจ่มใสมุ่งสร้างผลงานตามความนิยมและความต้องการของผู้อ่านเป็นสำคัญมากกว่าการสะท้อนภาพสังคม หรือสะท้อนความคิดในเรื่องต่าง ๆ เหมือนนวนิยายหรือวรรณกรรมของนักเขียนหรือสำนักพิมพ์อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาลักษณะเด่นของนวนิยายยอดนิยมของสำนักพิมพ์แจ่มใส ผู้วิจัยพบว่าจะนำไปสู่การศึกษาค้นคว้าเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ควรศึกษาบุคลิกร่วมสมัยของตัวละครนวนิยายแนวพาฝันยุคใหม่
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของนวนิยายพาฝันยุคเก่ากับนวนิยายแนวพาฝันยุคใหม่
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของนวนิยายพาฝันแปลที่มีต่อนวนิยายพาฝันไทย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2531). **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกรียงไกร สื่อสุวรรณ. (2548). **แจ่มใส โกยใสใส ร้อยล้าน**. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2550, จาก <http://www.positioningmag.com>.
- คีตภา. (2550ก). **รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 1**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- _____. (2550ข). **รักด้วยเล่ห์ - ร้อยด้วยกล เล่ม 2**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- จันทนา อินทรรัตน์. (2536). **การวิเคราะห์นวนิยาย ของ มาลา คำจันทร์**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจือ สตะเวทิน. (2518). **วรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: สุทธิสารการพิมพ์.
- ชิดหทัย นุตสถาปนา. (2525). **การวิเคราะห์นวนิยายเอกของ สด คุรุมะโลหิต**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุติมณฑน์ ปฏิพงศ์ศักดิ์. (2541). **การศึกษานวนิยายของ"บุษยมาส" ในแง่วรรณกรรมหลัก**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุติมา นาคเสวี. (2524). **วิเคราะห์นวนิยายของ ว. ณ ประมวญมารค**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชุติมา สัจจามันท์ ;และคนอื่นๆ. (2543). **การพัฒนาเกณฑ์การประเมินค่าวรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: การศาสนา กรมการศาสนา.
- ฉามิวอาห์. (2550). **ขอเป็นเจ้าของ...ครอบครัวรัก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- ญาณิน; และnina M. (2550). **อีกุ่มมองของความรู้สึก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- เด็กทะเล; และ tintin. (2550). **เริ่มต้นที่ใจ...ลงท้ายที่เธอ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. (2521). **นวนิยายกับสังคมไทย (2475-2500)**. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ มหาบัณฑิต (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิตา บุรณภวังค์. (2540). **การวิเคราะห์วรรณกรรมของหม่อมเจ้าอากาศดำเกิง รพีพัฒน์**. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2522). **แนวทางการศึกษาวิชาวรรณคดี**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- _____. (2539). **แว่นวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง.

- ปิยะมาศ กาญจนเรืองโรจน์. (2542). **การวิเคราะห์เรื่องสั้นของดำรงค อารีกุล**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ป้าหนอน; และ O-HO. (2550). **นาย(เกือบ)ร้ายกับยัย(แกล้ง)ป้อ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- พิชากร กรัตนุดถะ. (2546). **วิเคราะห์นวนิยายประเภทเหนือธรรมชาติของวิมล ศิริไพบุลย์**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิศมร แสงสัตยา. (2544). **การวิเคราะห์นวนิยายของ ปิยะพร ศักดิ์เกษม**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรธ เลิศพิริยกุลม. (2539). **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: ฝ่ายเอกสารตำรา สำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธเนศร์ ชาญเชาว์. (2533). **วิเคราะห์นวนิยาย ของ วสิษฐ์ เดชกุญชร**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ยุรฉัตร บุญสนิท. (2538). **วรรณวิจารณ์**. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้.
- เมเปิ้ลสีขาว. (2549). **รู้เพียงรัก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- สัมพันธ์ รุ่งระวี. (2528). **วิเคราะห์นวนิยายของทมยันตี**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สาคร บุญเลิศ. (2525). **วิเคราะห์นวนิยายของกฤษณา อโศกสิน**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายทิพย์ นุกูลกิจ. (2543). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: เอส.อาร์.พรินติ้ง.
- สิรินดา; และ วลีวิไล. (2550). **รักเธอ...Super model**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- ศุภร จารุวรรณ. (2541). **ลักษณะแบบฉบับของตัวละครในนวนิยายพาฝันระหว่างปี พุทธศักราช 2480-2516**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริบุรณ์ เกิงสุข. (2543). **การวิเคราะห์นวนิยายของ โชติ ศรีสุวรรณ**. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อิรวดี ไตลังคะ. (2543). **ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- อัษฎรีย. (2550ก). **ปราชัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- . (2550ข). **เจ้าหญิงเมื่อดุสิต**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- Andra. (2549). **เกี่ยวหัวใจไว้ที่ไถปิ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- Clear Ice. (2550). **Why do I love you so ?**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- Clear Ice; & yayoi. (2550). **ร้อยเล่ม...เพชฌายรัก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.
- McIntosh, Colin & Turnbull, Joanna. (2005). **Oxford Advanced Learner's Dictionary**. 7th. London: Oxford University Press.
- Yayoi. (2550). **หนึ่งจันทร์กลางใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แจ่มใส พับลิชชิ่ง.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวจันทรีธิดา มุลิกากร
วันเดือนปีเกิด	วันพุธที่ 7 พฤศจิกายน 2522
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	89/4 หมู่2 ซอยสงวนพงษ์ ถนนคลองถนน แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาปีที่6 จากโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุฯ สถาบันราชภัฏพระนคร
พ.ศ. 2545	ค.บ. (ภาษาไทย) จากสถาบันราชภัฏพระนคร
พ.ศ. 2551	กศ.ม. (ภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ